

社會保險法

根據越南社會主義共和國憲法；

國會頒發社會保險法。

第一章

一般規定

第1條：調整範圍

本法規定社會保險制度、政策；勞動者、用人單位、社會保險相關的機關、組織、個人及代表工會組織、代表用人單位組織的權利和義務；社會保險機關；社會保險基金；辦理社會保險手續及國家對社會保險的管理。

第2條：適用對象

1. 越南公民勞動者屬於參加強制社會保險對象，包括：

- a. 依沒固定期限勞動合同、定期勞動合同、季節性勞動合同或從滿三個月至十二個月從事固定工作，包括用人單位和未滿15歲人法律代表人根據勞動法規定簽訂的勞動合同的勞動者；
- b. 依從滿一個月至三個月期限勞動合同的勞動者；
- c. 幹部、政府官員、公務員；
- d. 國防人員、公安人員、在主要架構組織的其他工作人員；
- d. 人民軍隊的專業軍官、軍人；人民公安業務軍官和軍士、技術專業軍官和軍士；在主要架構組織享有軍人薪資的人；
- e. 正在學習而享有生活津貼的人民軍隊軍士、戰士；有服務期限的人民公安軍士、戰士；軍隊新兵、公安、主要架構組織人士；
- g. 依合同並依據越南勞動法出國工作者；
- h. 領工資的企業管理人、合作社管理人；

- i. 在鎮、坊、社未專職的人員。
2. 外國公民到越南工作持有越南職權機關簽發的勞動許可證或職業證明書或職業執照的勞動者依政府規定可參加強制社會保險。
3. 參加強制社會保險用人單位包括國家機關、事業單位、人民武裝單位；政治組織、政治－社會組織、政治社會－職業組織、社會－職業組織、其他社會組織；外國機關、組織、在越南領土活動的國際組織；企業、合作社、個體經營戶、合作組、根據勞動合同聘用、使用勞動的其他組織和個人。
4. 參加自願社會保險是越南公民滿15歲以上及不屬於本條第1款規定的對象。
5. 社會保險相關的機關、組織、個人。

本條第1、2和4款規定的對象總稱為勞動者。

第3條：詞彙解釋

本法中使用的詞彙解釋如下：

1. 社會保險是勞動者因病痛、生育、工傷、職業病、超過工作年齡或死亡導致收入減少或喪失時，根據繳納社會保險基金基礎下，保證代償或補貼勞動者的一部分收入。
2. 強制社會保險是由國家組織，勞動者和用人單位必須參加的社會保險形式。
3. 自願社會保險是由國家組織，參加者可選擇符合個人收入繳納金額、方式及國家有協助社會保險繳納款項政策讓參加人享有退休和死亡制度的社會保險形式。
4. 社會保險基金是與國家財政預算獨立的財政基金，由勞動者、用人單位繳納款項和國家協助而形成。
5. 社會保險繳納期間是指勞動者開始繳納社會保險費直至停止繳納的期間。勞動者繳納社會保險費不連續情況時，社會保險繳納期間是已繳納社會保險費的總期間。
6. 親人依婚姻家庭法律規定是參加社會保險者的親子女、養子女、配偶、親父母、養父母、配偶的父母或參加社會保險者有義務撫養家庭的其他成員。
7. 補充退休保險是自願性的社會保險政策，為了補充強制社會保險中退休制度目的，以個人儲蓄帳戶方式勞動者和用人單位繳納款項的制度設立基金，依法律規定通過投資活動保存及積累。

第4條：社會保險的各項制度

1. 強制社保有如下制度：

越南台灣商會聯合總會
投資經營委員會

孔祥平 主委 聯絡方式：

熱線：+84 933 341 688 微信：everwinservice LINE：everwin888

- a. 病痛；
 - b. 生育；
 - c. 工傷、職業病；
 - d. 退休；
 - d. 死亡。
2. 自願社會保險有如下制度：
- a. 退休；
 - b. 死亡。
3. 補充退休保險由政府規定。

第5條：社會保險原則

- 1. 享有社會保險額依社會保險繳納金額、時間及參加社會保險人之間分享的基礎下計算。
- 2. 強制社會保險繳納金額依勞動者每月薪資基礎計算。自願社會保險繳納金額依勞動者選擇每月收入基礎計算。
- 3. 勞動者同時參加強制社會保險和自願社會保險依已繳納社會保險時間基礎下享有退休制度和死亡制度。使用繳納社會保險時間計算一次性享有社會保險，將不可作為計算享有社會保險各項制度的期間。
- 4. 社會保險基金集中、統一、公開、清晰管理；符合使用目的使用之及依國家規定薪資制度和用人單位決定薪資制度實行各種基金部分、各類對象獨立核算。
- 5. 實行社會保險必須簡單、容易、方便、及時和充分確保參加社會保險者的權利。

第6條：政府對社會保險的政策

- 1. 鼓勵、製造條件讓機關、組織、個人參加社會保險。
- 2. 協助參加自願社會保險者。
- 3. 保護社會保險基金及有措施保全、增加基金。
- 4. 鼓勵聘雇勞動者和勞動者參加補充退休保險。
- 5. 優先投資發展管理社會保險科技。

第7條：政府對社會保險的管理內容

- 1. 頒佈、組織執行法律文件、策略、社會保險政策。

越南台灣商會聯合總會 孔祥平 主委 聯絡方式：

投資經營委員會 熱線：+84 933 341 688 微信：everwinservice LINE：everwin888

2. 宣傳、普及社會保險的政策、法律。
3. 實現社會保險統計、資訊工作。
4. 組織實行社會保險架構；培訓、訓練社會保險工作人力資源。
5. 管理收支、保全、發展和平衡社會保險基金。
6. 監察、檢查執行社會保險法情況；解決申訴、告發及處理違反社會保險法。
7. 社會保險國際合作。

第8條：社會保險國家管理機關

1. 政府統一國家管理社會保險。
2. 由勞動榮軍與社會部承擔責任關於實行國家管理社會保險。
3. 部、部同級機關在本身的任務、權限範圍內實行國家管理社會保險。
4. 越南社會保險參加、配合勞動榮軍與社會部、財政部、中央直轄省、市人委會（簡稱省級）實現管理收支、保全、發展和平衡社會保險基金。
5. 各級人委會依政府分級在地方範圍內實行國家管理社會保險。

第9條：現代化社會保險

1. 國家鼓勵投資發展先進技術和工程設施以管理、實行社會保險。
2. 到2020年完成全國範圍建立及操作管理社會保險的電子數據庫。

第10條：勞動榮軍與社會部部長對社會保險的責任

1. 建立社會保險的策略、規劃、發展計畫。
2. 建立社會保險的政策、法律；呈上國家職權機關發佈或依職權發佈社會保險法律文函。
3. 建立及呈上政府發展參加社會保險對象
4. 宣傳、普及社會保險政策、法律。
5. 指導、指引組織擴展實現社會保險政策、法律。
6. 監察、檢查、處理違反法律，解決社會保險的申訴、告發，除本法第11條第2款規定外。
7. 呈上政府必要情況的處理措施決定以保護勞動者社會保險的正當權利、利益。
8. 實行社會保險的統計、訊息工作。
9. 組織訓練、培訓社會保險。

10. 組織科學研究及國際合作社會保險。

11. 每年，報告政府關於實行社會保險情況。

第11條：財政部部長對社會保險的責任

1. 建立及呈上國家職權機關發佈或依職權發佈社會保險財政管理機制；社會保險的管理費用。

2. 監察、檢查、處理違反法律及解決對社會保險實行財政管理的申訴、告發。

3. 每年把管理及使用社會保險基金情況報告寄給勞動榮軍與社會部部長以綜合報告給政府。

第12條：各級人委會對社會保險的責任

1. 指導、組織實行社會保險的政策、法律

2. 在每年經濟－社會發展計畫建立發展參加社會保險對象指標呈上同級人民議會決定。

3. 宣傳、普及社會保險的政策、法律。

4. 監察、檢查、處理違反解決對社會保險的申訴、告發。

5. 向國家職權機關提出修改、補充社會保險政策、法律的建議。

第13條：監察社會保險

1. 勞動榮軍與社會監察依監察法律規定實行對社會保險的政策、法律的專業監察職能。

2. 財政監察依監察法律規定實行對社會保險財政管理的專業監察職能。

3. 社會保險機關本法規定及相關法律其他規定實行對繳納社會保險、失業保險和醫療保險的專業監察職能。

4. 政府明細規定本條。

第14條：工會組織、越南祖國陣線及陣線成員組織的權利和責任

1. 工會組織有如下權利：

a. 保護參加社會保險勞動者合法、正當的權利、利益。

b. 要求用人單位、社會保險機關提供勞動者的社會保險資訊。

c. 監察並向職權機關提出處理違反社會保險法律的建議。

d. 依工會法第10條第8款規定上訴法院違反社會保險法律影響勞動者、勞動集體合法權利、利益的行為。

2. 工會組織有如下責任：

越南台灣商會聯合總會

投資經營委員會

孔祥平 主委 聯絡方式：

熱線：+84 933 341 688 微信：everwinservice LINE：everwin888

- a. 宣傳、普及給勞動者關於社會保險的政策、法律。
 - b. 參加監察、檢查執行社會保險法。
 - c. 建議、參加建立、修改、補充社會保險的政策、法律。
3. 越南祖國陣線及陣線成員組織在職權、任務範圍內負責宣傳、運動人民、青年團員、會員實行社會保險的政策、法律，主動參加符合自身和家庭的各類型社會保險；參加保護青年團員、會員合法、正當的權利、利益；社會辯駁，與國家各職權機關參加建立社會保險的政策、法律；監督依法律規定執行社會保險的政策、法律。

第15條：代表用人單位組織的權利和責任

1. 代表用人單位組織有如下權利：
- a. 保護用人單位參加社會保險的合法權利、利益。
 - b. 申請國家職權機關處理違反社會保險法律。
2. 代表用人單位組織有如下責任：
- a. 宣傳、普及給用人單位關於社會保險的政策、法律。
 - b. 參加檢查、監督執行社會保險法。
 - c. 建議、參加建立、修改、補充社會保險的政策、法律。

第16條：報告、審計制度

- 1. 每年政府向國會報告關於實行社會保險政策、制度，管理及使用社會保險基金的情況。
- 2. 每三年國家審計實現審計社會保險基金及向國會報告結果。依國會、國會常設委員會及政府要求，可臨時審計社會保險基金。

第17條：嚴禁行為

- 1. 逃避繳納強制社會保險、失業保險。
- 2. 延遲繳納社會保險、失業保險的金額。
- 3. 侵占社會保險、失業保險的繳納金額、享有金額。
- 4. 執行社會保險、失業保險時欺詐、偽造文件。
- 5. 不合法地使用社會保險基金、失業保險基金。
- 6. 阻礙、困擾或損害勞動者、用人單位合法、正當的權利、利益。
- 7. 非法查閱、使用社會保險、失業保險的數據庫。

越南台灣商會聯合總會 孔祥平 主委 聯絡方式：

投資經營委員會 熱線：+84 933 341 688 微信：everwinservice LINE：everwin888

8. 不屬實報告；提供社會保險、失業保險信息、資料不正確。

第二章

勞動者、用人單位、社會保險機關的權利、責任

第18條：勞動者的權利

1. 依本法規定可參加及享有社會保險的各項制度。
2. 獲得簽發及管理社會保險手冊。
3. 依其中之一支付方式足數、及時領取退休金和社會保險津貼：
 - a. 直接在社會保險機關領取或社會保險授權的服務組織；
 - b. 通過勞動者在銀行開的存款帳戶；
 - c. 通過用人單位。
4. 在如下情況享有醫療保險：
 - a. 正享有退休金；
 - b. 分娩時或領養子女時享有生育津貼的休息期間。
 - c. 休息，每月享有工傷、職業病津貼；
 - d. 勞動者患有屬於醫療部發佈各種疾病須長期醫療名單的疾病且領有病痛津貼。
5. 如屬本法第45條第1款b項規定情況及正在保留繳納社會保險時間可主動去做身體檢查檢驗勞動能力減少程度；如合格享有社會保險將獲得支付醫學檢驗費。
6. 授權他人代領退休金、社會保險津貼。
7. 聘雇勞動使用者每六個月提供繳納社會保險信息；每年社會保險機關確認繳納社會保險事宜；可要求聘雇勞動使用者和社會保險機關提供關於繳納、享有社會保險的信息。
8. 依法律規定申訴、告發和起訴關於社會保險事宜。

第19條：勞動者的責任

1. 依本法規定繳納社會保險。
2. 執行設立社會保險文件規定。
3. 保管社會保險手冊。

第20條：聘雇勞動使用者的權利

1. 拒絕執行不符合社會保險法規定的要求。
2. 依法律規定申訴、告發和起訴社會保險。

第21條：聘雇勞動使用者的責任

1. 設立文件讓勞動者獲得簽發社會保險手冊，繳納、享有社會保險。
2. 依本法第86條規定繳納社會保險金額及依第85條第1款規定每月在勞動者的薪資扣除金額，同時繳納社會保險基金。
3. 介紹本法第45條第1款a項、第2款和第55條規定的對象勞動者到醫學檢驗委員會檢驗勞動能力減少程度。
4. 配合社會保險機關支付社會保險津貼給勞動者。
5. 勞動者依法律規定終止勞工合同、工作合同或解雇時，配合社會保險機關把社會保險手冊退還給勞動者。
6. 國家職權管理機關、社會保險機關要求時，正確、充足、準時提供關於繳納、享有社會保險相關信息、資料。
7. 每六個月公開張貼關於為勞動者繳納社會保險的信息；勞動者或工會組織要求時提供為勞動者社繳納會保險的信息。
8. 每年公開張貼社會保險機關依本法第23條第7款規定提供勞動者繳納社會保險信息。

第22條：社會保險機關的權利

1. 依法律規定組織管理人事、財政及財產。
2. 拒絕支付不符合法律規定的社會保險、失業保險、醫療保險。
3. 要求聘雇勞動使用者呈現勞動管理手冊、薪資表及社會保險、失業保險、醫療保險的其他相關信息、資料。
4. 對於新成立企業、組織，營業註冊機關、簽發營業證書或營業執照機關把企業註冊證書、營業執照、營業證書或成立決定書副本轉送以辦理登記勞動參加社會保險、醫療保險。
5. 每六個月國家提供給地方政府的勞動管理機關在區域內使用和變換勞動情況的信息。
6. 稅務機關提供用人單位的稅號；每年提供薪資費用信息以計算用人單位的稅務。
7. 檢查執行社會保險政策；專業監察繳納社會保險、失業保險、醫療保險事宜。

8. 建議國家職權機關建立、修改、補充社會保險、失業保險、醫療保險及管理社會保險、失業保險、醫療保險基金的政策、法律。
9. 處理違反法律或建議國家職權機關處理違反社會保險、失業保險、醫療保險法律。

第23條：社會保險機關的責任

1. 宣傳、普及社會保險、失業保險、醫療保險的政策。
 2. 勞動榮軍與社會部統一意見後發佈社會保險、失業保險的手冊範本、文件範本。
 3. 依法律規定組織實行社會保險、失業保險、醫療保險的收入、支付。
 4. 簽發社會保險手冊給勞動者；勞動者獲得解決退休或死亡制度時管理社會保險手冊。
 5. 接收社會保險、醫療保險的文件；解決社會保險、醫療保險制度；組織足數、方便及按時支付退休金、社會保險津貼、失業保險津貼。
 6. 每年，確定每位勞動者繳納社會保險時間；勞動者、用人單位或工會組織要求時，充分和及時提供關於社會保險的繳納金額、享有制度權利、辦理手續。
 7. 每年提供勞動者繳納社會保險的信息讓用人單位公開張貼。
 8. 適用科技管理社會保險；依法律規定存留參加社會保險者的文件。
 9. 依法律規定管理、使用社會保險、失業保險、醫療保險基金。
 10. 依社會保險管委會決定實行各項措施以保全及增加社會保險、失業保險、醫療保險基金。
 11. 實現社會保險、失業保險、醫療保險的統計、會計財政工作。
 12. 訓練及指導社會保險、失業保險、醫療保險的業務。
 13. 每六個月報告社會保險管委會及每年報告勞動榮軍與社會部關於執行社會保險、失業保險、醫療保險情況；報告醫療部關於執行醫療保險情況；報告財政部關於管理及使用社會保險、失業保險、醫療保險基金情況。
- 每年，地方社會保險機關向同級人委會報告地方管理範圍內實行社會保險、失業保險、醫療保險情況。
14. 在傳播媒體公開用人單位違反繳納社會保險、失業保險、醫療保險義務的信息。
 15. 依政府職權機關要求提供相關資料、信息。

16. 依法律規定解決關於執行社會保險、失業保險、醫療保險的申訴、告發。

17. 社會保險、失業保險、醫療保險實施國際合作。

第三章

強制社會保險

第一目：病痛制度

第24條：病痛制度適用對象

病痛制度適用對象是依本法第2條第1款a、b、c、d、đ和h項規定的勞動者。

第25條：享有病痛制度的條件

1. 不屬於工傷的病痛、意外需要休息及依醫療部規定有職權的醫療所確認書。

因自毀健康、酒醉或使用屬於政府規定的毒品、易製毒化學品名單的病痛、意外需要休息情況，不可享有病痛制度。

2. 照顧07歲以下子女的病痛,而需要休息及有職權醫療所確認。

第26條：享有病痛制度時間

1. 依本法第2條第1款a、b、c、d、đ和h項規定的勞動者每年可享有病痛制度時間以工作日計算不包括節日、春節、每週列假及規定如下：

a. 在不同情況下如繳納15年以下的社會保險可休息30天；如繳納滿15年至30年以下的社會保險可休息40天；如繳納滿30年以上的社會保險可休息60天。

b. 屬於勞動榮軍與社會部、醫療部發佈勞苦、毒害、危險或特別勞苦、毒害、危險的工作名單或在區域津貼系數自0.7以上的區域工作，如繳納15年以下的社會保險可休息40天；如繳納滿15年至30年以下的社會保險可休息50天；如繳納滿30年以上的社會保險可休息70天。

2. 勞動者患有屬於醫療部發佈各種疾病須長期醫療名單的疾病休息將享有如下病痛制度：

a. 最多180天包括節日、春節、每週例假日；

b. 本款a項規定享有病痛制度時間滿期仍需繼續醫療將享有低額的病痛制度時間，但享有的時間最多相等於繳納社會保險的時間。

3. 本法第2條第1款đ項規定的勞動者享有病痛制度時間根據在職權醫療所治療時間。

第27條：子女病痛時享有病痛制度時間

1. 依照顧子女時間計算一年間每個子女可享有子女病痛制度時間，如子女03歲以下最多20

個工作日；如子女自滿03歲至滿07歲最多15個工作日。

2. 父母親一起參加社會保險情況，父親或母親享有子女病痛制度休假時間依本條第1款規定。

本條規定享有子女病痛制度休假時間依工作日計算，不包括節日、春節、每週例假日。

第28條：享有病痛制度金額

1. 勞動者依本法第26條第1款和第2款a項、第27條規定享有病痛制度，每月得享有金額是休假前上個月繳納社會保險的薪資的75%。

勞動者剛開始工作或勞動者之前已繳納社會保險一段時間，然後暫停工作一段時間，在返回工作第一個月必須休假享有病痛制度，得享有金額是該月繳納社會保險薪資的75%。

2. 勞動者依本法第26條第2款b項規定享有病痛制度，得享有金額規定如下：

a. 如已繳納社會保險 30 年以上是休假前上個月繳納社會保險薪資的 65%。

b. 如已繳納社會保險 15 年至滿 30 年是休假前上個月繳納社會保險薪資的 55%。

c. 如已繳納社會保險 15 年以下是休假前上個月繳納社會保險薪資的 50%。

3. 勞動者依本法第26條第3款規定享有病痛制度，得享有金額是休假前上個月繳納社會保險薪資的100%。

4. 一天享有病痛津貼是依月享有病痛津貼除以24天計算。

第29條：病痛後休養、康復

1. 勞動者休假享有病痛制度依本法第26條規定滿一年時間，在返回工作30天內身體未康復，一年可休05天至10天的休養、康復假。

休養、康復休息時間包括節日、春節、每週例假日。休養、康復休息時間自前年年底轉接到下年年初情況，該休假時間計算在前年。

2. 由用人單位和基礎工會委員會決定休養、康復的休假日數，用人單位沒有基礎工會情況由用人單位依如下情況決定：

a. 對於因患有須長期治療疾病的病痛時間後身體未康復的勞動者最多10天。

b. 對於因做手術的病痛時間後身體未康復的勞動者最多07天。

c. 對於其他情況是5天。

3. 病痛後休養、康復一天的享有金額相等於基本工資的30%。

第二目：生育制度

第30条：生育制度適用對象

生育制度適用對象是依本法第2條第1款a、b、c、d、d和h項規定的勞動者。

第31条：享有生育制度的條件

1. 勞動者可享有生育制度屬如下其中之一情況：

- a. 女勞動者懷孕；
- b. 女勞動者分娩；
- c. 女勞動者代孕和委託代孕媽媽；
- d. 勞動者領養 06 個月以下的養子女；
- d. 女勞動者輸卵管、勞動者實施結紮手術措施；
- e. 參加社會保險男勞動者的妻子分娩。

2. 本條第 1 款 b、c 和 d 項規定的勞動者分娩或領養子女前12 個月，必須繳納滿 6 個月以上的社會保險。

3. 本條第 1 款 b 項規定的勞動者已繳納滿 12 個月以上的社會保險懷孕時依職權醫療所指定休假養胎，分娩前 12 個月期間必須繳納滿 3 個月以上社會保險。

4. 本條第 2 款和第 3 款規定的合格勞動者分娩或領養 06 個月以下子女前終止勞工合同、工作合同或辭職時，仍可依本法第34、36、38 和第 39 條第 1 款規定享有生育制度。

第32條：孕期檢查時可享有制度的時間

1. 懷孕期間，女勞動者可休假05次去做產前檢查，每次休息一天；住的地方離醫療所過遠或孕婦有病症或孕胎不正常情況，每次孕期檢查可休息二天。

2. 依本條規定休假享有生育制度的時間是工作日，不包括節日、春節、每週例假日。

第33條：小產、人工流產、墮胎、死產或病理小產享有制度的時間

1. 小產、人工流產、墮胎、死產或病理小產時，女勞動者依職權醫療所指定休假享有生育制度。休假的最多時間規定如下：

- a. 如05週胎以下10天；
- b. 如05週至13週胎以下20天；
- c. 如13週至25週胎以下40天；

d. 25週胎以上50天。

2. 依本條第1款規定休假享有生育制度的時間包括節日、春節、每週例假日。

第34條：分娩時可享有制度的時間

1. 女勞動者分娩在分娩前後時間可休息享有生育制度06個月。女勞動者生雙胞胎以上情況自第二個嬰孩計算，每一個嬰孩母親可享有多一個月的休假。

分娩前享有生育制度休息時間最多不超過02個月。

2. 正參加社會保險的男勞動者，妻子分娩時可享有生育制度，如下：

a. 05工作日；

b. 妻子剖腹產分娩、32週以下分娩為07工作日；

c. 妻子生雙胞胎情況可休假10工作日；從三胞胎以上，每個嬰孩父親可休息多03工作日；

d. 妻子生雙胞胎以上剖腹產分娩情況可休息14工作日。本款規定享有生育制度休息時間自妻子分娩日起約前30天算起。

3. 分娩後，如嬰孩02個月以下死亡情況，母親可休假04個月自分娩日起；如嬰孩02個月以上死亡情況，母親可休假02個月自嬰孩死亡日起，但休假享有生育制度的時間不可超過本條第1款規定的時間；這時間計算為勞動法規定事假時間。

4. 只有母親參加社會保險或父母親一起參加社會保險分娩後母親死亡情況，父親或直接撫養者依本條第1款規定可休假享有母親餘下時間的生育制度。母親參加社會保險不符合本法第31條第2款或第3款規條件死亡情況，父親或直接撫養者可休假享有生育制度直至嬰孩滿06個月。

5. 父親或直接撫養者參加社會保險不依本條第4款規定休假情況，依本條第1款規定除薪資外還得享有母親餘下時間的生育制度。

6. 只有父親參加社會保險，分娩後母親死亡或分娩時遇到事故依職權醫療所確定沒足夠身體健康照顧嬰孩情況，父親可休假享有生育制度直至嬰孩滿06個月。

7. 依本條第1、3、4、5和6款規定享有生育制度的時間包括節日、春節、每週例假日。

第35條：女勞動者代孕和委託代孕媽媽的生育制度

1. 女勞動者代孕可享有孕期檢查、小產、人工流產、墮胎、死產或病理小產時的制度及生育制度直至把嬰孩移交給委託代孕媽媽，但不超過本法第34條第1款規定的時間。自分娩日起至移交嬰孩日享有生育制度時間未滿60天情況，代孕者仍可享有生育制度直至滿60天止，包括節日、春節、每週例假日。

越南台灣商會聯合總會 孔祥平 主委 聯絡方式：

投資經營委員會 熱線：+84 933 341 688 微信：everwinservice LINE：everwin888

2. 委託代孕媽媽可享有生育制度自承接嬰孩日起直至嬰孩滿6個月止。
3. 政府明細規定生育制度、女勞動者代孕和委託代孕媽媽享有生育制度的手續。

第36條：領養子女時享有制度的時間

勞動者領養06個月以下的嬰孩可休假享有生育制度直至嬰孩滿6個月止。父母親一起參加社會保險依本法第31條第2款規定合格享有生育制度情況，只有父親或母親可休假享有制度。

第37條：實行各項避孕措施時享有制度的時間

1. 實現各項避孕措施時，勞動者依職權醫療所指定享有生育制度。休假最多時間規定如下：
 - a. 對於女勞動者結紮輸卵管為07天；
 - b. 對於勞動者實行絕育措施為15天。
2. 本條第1款規定享有生育制度的時間包括節日、春節、每週例假日。

第38條：分娩或領養子女時一次性津貼

女勞動者分娩或勞動者領養06個月以下的嬰孩可享有每個嬰孩一次性津貼相等於女勞動者分娩月或勞動者領養子女月的資本工資的02倍。

分娩但只有父親參加社會保險情況，父親享有每個嬰孩一次性津貼相等於分娩月的資本工資的02倍。

第39條：享有生育制度金額

1. 勞動者依本法第32、33、34、35、36和37條規定享有生育制度金額，享有生育制度金額如下計算：
 - a. 月津貼相等於休假享有生育制度前06個月繳納社會保險月薪平均額的100%。勞動者繳納社會保險未滿06個月情況，依本法第32條、第33條、第34條第2、4、5和6款。第37條規定享有生育制度金額是繳納社會保險月數的月薪平均額。
 - b. 本法第32條和第34條第2款規定情況的一天享有金額是用月享有生育制度金額除給24天計算之。
 - c. 分娩或領養子女享有制度金額依本條第1款a項規定月津貼金額計算，有單日或屬本法第33條和第37條規定情況，一天享有金額是用月津貼除給30天計算之。
2. 休假享有生育制度的時間在一個月內從坐滿14天工作日以上視為計算繳納社會保險時間，勞動者和用人單位必須繳納社會保險。

越南台灣商會聯合總會 孔祥平 主委 聯絡方式：

投資經營委員會 熱線：+84 933 341 688 微信：everwinservice LINE：everwin888

3. 勞動榮軍與社會部部長明細規定本法第24條和第31條第1款規定對象的條件、時間、享有金額。

第40條：女勞動者分娩休假期未滿前返回工作

1. 女勞動者分娩休假期依本法第34條第1款或第3款規定未滿前返回工作，必須滿足如下條件：

a. 已休假享有制度至少04個月後；

b. 提前通知及獲得用人單位同意。

2. 除工作日的工資外，女勞動者分娩休假期未滿前返回工作仍可享受生育制度直至依本法第34條第1款或第3款規定期滿為止。

第41條：生育後休養、康復

1. 女勞動者依本法第33條第1款或第34條第3款規定享有生育制度時間後，在返回工作前30天內身體未康復，可休05天至10天的休養、康復假。

休養、康復的休假時間包括節日、春節、每週例假日。休養、康復休息時間自前年年底轉接到下年年初情況，該休假時間計算在前年。

2. 本條第1款規定休養、康復休息天數由用人單位和基礎工會委員會決定，用人單位未設基礎工會情況由用人單位決定。休養、康復休息時間規定如下：

a. 對於女勞動者生雙胞胎最多10天；

b. 對於女勞動者剖腹產分娩最多07天；

c. 對於其他情況最多05天。

3. 生產後一天的休養、康復享有金額相等於基本工資的30%。

第三目：工傷、職業病制度

第42條：工傷、職業病制度適用對象

工傷、職業病制度適用對象是依本法第2條第1款a、b、c、d、đ、e和h項規定的勞動者。

第43條：享有工傷制度的條件

勞動者符合如下條件可享受工傷制度：

1. 屬於下列情況的意外：

a. 在工作場所和工作時間內；

- b. 在工作場所外和工作時間外，依用人單位要求工作；
 - c. 合理的時間和路程，自住的地方到工作場所往返路程上。
2. 本條第1款規定的意外勞動能力減少5%以上。

第44條：享有職業病制度的條件

勞動者符合如下條件可享有職業病制度：

- 1. 在有毒害因素的環境或行業工作時，患上屬於醫療部和勞動榮軍與社會部發佈職業病名單的疾病。
- 2. 本條第1款規定的疾病導致勞動能力減少5%以上

第45條：檢驗勞動能力減少程度

- 1. 勞動者受到工傷、職業病屬如下列情況時，將獲得檢驗或檢驗勞動能力減少程度：
 - a. 傷殘、疾病已治療康復後；
 - b. 傷殘、疾病復發已治療康復後。
- 2. 勞動者屬其中之一情況，便獲得綜合檢驗勞動能力減少程度：
 - a. 受工傷兼患職業病；
 - b. 多次受工傷；
 - c. 患有多種職業病。

第46條：一次性津貼

- 1. 勞動者的勞動能力減少5%至30%，享有一次性津貼。
- 2. 一次性津貼金額規定如下：
 - a. 勞動能力減少5%可享有基本工資05倍，然後隨著能力減少增加1%將享有基本工資的0.5倍。
 - b. 除本款a項規定的津貼金額外，還可依繳納社會年數享有津貼，一年以下相等於0.5月計算，後續每年繳納社會保險再加休假治療前上個月繳納社會保險月薪的0.3個月計算。

第47條：每月津貼

- 1. 勞動者的勞動能力減少31%以上，享有月津貼。
- 2. 月津貼金額規定如下
 - a. 勞動能力減少31%可享有相等於基本工資的30%，然後隨著能力減少增加1%將享有基本

越南台灣商會聯合總會 孔祥平 主委 聯絡方式：

投資經營委員會 熱線：+84 933 341 688 微信：everwinservice LINE：everwin888

工資的2%。

b. 除本款a項規定的津貼金額外，每月還可依繳納社會年數享有津貼，一年以下相等於0.5計算，後續每年繳納社會保險再加休假治療前上個月繳納社會保險月薪的0.3個月計算。

第48條：享有津貼期間

1. 本法第46、47和50條規定享有津貼期間依勞動者完成治療、出院月計算。
2. 傷殘或疾病復發，勞動者獲得再次檢驗勞動能力減少程度情況，享有新制度期間自醫學檢驗委員會出具結論的當月起計算。

第49條：協助生活的工具、矯正器

勞動者受工傷、職業病而損傷身體活動功能將依傷殘或疾病情況獲得依年限提供協助生活的工具、矯正器。

第50條：服務津貼

勞動者勞動能力減少81%以上而脊椎癱瘓或雙目失明或兩肢斷、癱或精神病，依本法47條規定享有金額外，每月將享有相等於基本工資的服務津貼。

第51條：工傷、職業病死亡一次性津貼

勞動者工作中因工傷、職業病死亡或因工傷、職業病而在首次醫療期間死亡，親人可享有一次性津貼相等於基本工資的36倍。

第52條：治療傷殘、疾病後休養、康復

1. 勞動者醫療因工傷傷殘或因職業病的疾病後，身體健康未康復，可休05天至10天的休養、康復假。
2. 如休假在家休養、康復一天享有金額相等於基本工資的25%；如在治療所休養、康復享有金額相等於基本工資的40%。

第四目：退休制度

第53條：退休制度適用對象

退休制度適用對象是依本法第2條第1款規定的勞動者。

第54條：享有退休金條件

1. 本法第2條第1款a、b、c、d、g、h和i項規定的勞動者，除本條第3款規定情況外，如有20年以上繳納社會保險屬於如下列其中之一情況休息時獲得享有退休金：

a. 男性滿60歲、女性滿55歲；

越南台灣商會聯合總會
投資經營委員會

孔祥平 主委 聯絡方式：

熱線：+84 933 341 688 微信：everwinservice LINE：everwin888

- b. 男性滿55歲至滿60歲、女性滿50歲至滿55歲及依勞動、榮軍和社會部、醫療部發佈勞苦、毒害、危險或特別勞苦、毒害、危險的工作目錄工作滿15年或在區域津貼系數自0.7以上的區域工作滿15年。
 - c. 勞動者滿50歲至滿55歲及繳納社會保險滿20年以上，其中在礦井做開採煤工作滿15年。
 - d. 因職業事故感染愛滋病者。
2. 本法第2條第1款d項和e項規定的勞動者，如有20年以上繳納社會保險屬如下列其中之一情況休息時獲得享有退休金：
- a. 男性滿55歲、女性滿50歲，除越南人民軍隊軍官法、人民公安法、機要法其他規定外；
 - b. 男性滿50歲至滿55歲、女性滿45歲至滿50歲及在勞動榮軍與社會部、醫療部發佈勞苦、毒害、危險或特別勞苦、毒害、危險的工作目錄工作滿15年或在區域津貼系數自0.7以上的區域工作滿15年。
 - c. 因職業事故感染愛滋病者。
3. 在鎮、坊、社專責或未專責活動的女勞動者參加社會保險，休息時繳納社會保險滿15年至20年以下及滿55歲享有退休金，
4. 政府規定部份特殊情況享有退休金年齡條件；本條第1款c項和d項、第2款c項規定對象的享有退休金條件。

第55條：勞動能力減少時享有退休金的條件

1. 本法第2條第1款a、b、c、d、g、h和i項規定的勞動者，休息時繳納社會保險滿20年以上如屬如下列其中之一情況享有退休金金額比本法第54條第1款a項和b項規定合格享有退休金者低：
- a. 自2016年01月01日，男性滿51歲、女性滿46歲及勞動能力減少61%以上合格享有勞動能力減少時的退休金；
 - b. 男性滿50歲、女性滿45歲及勞動能力減少81%以上；
 - c. 勞動能力減少61%以上及依勞動榮軍與社會部、醫療部發佈勞苦、毒害、危險或特別勞苦、毒害、危險的工作名單中工作滿15年。
2. 本法第2條第1款d項和e項規定的勞動者休息時繳納社會保險滿20年以上、勞動能力減少61%以上如屬如下列其中之一情況享有退休金金額比本法第54條第2款a項和b項規定合格享有退休金者低：
- a. 男性滿50歲、女性滿45歲以上；

越南台灣商會聯合總會 孔祥平 主委 聯絡方式：

投資經營委員會 熱線：+84 933 341 688 微信：everwinservice LINE：everwin888

b. 依勞動榮軍與社會部、醫療部發佈勞苦、毒害、危險或特別勞苦、毒害、危險的工作名單中工作滿15年。

第56條：月退休金額

1. 自本法生效日至2018年01月01日，本法第54條規定合格勞動者享有月退休金額以本法第62條規定月薪繳納社會保險平均的45%相等於15年繳納社會保險計算，後續，每年對男性加2%及女性加3%計算；最多等於75%。

2. 自2018年01月01日往後，本法第54條規定合格勞動者享有月退休金額以本法第62條規定繳納社會保險月薪平均的45%相等於繳納社會保險年計算如下：

a. 男勞動者退休於2018年是16年、2019年是17年、2020年是18年、2021年是19年、自2022年以上是20年；

b. 女勞動者退休自2018年是15年。後續每年，本款a項和b項規定的勞動者加2%計算；最多等於75%。

3. 本法第55條規定合格勞動者每月退休金金額依本條第1款和第2款規定計算，後續規定年齡前退休每年減2%。

退休年齡出現單數情況，滿06個月減低1%，自6個月以上不減低提前退休的百分比。

4. 本法第54條第3款規定女勞動者合格享有退休金的每月退休金金額依繳納社會保險年數和繳納社會保險月薪平均計算如下：繳納社會保險滿15年相等於本法第62條規定繳納社會保險月薪平均的45%。繳納社會保險滿16年至20年，每年繳納加上2%。

5. 本法第54條和第55條規定參加強制社會保險勞動者合格享有退休金的每月最低退休金相等於基本工資，除本法第2條第1款i項和第54條第3款規定情況外。

6. 政府明細規定本條。

第57條：調整退休金

政府根據消費者物價指數及經濟增長符合政府財政預算和社會保險基金規定調整退休金。

第58條：退休時一次性津貼

1. 勞動者繳納社會保險時間高於享有退休金75%比例的年數，退休時，除退休金外，獲得享有一次性津貼。

2. 一次性津貼依繳納社會保險時間高於享有退休金75%比例的年數計算，每年繳納社會保險等於繳納社會保險月薪平均的0.5月。

第59條：享有退休金期間

1. 對於本法第2條第1款a、b、c、d、e和i項規定正繳納強制社會保險的勞動者，享有退休金期間是勞動者依法律規定合格享有退休金時，用人單位設立休息決定書的時間。
2. 對於本法第2條第1款h項規定正繳納強制社會保險的勞動者，享有退休金期間是勞動者合格享有退休金及有申請文件呈上社會保險機關時的第二個月計算。
3. 對於本法第2條第1款g項規定的勞動者和正在保留繳納社會保險時間者，享有退休金期間是勞動者依法律規定合格享有退休金的申請文件上的時間。
4. 勞動榮譽與社會部部長明細規定本法第2條第1款勞動者享有退休金期間。

第60條：一次性社會保險

1. 本法第2條第1款規定的勞動者如屬如下情況提出申請時將可享有一次性社會保險：
 - a. 依本法54條第1、2和4款規定到享有退休金年齡但繳納社會保險未滿20年或依本法54條第3款規定繳納社會保險未滿15年及不繼續參加自願社會保險。
 - b. 出國定居；
 - c. 正患有其中之一有生命危險的疾病者如癌症、癱瘓、肝硬化、麻風病、HIV轉變成AIDS及依醫療部規定的其他疾病；
 - d. 本法第2條第1款d項和e項規定的勞動者復員、退役、辭職情況而不合格享有退休金。
2. 一次性享有社會保險金額根據繳納社會保險年數，每年如下計算：
 - a. 2014年前的繳納社會保險年是繳納社會保險月薪平均的1.5個月。
 - b. 自2014年後的繳納社會保險年是繳納社會保險月薪平均的2個月。
 - c. 繳納社會保險未滿一年情況，享有社會保險金額相等於已繳納的款項，最多相等於02個月繳納社會保險月薪平均。
3. 依本條第2款執行一次性社會保險金額不包括國家協助繳納自願社會保險金額，除本條第1款c項規定情況。
4. 計算享有一次性社會保險的時間是社會保險機關做出決定的時間。

第61條：保留繳納社會保險時間

勞動者休息時，不可依本法54條和第55條規定合格享有退休金或不依本法第60條規定享有一次性社會保險可保留繳納社會保險時間。

第62條：計算退休金、一次性津貼的繳納社會保險月薪平均

1. 屬於執行國家規定工資制度對象的勞動者依該工資制度計算繳納社會保險時間，退休前如下列計算繳納社會保險年數的月薪平均：
 - a. 於1995年01月01日前參加社會保險，計算退休前最後5年的繳納社會保險月薪平均；
 - b. 自1995年01月01日至2000年12月31日期間參加社會保險，計算退休前最後6年的繳納社會保險月薪平均；
 - c. 自2001年01月01日至2006年12月31日期間參加社會保險，計算退休前最後8年的繳納社會保險月薪平均；
 - d. 自2007年01月01日至2015年12月31日期間參加社會保險，計算退休前最後10年的繳納社會保險月薪平均；
 - d. 自2016年01月01日至2019年12月31日期間參加社會保險，計算退休前最後15年的繳納社會保險月薪平均；
 - e. 自2020年01月01日至2024年12月31日期間參加社會保險，計算退休前最後20年的繳納社會保險月薪平均
 - g. 自2025年01月01日往後參加社會保險，繳納社會保險月薪平均全部時間計算。
2. 勞動者依用人單位決定工資制度繳納全部工作時間的社會保險，繳納社會保險月薪平均全部時間計算。
3. 同時屬國家規定工資制度對象繳納社會保險時間和依用人單位決定工資制度繳納全部工作時間的社會保險的勞動者，依同時繳納社會保險計算平均月薪，其中，國家規定工資制度繳納社會保險時間可依本條第1款規定計算繳納社會保險月薪平均。
4. 政府明細規定本條。

第63條：調整已繳納社會保險的薪資

1. 對於2016年01月01日前參加社會保險的勞動者，繳納社會保險的薪資是計算本法第89條第1款規定勞動者繳納社會保險月薪平均的依據，享有退休制度期間依基本工資調整。對於自2016年01月01日開始參加社會保險的勞動者，繳納社會保險的薪資是計算繳納社會保險月薪平均的依據，依本條第2款規定調整。
2. 繳納社會保險的薪資是計算本法第89條第2款規定勞動者繳納社會保險月薪平均的依據，依政府規定每期間的消費者物價指數調整。

第64條：暫停、繼續享有退休金

1. 每月享有退休金、社會保險津貼者屬其中之一如下列情況被暫停、繼續享有退休金、社會保險津貼：
 - a. 非法出境；
 - b. 法院宣判失蹤；
 - c. 有依據確定不依法律規定享有社會保險。
2. 依居住法規定出境者返回合法定居時，每月的退休金、社會保險津貼繼續實行。法院撤銷宣佈失蹤決定頒發具有法律效力的決定書情況，除可繼續享有退休金、津貼外，還可追領自終止享有期間的每月的退休金、社會保險津貼。
3. 社會保險機關依本條第1款c項規定決定暫停享有時，必須以書面通知及說明理由。自暫停享有日起30天內，社會保險機關須做出具解決享有的決定；決定終止享有社會保險情況須說明理由。

第65條：對於正享有每月退休金、社會保險津貼出國定居者執行社會保險制度

1. 正享有每月退休金、社會保險津貼出國定居者獲得解決一次性津貼。
2. 對於正享有退休金者的一次性津貼金額相依已繳納社會保險時間計算，其中2014年前繳納社會保險的每年相等於1.5個月正享有退休金；2014年以後繳納社會保險的每年相等於2個月正享有退休金；續後，對已享有退休金月一次性津貼金額扣除0.5個月退休金。最低相等於03個月正享有的退休金。
3. 對於正享有每月社會保險津貼者的一次性津貼金額相等於03個月正享有的津貼。

第五目：死亡制度

第66條：埋葬津貼

1. 如下列人士死亡時，負責埋葬者可享有一次性埋葬津貼：
 - a. 本法第2條第1款規定的勞動者正繳納社會保險或勞動者正保留繳納社會保險時間，繳納社會保險時間滿12個月以上；
 - b. 勞動者因工傷、職業病死亡或在治療工傷、職業病期間死亡；
 - c. 正享有退休金者；已辭職正享有每月工傷、職業病津貼者。
2. 埋葬津貼相等於本條第1款規定者在該月死亡基本工資的10倍。
3. 本條第1款規定者被法院宣佈死亡情況，親人依本條第2款規定享有津貼。

越南台灣商會聯合總會 孔祥平 主委 聯絡方式：

投資經營委員會 熱線：+84 933 341 688 微信：everwinservice LINE：everwin888

第67條：享有每月死亡津貼情況

1. 本法第66條第1款和第3款規定對象屬如下列情況死亡時親人可享有每月死亡津貼：
 - a. 繳納社會保險滿15年以上但未享有一次性社會保險；
 - b. 正享有退休金；
 - c. 工傷、職業病死亡；
 - d. 勞動能力減少程度61%以上正享有每月工傷、職業病津貼。
2. 本條第1款規定的親人可享有每月死亡津貼，包括：
 - a. 未滿18歲子女；勞動能力減少程度81%以上的滿18歲子女；父親死亡時母親正懷孕出生的嬰孩；
 - b. 妻子滿55歲以上或丈夫滿60歲以上；勞動能力減少程度81%以上情況妻子55歲以下、丈夫60歲以下；
 - c. 親父母、配偶的父親或配偶的母親或依婚姻家庭法規定參加社會保險者有義務撫養家庭的其他成員，男性60歲以上、女性55歲以上；
 - d. 親父母、配偶的父親或配偶的母親或依婚姻家庭法規定參加社會保險者有義務撫養家庭的其他成員，男性60歲以下、女性55歲以下，如勞動能力減少程度81%以上。
3. 本條第2款b、c和d項規定的親人必須沒有收入或每月收入低於基本工資。本法規定的收入不包括法律規定對國家有功勞者優待的津貼。
4. 申請檢驗勞動能力減少程度以享有每月死亡津貼期限如下：
 - a. 自參加社會保險者死亡04個月內，有意願的親人必須繳納申請書；
 - b. 本條第2款a項規定的親人依規定期滿享有津貼期限前後04個月內，有意願的親人必須繳納申請書。

第68條：享有每月死亡津貼金額

1. 每位親人享有每月死亡津貼金額相等於基本工資的50%；親人若無直接撫養人的情況下，每月死亡津貼金額相等於基本工資的70%。
2. 本法第67條第1款規定對象有一個人死亡情況，享有每月死亡津貼金額的親人不可超過4個人；二個人以上死亡情況，其的親人享有02倍本條第1款規定津貼金額。
3. 享有每月死亡津貼時間自本法第66條第1款和第3款規定對象死亡第二個月。父親死亡而母親正懷孕情況，享有每月死亡津貼時間自嬰孩出生月份計算。

越南台灣商會聯合總會 孔祥平 主委 聯絡方式：

投資經營委員會 熱線：+84 933 341 688 微信：everwinservice LINE：everwin888

第69條：享有一次性死亡津貼情況

本法第66條第1款和第3款規定者屬其中之一情況死亡時親人獲得享有一次性死亡津貼：

1. 勞動者不屬於本法第67條第1款規定情況死亡；
2. 勞動者屬於本法第67條第1款規定情況死亡但沒親人依本法第67條第2款規定享有每月死亡津貼；
3. 依本法第67條第2款規定享有每月死亡津貼的親人但有意願享有一次性死亡津貼，除子女06歲以下、子女或配偶勞動能力減少程度81%以上；
4. 勞動者死亡但沒親人依本法第3條第6款規定情況，一次性死亡津貼將根據繼承法規定履行之。

第70條：一次性死亡津貼金額

1. 正參加社會保險或保留繳納社會保險時間的勞動者的親人可享有一次性死亡津貼金額依繳納社會保險年數計算，對於2014年前繳納社會保險的年數，每年相等於1.5個月繳納社會保險月薪平均；自2014年起相等於2個月繳納社會保險月薪平均；最低相等於03個月繳納社會保險月薪平均。繳納社會保險月薪平均依本法第62條規定計算一次性死亡津貼依據。
2. 正享有退休金者死亡時親人可享有一次性死亡津貼金額依已享有退休金時間計算，如在前02個月享有退休金死亡計算為48個月的正享有退休金；在後續月數死亡，每月享有退休金津貼金額減低0.5月退休金，最低相等於03個月正享有退休金金額。
3. 計算一次性死亡津貼的基本工資是依本法第66條第1款和第3款規定對象死亡在該月的基本工資。

第71條：對於同時參加強制社會保險和自願社會保險者的退休制度和死亡制度

1. 對於同時參加強制社會保險和自願社會保險者的退休制度和死亡制度如下計算：
 - a. 繳納強制社會保險滿20年以上，實行享有退休金的條件、金額依強制社會保險政策；每月退休金最低等於基本工資，除本法第2條第1款i項規定情況外；
 - b. 繳納強制社會保險滿15年以上，每月死亡津貼依強制社會保險政策履行之；
 - c. 繳納強制社會保險滿12個月以上，埋葬津貼依強制社會保險政策履行之。
2. 政府明細規定本條。

第四章

自願社會保險

第一目：退休制度

第72條：退休制度適用對象

參加自願社會保險適用退休制度對象是本法第2條第4款規定的勞動者。

第73條：享有退休金條件

1. 勞動者滿足如下條件享有退休金：

- a. 男性滿60歲、女性滿55歲；
- b. 繳納社會保險滿20年以上；

2. 勞動者依本條第1款a項規定具有合格年齡條件但繳納社會保險未滿20年，繼續繳納滿20年以享有退休金。

第74條：每月退休金金額

1. 自本法生效日至2018年01月01日前，本法第73條規定合格勞動者享有月退休金額以本法第79條規定月薪繳納社會保險平均的45%相等於15年繳納社會保險計算，續後，每年對男性加2%及女性加3%計算；最多等於75%。

2. 自2018年01月01日，本法第73條規定合格勞動者享有月退休金額以本法第79條規定繳納社會保險月薪平均的45%相等於繳納社會保險年計算如下：

- a. 男勞動者退休於2018年是16年、2019年是17年、2020年是18年、2021年是19年、自2022年以上是20年；
- b. 女勞動者退休自2018年是15年。

後續每年，本款a項和b項規定的勞動者加2%計算；最多等於75%。

3. 依本法第57條規定調整退休金。

第75條：退休時一次性津貼

1. 勞動者繳納社會保險時間高於享有退休金75%比例的年數，退休時，除退休金外，獲得享有一次性津貼。

2. 一次性津貼依繳納社會保險時間高於享有退休金75%比例的年數計算，每年繳納社會保險等於繳納社會保險月平均收入的0.5月。

第76條：享有退休金期間

1. 本法第72條規定對象享有退休金期間依本法第73條規定參加社會保險者合格享有退休金第二個月計算。
2. 勞動榮軍與社會部部長明細規定本條。

第77條：一次性社會保險

1. 本法第2條第4款規定的勞動者如屬如下列情況提出申請時將可享有一次性社會保險：
 - a. 依本法73條第1款a項規定到享有退休金年齡但繳納社會保險未滿20年而不繼續參加社會保險。
 - b. 出國定居；
 - c. 正患有其中之一有生命危險的疾病者如癌症、癱瘓、肝硬化、麻風病、HIV轉變成AIDS及依醫療部規定的其他疾病；
2. 一次性享有社會保險金額根據繳納社會保險年數，每年如下計算：
 - a. 2014年前的繳納社會保險月平均收入的1.5個月。
 - b. 自2014年後的繳納社會保險月平均收入的2個月。
 - c. 繳納社會保險未滿一年情況，享有社會保險金額相等於已繳納的款項，最多相等於02個月繳納社會保險月平均收入。
3. 依本條第2款規定國家協助享有一次性社會保險金額的對象不包括國家協助繳納自願社會保險金額，除本條第1款c項規定情況。
4. 計算享有一次性社會保險的時間是社會保險機關做出決定的時間。
5. 對於參加自願社會保險正享有退休金出國定居的勞動者依本法第62條第1款和第2款規定執行社會保險制度。

第78條：保留繳納社會保險時間、暫停、繼續享有退休金

1. 繳納自願社會保險者勞動者不可依本法73規定合格享有退休金或不依本法第77條規定享有一次性社會保險可保留繳納社會保險時間。
2. 參加自願社會保險者暫停、繼續享有退休金依本法第64條執行之。

第79條：繳納社會保險每月平均收入

1. 繳納社會保險每月平均收入以繳納社會保險全部時間的月平均收入計算。

2. 繳納社會保險每月收入是依政府規定每期間的消費者物價指數基礎上調整計算勞動者繳納社會保險每月平均收入。

第二目：死亡制度

第80條：埋葬津貼

1. 如下列人士死亡時，負責埋葬者可享有埋葬津貼：

- a. 繳納社會保險時間滿60個月以上的勞動者；
- b. 正享有退休金者。

2. 埋葬津貼相等於本條第1款規定者在該月死亡基本工資的10倍。

3. 本條第1款規定者被法院宣佈死亡情況，親人依本條第2款規定享有津貼。

第81條：死亡津貼

1. 正參加社會保險的勞動者、保留繳納社會保險時間的勞動者、正享有退休金者死亡時親人將享有一次性死亡津貼。

2. 正參加社會保險或保留繳納社會保險時間的勞動者的親人可享有一次性死亡津貼金額依繳納社會保險年數計算，對於2014年前繳納社會保險的年數依本法第79條規定，每年相等於1.5個月繳納社會保險每月平均收入；自2014年起相等於2個月繳納社會保險每月平均收入。

勞動者繳納社會保險未滿01年情況，一次性死亡津貼相等於已繳納金額，但最多相等於繳納社會保險每月平均收入的02個月；勞動者同時繳納強制和自願社會保險時間情況，一次性死亡津貼最少相等於繳納社會保險每月平均收入和月薪的03個月。

3. 正享有退休金者死亡時親人可享有一次性死亡津貼金額依已享有退休金時間計算，如在前02個月享有退休金死亡計算為48個月的正享有退休金；在後續月數死亡，每月享有退休金津貼金額減低0.5月退休金。

第五章

社會保險基金

第82條：社會保險基金源

- 1. 聘僱勞動使用者依本法第86條規定繳納。
- 2. 勞動者依本法第85條和第87條規定繳納。
- 3. 基金投資活動的利潤。

越南台灣商會聯合總會
投資經營委員會

孔祥平 主委 聯絡方式：

熱線：+84 933 341 688 微信：everwinservice LINE：everwin888

4. 國家協助。
5. 其他合法收款。

第83條：社會保險基金的成分

1. 病痛和胎產基金。
2. 工傷、職業病基金。
3. 退休和死亡基金。

第84條：使用社會保險基金

1. 依本法第三章和第四章規定支付各項社會保險制度給勞動者。
2. 繳納社會保險給正享有退休金者或休息，每月享有工傷、職業病津貼者或休息，分娩時或休息領養子女時享有生育津貼者或勞動者患有屬於醫療部發佈各種疾病須長期醫療名單的疾病正享有病痛津貼。
3. 依本法第90條規定管理社會保險費用。
4. 聘僱勞動使用者不介紹去檢查檢驗勞動能力減少程度，但檢驗結果合格享有社會保險情況，支付檢查檢驗勞動能力減少程度費用。
5. 依本法第91條和第92條規定進行投資，以保全和增加基金。

第85條：參加強制社會保險勞動者的繳納金額及方式

1. 依本法第2條第1款a、b、c、d、d和h項規定的勞動者每月繳納退休和死亡基金為月薪8%。
本法第2條第1款i項規定的勞動者，每月繳納退休和死亡基金為基本工資8%。
2. 本法第2條第1款g項規定的勞動者，繳納金額及方式規定如下：
 - a. 對於已參加強制社會保險的勞動者，每月繳費至退休和死亡基金的金額相等於勞動者出國勞動前的月薪之22%；對於未參加強制社會保險或已參加強制社會保險但已一次性享有社會保險的勞動者，繳納相等於基本工資02倍的22%。
 - b. 繳納方式可實行03個月、06個月、12個月繳納一次或依出國工作勞動合同期限一次性繳納。勞動者出國工作前，直接繳納給勞動者居住的社會保險機關或繳納給外勞仲介的企業、職業組織。

繳納給外勞仲介的企業、職業組織情況，企業、職業組織收勞動者繳納金額、繳納社會保險及在社會保險機關登記繳納方式。

勞動者在外國工作獲得延期合同或簽訂新勞動合同情況，依本條規定方式繳納社會保險或

越南台灣商會聯合總會 孔祥平 主委 聯絡方式：

投資經營委員會 熱線：+84 933 341 688 微信：everwinservice LINE：everwin888

回國後補繳納給社會保險機關。

3. 勞動者在一個月內不工作及不領取工資自14個工作日以上，不繳納該月的社會保險。此期間不可計算享有社會保險，除休息享有生育制度情況。
4. 在本法第2條第1款a點中和b點中規定的勞動者和部分聘雇勞動使用者簽訂勞動合同，依本條第1款規定只繳納首次簽訂勞動合同的社會保險。
5. 在農、林、漁、製鹽業領域的各企業、合作社、個體營業戶、合作組工作，根據產品、承包領取薪資的勞動者，依本條第1款規定繳納每月社會保險金額；繳納方式可實行每月、03個月或06個月繳納一次。
6. 確定繳納社會保險時間以計算每月享有退休金和死亡津貼必須滿12個月計算；勞動者合格享有退休金的年齡而繳納社會保險時間缺最多06個月，勞動者繼續一次性繳納退休和死亡基金缺少的月數，每月繳納金額相等於停止工作前勞動者和用人單位繳納社會保險月薪的總額。
7. 在計算享有退休和死亡制度時，繳納社會保險時間出現單數情況，如下計算：
 - a. 自01個月至06個月算半年；
 - b. 自07個月至11個月算一年。

第86條：聘雇勞動使用者繳費金額及方式

1. 用人單位每月繳納薪資基金以繳納本法第2條第1款a、b、c、d、d和h項規定的勞動者的社會保險，如下：
 - a. 3%繳入病痛和生育基金；
 - b. 1%繳入工傷、職業病基金；
 - c. 14%繳入退休與死亡基金。
2. 對於本法第2條第1款e項規定的勞動者，用人單位每月依基本工資繳納，如下：
 - a. 1%繳入勞動災害、職業病基金；
 - b. 22%繳入退休與死亡基金。
3. 對於本法第2條第1款i項規定的勞動者，用人單位每月繳入退休和死亡基金基本工資14%。
4. 依本法第85條第3款規定，用人單位不須繳納勞動者的社會保險。
5. 在農、林、漁、製鹽業領域的各企業、合作社、個體營業戶、合作組根據產品、承包支付薪資的用人單位依本條第1款規定繳納每月的社會保險；繳納方式可實行每月、03個月

越南台灣商會聯合總會 孔祥平 主委 聯絡方式：

投資經營委員會 熱線：+84 933 341 688 微信：everwinservice LINE：everwin888

或06個月繳納一次。

6. 勞動榮軍與社會部部長明細規定本法第85條第5款和第86條第5款。

第87條：參加自願社會保險者繳費金額及方式

1. 本法第 2 條第 4 款規定的勞動者，每月繳費至退休和死亡基金相等於勞動者選擇月收入額 22%；繳納社會保險依據的最低月收入額相等於農村區域窮民戶標準及最高相等於基本工資 20 倍。

根據經濟－社會發展條件、國家財政預算在每期間的能力以規定協助的金額、協助對象及執行協助參加自願社會保險勞動者繳納社會保險政策的期間。

2. 勞動者可選取下列繳費方式之一：

a. 每月繳納；

b. 03 個月繳納一次；

c. 06 個月繳納一次；

d. 12 個月繳納一次；

d. 一次性繳納往後若干年，繳納金額低於本條規定每月繳納金額或一次性繳納餘下期間，繳納金額高於本條規定每月繳納金額。

3. 政府明細規定本條。

第88條：暫停繳納強制社會保險

1. 暫停繳納退休和死亡基金規定如下：

a. 用人單位遇到困難暫停生產、營業導致勞動者和用人單位沒能力繳納社會保險情況，可暫停繳納退休和死亡基金，不超過12個月的時間。

b. 本款a點規定暫停繳納滿期後，聘雇勞動使用者和勞動者繼續繳納社會保險及補繳納暫停時間。補繳納金額不依本法第122條第3點規定計算逾期繳納利息。

2. 正在參加強制社會保險的勞動者被暫時扣留，勞動者和用人單位可暫停繳納社會保險。勞動者獲得職權機關確定受冤枉情況，將實行補繳納暫時扣留時間的社會保險。補繳納金額不依本法第122條第3項規定計算逾期繳納利息。

3. 政府明細規定本條及暫停繳納強制社會保險的其他情況。

第89條：繳納強制社會保險的每月薪資

1. 屬於國家規定薪資制度對象的勞動者，繳納社會保險的月薪是階、職等、軍階的薪資和

越南台灣商會聯合總會 孔祥平 主委 聯絡方式：

投資經營委員會 熱線：+84 933 341 688 微信：everwinservice LINE：everwin888

各項職務津貼、資深津貼、專業資深津貼（若有）。

本法第2條第1款i項規定的勞動者繳納社會保險的月薪是基本工資。

2. 對於依用人單位決定薪資制度繳納社會保險的勞動者，繳納社會保險的月薪是依勞動法規定的薪資額和薪資津貼。

自2018年01月01日開始，繳納社會保險的月薪是依勞動法規定的薪資額、薪資津貼及各項補充款項。

3. 本條第1款和第2款規定的月薪比基本工資高20倍情況，繳納社會保險的月薪相等於基本工資20倍。

4. 政府明細規定追收、追繳勞動者、聘雇勞動使用者投保強制社會保險的月薪，除本法第122條第3款規定情況外。

第90條：管理社會保險費用

1. 使用管理社會保險費用實行如下列任務：

- a. 宣傳、普及社會保險的政策、法律；培訓、培養社會保險專業、業務；
- b. 改革社會保險手續、現代化管理系統；發展、管理曾參加、享有社會保險者；
- c. 組織收入、支付社會保險及各級社會保險機關架構活動。

2. 實行本條第1款規定任務的資金源，每年從基金投資活動利潤扣除。每三年政府報告國會常設委員會決定管理社會保險費用額。

3. 總理明細規定本條第1款。

第91條：投資原則

社會保險基金的投資活動必須確保安全、有效及能收回投資資金。

第92條：各種投資方式

1. 購買公共債券。

2. 根據越南國家銀行信用評級有較好活動質量的商務銀行存款、購買債券、匯票、存款證書。

3. 貸款給國家財政預算。

4. 政府明細規定本條。

第六章

組織、管理社會保險

第93條：社會保險機關

1. 社會保險機關是國家機關具有實行社會保險的制度、政策，管理和使用社會保險、醫療保險、失業保險基金；監察繳納社會保險、失業保險、醫療保險事宜及依本法規定的其他任務。
2. 政府明細規定社會保險機關的組織、任務、權限。

第94條：社會保險管委會

1. 社會保險管委會是國家級別的組織負責指導、檢察社會保險機關的活動及諮詢社會保險、失業保險和醫療保險的政策。
2. 社會保險管委會包括越南勞動總聯合會、聘雇勞動使用者代表組織、社會保險國家管理機關、醫療保險國家管理機關、越南社會保險及其他相關機關。
3. 由總理委任、罷免、革職社會保險管委會的主席、副主席和各委員；社會保險管委會委員任期05年。
4. 政府明細規定社會保險管委會的工作制度、責任及活動費用。

第95條：社會保險管委會的任務、權限

1. 通過發展社會保險業的策略、長期計畫、05年、每年，關於執行社會保險、醫療保險、失業保險的制度，保全及增加社會保險、醫療保險、失業保險基金策劃。監督、檢查社會保險機關執行批准的策略、計畫、策劃。
2. 建議國家職權機關建立、修改、補充社會保險、醫療保險、失業保險的政策、法律，發展社會保險策略，健全社會保險機關組織系統，管理及使用社會保險、醫療保險、失業保險基金的機制。
3. 社會保險機關申請基礎下，決定並向政府負責社會保險、醫療保險、失業保險各項基金的投資方式和投資架構。
4. 越南社會保險呈上職權機關前，通過執行社會保險、醫療保險、失業保險制度，管理及使用社會保險、醫療保險、失業保險各基金情況的年度報告。
5. 越南社會保險呈上職權機關前，通過社會保險、醫療保險、失業保險各基金每年收入、支付預算；管理社會保險、醫療保險、失業保險的費用。
6. 每年報告總理依規定執行的任務、權限情況及活動結果。

越南台灣商會聯合總會 孔祥平 主委 聯絡方式：

投資經營委員會 熱線：+84 933 341 688 微信：everwinservice LINE：everwin888

7. 實行總理交代的其他任務、權限。

第七章

辦理社會保險程序、手續

第一目：參加社會保險程序、手續

第96條：社會保險手冊

1. 社會保險手冊簽發給每一位勞動者以追蹤繳納金額、享有各項社會保險制度，是依本法規定解決各項社會保險制度的基礎。
2. 至2020年社將會以社會保險卡取代社會保險手冊。
3. 政府規定使用電子交易方式參加及解決各項社會保險制度的程序、手續。

第97條：登記參加及簽發社會保險手冊的文件

1. 首次登記參加社會保險的文件包括：
 - a. 用人單位參加社會保險申請表附帶參加社會保險勞動者名冊；
 - b. 勞動者參加社會保險申請表。
2. 損壞或丟失情況再補發社會保險手冊文件包括：
 - a. 勞動者社會保險手冊再補發申請書；
 - b. 提供損壞社會保險手冊。
3. 政府規定本法第2條第1款e項規定對象的參加、發給社會保險手冊的手續、文件。

第98條：調整參加社會保險信息

1. 變更參加社會保險信息時，用人單位以書面文件通知社會保險機關知悉。
2. 參加社會保險勞動者調整個人信息文件包括：
 - a. 調整個人信息申請表；
 - b. 社會保險手冊；
 - c. 國家職權機關依法律規定發給關於調整個人信息的文件副本。

第99條：解決登記參加及簽發社會保險手冊

1. 解決首次登記參加社會保險如下：
 - a. 簽訂勞動合同、工作或聘用合同日起30天內，用人單位依本法第97條第1款規定繳納文件

越南台灣商會聯合總會 孔祥平 主委 聯絡方式：

投資經營委員會 熱線：+84 933 341 688 微信：everwinservice LINE：everwin888

給社會保險機關。

- b. 參加自願社會保險勞動者依本法第97條第1款b項規定繳納文件給社會保險機關。
2. 勞動者依本法第97條第2款規定繳納再簽發社會保險手冊文件給社會保險機關。
3. 社會保險機關有責任在如下列期限內發給社會保險手冊。
 - a. 對於首次參加強制社會保險者，依規定收齊文件日起20天。
 - b. 對於首次參加自願社會保險者，依規定收齊文件日起07天。
 - c. 對於再簽發社會保險手冊情況，依規定收齊文件日起17天；確認繳納社會保險時間過程複雜情況下不超過45天。不簽發情況以書面回覆及說明理由。
 - d. 對於參加社會保險勞動者調整信息情況，依規定收齊文件日起10天，社會保險機關再簽發社會保險手冊不解決情況以書面回覆及說明理由。
4. 勞動榮軍與社會部部長明細規定本法第2條第1款b項規定勞動者參加及解決社會保險制度的程序、手續。

第二目：解決社會保險制度的程序、手續

第100條：享有病痛制度的文件

1. 勞動者或勞動者的子女住院醫療的出院證書正本或副本。勞動者或勞動者的子女不住院醫療情況，必須有休息享有社會保險證明書。
2. 勞動者或勞動者的子女在外國檢查、醫療情況，本條第1款規定的文件如外國醫療所發佈檢查、醫療證書翻譯成越文文件。
3. 用人單位設立勞動者休息享有病痛制度名單。
4. 醫療部部長規定本法第101條第1款c、d、d項規定休息享有社會保險證明書、出院證書和其他範本文件的範本、程序、簽發職權。

第101條：享有生育制度的文件

1. 對於女勞動者分娩享有生育制度文件包括：
 - a. 出生證書或小孩的出生證明書副本；
 - b. 子女死亡情況，子女死亡證書副本，母親分娩後死亡情況，母親死亡證書副本；
 - c. 職權醫療所發佈檢查、醫療證書有關母親分娩後身體不健康且照顧孩子的情況。
 - d. 小孩出生未獲得簽發出生證書死亡情況，病案文件或出院證書副本。

越南台灣商會聯合總會 孔祥平 主委 聯絡方式：

投資經營委員會 熱線：+84 933 341 688 微信：everwinservice LINE：everwin888

- d. 對於本法第31條第3款規定情況，職權醫療所發佈檢查、醫療證書關於女勞動者需要休息養胎。
2. 女勞動者依本法第37條第1款規定孕期檢查、小產、人工流產、墮胎、死產或病理小產、勞動者實行避孕措施情況，對於不住院醫療情況必須有休息享有社會保險證明書，住院情況必須有出院證書正本或副本。
3. 勞動者領養06個月以下的養子女必須有領養子女證書。
4. 妻子分娩時男勞動者休息情況必須有子女的出生證書或小孩的出生證明書副本和剖腹產分娩、32週以下分娩情況，必須有醫療所的證明書。
5. 用人單位設立勞動者休息享有生育制度名冊。

第102條：解決享有病痛、生育制度

1. 自返回正常工作日起45天內，勞動者負責本法第100條第1款和第2款、第101條第1、2、3款規定繳納文件給用人單位。勞動者分娩、領養子女前離職情況，依本法第101條第1款和第3款規定繳納文件及呈出社會保險手冊給社會保險機關。
2. 收足勞動者提供的文件日起10天內，用人單位負責依本法第100條和第101條規定設立文件繳納社會保險機關。
3. 社會保險機關解決責任：
 - a. 自收到用人單位依規定提供完整文件日起10天內，社會保險機關必須解決及組織支付給勞動者。
 - b. 自收到勞動者分娩、領養子女前離職依規定提供完整文件日起05天內，社會保險機關必須解決及組織支付給勞動者。
4. 社會保險機關不解決情況以書面回覆及說明理由。

第103條：解決享有病痛、生育後休養、康復津貼

1. 自用人單位設立合格享有病痛、生育後休養、康復津貼勞動者的文件及繳納社會保險機關日起10天內。
2. 自收到依法規定的完整文件日起10天內，社會保險機關負責解決及組織支付給勞動者；不解決情況以書面回覆及說明理由。

第104條：享有工傷制度的文件

1. 社會保險手冊。

2. 工傷調查記錄書，交通事故被確定為工傷情況，必須有交通事故記錄書或現場檢驗記錄書及交通事故現場圖案。
3. 醫療工傷後出院證書。
4. 醫學檢驗委員會發佈的勞動能力減少程度檢驗證書。
5. 解決工傷制度申請文件。

第105條：享有職業病制度的文件

1. 社會保險手冊。
2. 毒害環境測量記錄書，記錄書確認給多人使用情況，每一位勞動者的檔案有副本。
3. 治療職業病後出院證明書，不住院情況必須有檢查職業病證明書。
4. 醫學檢驗委員會簽發檢驗勞動能力減少程度證明書。
5. 解決職業病制度申請文件。

第106條：解決享有工傷、職業病制度

1. 用人單位依本法第104條和第105條規繳納文件給社會保險機關。
2. 自收到完整文件日起15天內，社會保險機關負責解決享有工傷、職業病制度；不解決情況以書面回覆及說明理由。

第107條：解決享有工傷、職業病後休養、康復津貼

1. 用人單位設立已享有工傷、職業病制度身體未康復名冊及繳交給社會保險機關。
2. 自收到依法規定的完整文件日起15天內，社會保險機關負責解決勞動者享有休養、康復制度及匯款給用人單位；不解決情況以書面回覆及說明理由。
3. 自收到社會保險機關匯款日起10天內，用人單位負責支付津貼金額給勞動者。

第108條：享有退休金的文件

1. 對於正在參加強制社會保險勞動者享有退休金文件包括：
 - a. 社會保險手冊。
 - b. 享有退休制度辭職決定書或享有退休制度終止合同文件；
 - c. 對於依本法第55條規定退休者，提供醫學檢驗委員會簽發檢驗勞動能力減少程度證明書或依本法第54條規定勞動者，提供職業性感染愛滋病病毒證明書。
2. 對於正在參加自願社會保險勞動者、保留參加社會保險時間者包括正執行徒刑者享有退

越南台灣商會聯合總會 孔祥平 主委 聯絡方式：

投資經營委員會 熱線：+84 933 341 688 微信：everwinservice LINE：everwin888

休金文件包括：

- a. 社會保險手冊；
- b. 享有退休金申請書；
- c. 對於正執行徒刑者，授權辦理解決退休制度及領取退休金手續的授權書；
- d. 對於非法出境情況，國家職權機關頒發關於回國合法定居的文件；
- d. 對於失蹤者返回情況，法院撤銷宣佈失蹤決定頒發具有法律效力的決定書。

第109條：一次性享有社會保險的文件

- 1. 社會保險手冊。
- 2. 勞動者一次性享有社會保險申請書。
- 3. 對於出國定居者必須繳納職權機關頒佈放棄越南國籍確認書副本或其中如下列文件越文翻譯檔案，認證或公證：
 - a. 外國簽發的護照；
 - b. 外國職權機關簽發的簽證，認證批准以外國定居理由入境。
 - c. 正辦理申請外國國籍手續的認證文件；職權機關簽發的認證文件或居留證、居留期限05年以上。
- 4. 本法第60條第1款c項和第77條第1款c項規定情況，病案文件副本。
- 5. 對於本法第65條和第77條第5款規定的勞動者，一次性享有津貼文件依本條第2款和第3款規定執行之。

第110條：解決一次性享有退休金、社會保險

- 1. 自勞動者享有退休金日起，用人單位依本法第108條第1款規定繳納文件給社會保險機關30天內解決。
- 2. 自勞動者享有退休金日起，保留參加社會保險時間勞動者、參加自願社會保險勞動者依本法第108條第2款規定繳納文件給社會保險機關30天內解決。
- 3. 自勞動者合格享有及依本法第109條規定繳納一次性享有社會保險申請書的文件給社會保險機關日起30天內解決。
- 4. 對於享有退休金者自依規定收足文件日起20天內或對於一次性享有社會保險情況，對於享有退休金者自依規定收足文件日起10天內，社會保險機關負責解決及組織支付給勞動者；不解決情況以書面回覆及說明理由。

越南台灣商會聯合總會 孔祥平 主委 聯絡方式：

投資經營委員會 熱線：+84 933 341 688 微信：everwinservice LINE：everwin888

第111條：享有死亡制度的文件

1. 對於正繳納社會保險享有和保留參加社會保險時間者享有死亡制度的文件共有：

- a. 社會保險手冊；
- b. 死亡證書或死亡通知書副本或法院宣佈死亡決定書副本具有法律效力。
- c. 對於合格享有每月領款制度但選擇一次性享有死亡制度情況，親人的填表或親人們的會議記錄書；
- d. 工傷調查記錄書，交通事故被確定為工傷情況，依本法第104條第2款規定必須有交通事故記錄書或現場檢驗記錄書及交通事故現場圖案；對於因職業病死亡情況便是治療職業病病案副本。
- d. 對於親人勞動能力減少程度81%以上是勞動能力減少程度檢驗記錄書。

2. 對於正享有每月或正暫時停止享有退休金、工傷、職業病者，享有死亡制度文件包括：

- a. 死亡證書或死亡通知書副本或法院宣佈死亡決定書具有法律效力。
- b. 對於合格享有每月領款制度但選擇一次性享有死亡制度情況，親人的填表或親人們的會議記錄書。
- c. 對於親人勞動能力減少程度81%以上是勞動能力減少程度檢驗記錄書。

第112條：解決享有死亡制度

1. 自保留參加社會保險時間勞動者，參加自願社會保險勞動者，正享有每月退休金，工傷、職業病津貼者死亡90天內，其親人依本法第111條規定繳納文件給社會保險機關。

自正參加強制社會保險勞動者死亡90天內，親人依本法第111條第1款規定繳納文件給用人單位。

2. 自收到勞動者親人提供充足文件30天內，用人單位依本法第111條第1款規定繳納文件給社會保險機關。

3. 自收足文件15天內，社會保險機關負責解決及組織支付給勞動者的親人。不解決情況以書面回覆及說明理由。

第113條：非法出境回國合法定居者及被法院宣佈失蹤返回者繼續享有每月退休金、社會保險的文件

- 1. 繼續享有每月退休金、社會保險申請書。
- 2. 對非法出境回國合法定居者，國家職權機關頒佈回國合法定居事宜的文件。

3. 對於已由法院宣佈失蹤返回情況，法院撤銷宣佈失蹤決定具有法律效力的決定書。

第114條：解決非法出境回國合法定居者、被法院宣佈失蹤返回者繼續享有每月退休金、社會保險

1. 勞動者依本法第133條規定繳納文件給社會保險機關。

2. 自依規定收足文件日起15天內，社會保險機關負責解決；不解決情況以書面回覆及說明理由。

第115條：轉換享有退休金、社會保險津貼地點

正享有每月退休金、社會保險津貼者遷移到國內其他地方有意願在新住址享有社會保險必須繳納申請書給正居住的社會保險機關。

自收到申請書05工作日期間，社會保險負責解決；不解決情況以書面回覆及說明理由。

第116條：解決社會保險制度比規定期限延遲情況

1. 本法第102條第1款和第2款、第103條第1款、第110條第1款和第2款、第112條第1款和第2款規定期滿情況，必須以書面文件陳述。

2. 繳交文件及解決享有社會保險制度比規定期限延遲情況，導致享有者的權利、利益損失必須依法規定賠償，勞動者或屬享有社會保險制度對象的勞動者親人原因除外。

第117條：檢驗勞動能力減少程度以解決社會保險制度的文件、程序

1. 醫療部部長規定檢驗勞動能力減少程度以解決社會保險制度的文件、程序。

2. 檢驗勞動能力減少程度保證正確、公開、清晰。醫學檢驗委員會依法律規定負責檢驗結果的屬實性。

第八章

申訴、告發和處理違反社會保險

第118條：申訴社會保險

1. 有依據證明該決定、行為違反社會保險法律、侵犯自身的合法權利和利益時，勞動者、正享有每月退休金、社會保險津貼者、正保留參加社會保險時間者和其他人有權申請職權機關、組織、個人審核機關、組織、個人的決定、行為。

2. 當有依據證明該決定、行為違反社會保險法律、侵犯自身的合法權利和利益時，用人單位有權申請職權機關、組織、個人審核機關、組織、個人的決定、行為。

第119條：解決申訴社會保險程序

1. 解決社會保險決定、行政行為的申訴依申訴法律規定執行之。
2. 對於不屬於本條第1款規定情況，解決社會保險決定、行為的申訴，申訴者可選擇其中的一种方式：
 - a. 首次申訴機關、頒佈決定者或有違反行為者。被申訴關於社會保險的機關、頒佈決定者、有違反行為者不存在情況，縣級勞動國家管理機關負責解決；
 - b. 依法律規定起訴上呈法院。
3. 本條第2款a項規定的申訴者不同意首次解決申訴的決定或申訴期到未獲得解決情況，即有權起訴上呈法院或申訴到省級勞動國家管理機關。

申訴者不同意省級勞動國家管理機關解決申訴的決定或申訴期到未獲得解決情況，有權起訴上呈法院。

4. 告發有效期、解決告發期限依告發法律規定適用之。

第120條：告發、解決社會保險告發

告發和解決告發違反社會保險行為依告發法規定執行之。

第121條：行政違反

1. 社會保險機關的權限包括：
 - a. 越南社會保險總經理的權責依處理行政違反法第46條第4款規定；
 - b. 省級社會保險總經理的權責依處理行政違反法第46條第2款規定；
 - c. 越南社會保險總經理決定成立專業監察團長的權責依處理行政違反法第46條第3款規定。
2. 本條第1款規定持有處罰行政違反職權者可授權給副級執行處理行政違反。
3. 社會保險、醫療保險、失業保險領域最高的罰款，處罰方式，克服後果措施，行政違反處罰手續及其他相關行政違反處罰依處理行政違反法和其他相關法律規定執行之。

第122條：違法社會保險法處理

1. 機關、組織有違反本法規定的行為，將根據違反性質、程度處罰行政違反；如有損失即依法律規定賠償。
2. 個人有違反本法規定的行為，將根據違反性質、程度處罰行政違反、紀律處理或追究刑事責任；如有損失即依法律規定賠償。

3. 用人單位有違反本法第17條第1、2和3款規定的行為自30天以上，除足數繳納未繳納、延期繳納的金額及依法規定處理外，依金額、延期時間繳納相等於前一年社會保險基金投資利息額平均的兩倍利息；若不執行，依職權人士的申請，銀行、其他信用組織、國庫負責在用人單位存款帳戶扣除未繳納、延期繳納的金額及利息匯款社會保險機關帳戶。

第九章

執行條款

第123條：轉接規定

1. 本條的各項規定適用於本法生效前已參加社會保險者。
2. 在本法生效前，對於1994年01月01日前享有退休金，正享有退休金、勞動能力減少津貼、工傷、職業病津貼者，享有每月死亡津貼者，已辭職的社、坊、鎮幹部享有每月津貼者，期滿享有津貼正享有每月津貼者及因違反法律停止享有社會保險者仍依先前規定執行之及調整享有金額。
3. 勞動者繳納社會保險期間有繳納區域津貼，除退休金、一次性社會保險及死亡津貼外獲得享有一次性區域津貼；正享有每月退休金、勞動能力減少、工傷、職業病津貼者在有區域津貼地方常住正享有每月區域津貼繼續享有。
4. 越南在國外代表機關的配偶享有參加退休和死亡制度的強制社會保險；勞動者患有醫療部發佈各種疾病須長期醫療名單的疾病本法生效前正享有病痛制度依政府規定執行之。
5. 本法生效前正享有每月退休金、勞動能力減少、工傷、職業病津貼者，死亡時適用本法規定死亡制度。
6. 1995年01月01日前在國家領域工作的勞動者，如合格享有但未獲得解決辭職津貼或一次性津貼、退伍津貼、復原即該期間視為已繳納社會保險期間。1995年01月01日前計算工作時間以享有社會保險將依1995年01月01日前規定公文規定幹部、政府官員、公務員、工人、軍人及人民公安享有社會保險時間計算。
7. 每年國家從財政預算匯出費用給社會保險基金以保證足數支付退休金、社會保險津貼給1995年01月01日前正享有退休金、社會保險津貼者；給本條第6款規定者繳納在1995年01月01日前工作的期間的社會保險。
8. 在本法有執行效力日前，合格及享有社會保險勞動者仍依第71/2006/QH11號社會保險法規定執行之。
9. 享有退休金、社會保險津貼、每月津貼者正簽訂勞動合同不屬於參加強制社會保險對象。
10. 政府詳細規定本條。

越南台灣商會聯合總會
投資經營委員會

孔祥平 主委 聯絡方式：

熱線：+84 933 341 688 微信：everwinservice LINE：everwin888

第124條：執行效力

1. 本法自2016年01月01日生效，除本法第2條第1款b項和第2款自2018年01月01日生效。
2. 第71/2006/QH11號社會保險法自本法生效日起失效。

第125條：詳細規定

政府、職權機關規定本法規定的詳細條、款。

本法已經越南社會主義共和國第十三屆國會第八次會期於2014年11月20日通過。

國會主席
(已簽名蓋章)

越南台灣商會聯合總會
投資經營委員會

孔祥平 主委 聯絡方式：

熱線：+84 933 341 688 微信：everwinservice LINE：everwin888

QUỐC HỘI

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM

Độc lập - Tự do - Hạnh phúc

Luật số: 58/2014/QH13

Hà Nội, ngày 20 tháng 11 năm 2014

LUẬT

BẢO HIỂM XÃ HỘI

Căn cứ Hiến pháp nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam;

Quốc hội ban hành Luật bảo hiểm xã hội.

Chương I

NHỮNG QUY ĐỊNH CHUNG

Điều 1. Phạm vi điều chỉnh

Luật này quy định chế độ, chính sách bảo hiểm xã hội; quyền và trách nhiệm của người lao động, người sử dụng lao động; cơ quan, tổ chức, cá nhân có liên quan đến bảo hiểm xã hội, tổ chức đại diện tập thể lao động, tổ chức đại diện người sử dụng lao động; cơ quan bảo hiểm xã hội; quỹ bảo hiểm xã hội; thủ tục thực hiện bảo hiểm xã hội và quản lý nhà nước về bảo hiểm xã hội.

Điều 2. Đối tượng áp dụng

1. Người lao động là công dân Việt Nam thuộc đối tượng tham gia bảo hiểm xã hội bắt buộc, bao gồm:

- a) Người làm việc theo hợp đồng lao động không xác định thời hạn, hợp đồng lao động xác định thời hạn, hợp đồng lao động theo mùa vụ hoặc theo một công việc nhất định có thời hạn từ đủ 03 tháng đến dưới 12 tháng, kể cả hợp đồng lao động được ký kết giữa người sử dụng lao động với người đại diện theo pháp luật của người dưới 15 tuổi theo quy định của pháp luật về lao động;
- b) Người làm việc theo hợp đồng lao động có thời hạn từ đủ 01 tháng đến dưới 03 tháng;
- c) Cán bộ, công chức, viên chức;
- d) Công nhân quốc phòng, công nhân công an, người làm công tác khác trong tổ chức cơ yếu;
- đ) Sĩ quan, quân nhân chuyên nghiệp quân đội nhân dân; sĩ quan, hạ sĩ quan nghiệp vụ, sĩ quan, hạ sĩ quan chuyên môn kỹ thuật công an nhân dân; người làm công tác cơ yếu hưởng lương như đối với quân nhân;
- e) Hạ sĩ quan, chiến sĩ quân đội nhân dân; hạ sĩ quan, chiến sĩ công an nhân dân phục vụ có thời hạn; học viên quân đội, công an, cơ yếu đang theo học được hưởng sinh hoạt phí;
- g) Người đi làm việc ở nước ngoài theo hợp đồng quy định tại Luật người lao động Việt Nam đi làm việc ở nước ngoài theo hợp đồng;
- h) Người quản lý doanh nghiệp, người quản lý điều hành hợp tác xã có hưởng tiền lương;
- i) Người hoạt động không chuyên trách ở xã, phường, thị trấn.

2. Người lao động là công dân nước ngoài vào làm việc tại Việt Nam có giấy phép lao động hoặc

chứng chỉ hành nghề hoặc giấy phép hành nghề do cơ quan có thẩm quyền của Việt Nam cấp được tham gia bảo hiểm xã hội bắt buộc theo quy định của Chính phủ.

3. Người sử dụng lao động tham gia bảo hiểm xã hội bắt buộc bao gồm cơ quan nhà nước, đơn vị sự nghiệp, đơn vị vũ trang nhân dân; tổ chức chính trị, tổ chức chính trị - xã hội, tổ chức chính trị xã hội - nghề nghiệp, tổ chức xã hội - nghề nghiệp, tổ chức xã hội khác; cơ quan, tổ chức nước ngoài, tổ chức quốc tế hoạt động trên lãnh thổ Việt Nam; doanh nghiệp, hợp tác xã, hộ kinh doanh cá thể, tổ hợp tác, tổ chức khác và cá nhân có thuê mướn, sử dụng lao động theo hợp đồng lao động.

4. Người tham gia bảo hiểm xã hội tự nguyện là công dân Việt Nam từ đủ 15 tuổi trở lên và không thuộc đối tượng quy định tại khoản 1 Điều này.

5. Cơ quan, tổ chức, cá nhân có liên quan đến bảo hiểm xã hội.

Các đối tượng quy định tại các khoản 1, 2 và 4 Điều này sau đây gọi chung là người lao động.

Điều 3. Giải thích từ ngữ

Trong Luật này, các từ ngữ dưới đây được hiểu như sau:

1. *Bảo hiểm xã hội* là sự bảo đảm thay thế hoặc bù đắp một phần thu nhập của người lao động khi họ bị giảm hoặc mất thu nhập do ốm đau, thai sản, tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp, hết tuổi lao động hoặc chết, trên cơ sở đóng vào quỹ bảo hiểm xã hội.

2. *Bảo hiểm xã hội bắt buộc* là loại hình bảo hiểm xã hội do Nhà nước tổ chức mà người lao động và người sử dụng lao động phải tham gia.

3. *Bảo hiểm xã hội tự nguyện* là loại hình bảo hiểm xã hội do Nhà nước tổ chức mà người tham gia được lựa chọn mức đóng, phương thức đóng phù hợp với thu nhập của mình và Nhà nước có chính sách hỗ trợ tiền đóng bảo hiểm xã hội để người tham gia hưởng chế độ hưu trí và tử tuất.

4. *Quỹ bảo hiểm xã hội* là quỹ tài chính độc lập với ngân sách nhà nước, được hình thành từ đóng góp của người lao động, người sử dụng lao động và có sự hỗ trợ của Nhà nước.

5. *Thời gian đóng bảo hiểm xã hội* là thời gian được tính từ khi người lao động bắt đầu đóng bảo hiểm xã hội cho đến khi dừng đóng. Trường hợp người lao động đóng bảo hiểm xã hội không liên tục thì thời gian đóng bảo hiểm xã hội là tổng thời gian đã đóng bảo hiểm xã hội.

6. *Thân nhân* là con đẻ, con nuôi, vợ hoặc chồng, cha đẻ, mẹ đẻ, cha nuôi, mẹ nuôi, cha vợ hoặc cha chồng, mẹ vợ hoặc mẹ chồng của người tham gia bảo hiểm xã hội hoặc thành viên khác trong gia đình mà người tham gia bảo hiểm xã hội đang có nghĩa vụ nuôi dưỡng theo quy định của pháp luật về hôn nhân và gia đình.

7. *Bảo hiểm hưu trí bổ sung* là chính sách bảo hiểm xã hội mang tính chất tự nguyện nhằm mục tiêu bổ sung cho chế độ hưu trí trong bảo hiểm xã hội bắt buộc, có cơ chế tạo lập quỹ từ sự đóng góp của người lao động và người sử dụng lao động dưới hình thức tài khoản tiết kiệm cá nhân, được bảo toàn và tích lũy thông qua hoạt động đầu tư theo quy định của pháp luật.

Điều 4. Các chế độ bảo hiểm xã hội

1. Bảo hiểm xã hội bắt buộc có các chế độ sau đây:

a) Ốm đau;

b) Thai sản;

c) Tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp;

d) Hưu trí;

đ) Tử tuất.

2. Bảo hiểm xã hội tự nguyện có các chế độ sau đây:

a) Hưu trí;

b) Tử tuất.

3. Bảo hiểm hưu trí bổ sung do Chính phủ quy định.

Điều 5. Nguyên tắc bảo hiểm xã hội

1. Mức hưởng bảo hiểm xã hội được tính trên cơ sở mức đóng, thời gian đóng bảo hiểm xã hội và có chia sẻ giữa những người tham gia bảo hiểm xã hội.

2. Mức đóng bảo hiểm xã hội bắt buộc được tính trên cơ sở tiền lương tháng của người lao động. Mức đóng bảo hiểm xã hội tự nguyện được tính trên cơ sở mức thu nhập tháng do người lao động lựa chọn.

3. Người lao động vừa có thời gian đóng bảo hiểm xã hội bắt buộc vừa có thời gian đóng bảo hiểm xã hội tự nguyện được hưởng chế độ hưu trí và chế độ tử tuất trên cơ sở thời gian đã đóng bảo hiểm xã hội. Thời gian đóng bảo hiểm xã hội đã được tính hưởng bảo hiểm xã hội một lần thì không tính vào thời gian làm cơ sở tính hưởng các chế độ bảo hiểm xã hội.

4. Quỹ bảo hiểm xã hội được quản lý tập trung, thống nhất, công khai, minh bạch; được sử dụng đúng mục đích và được hạch toán độc lập theo các quỹ thành phần, các nhóm đối tượng thực hiện chế độ tiền lương do Nhà nước quy định và chế độ tiền lương do người sử dụng lao động quyết định.

5. Việc thực hiện bảo hiểm xã hội phải đơn giản, dễ dàng, thuận tiện, bảo đảm kịp thời và đầy đủ quyền lợi của người tham gia bảo hiểm xã hội.

Điều 6. Chính sách của Nhà nước đối với bảo hiểm xã hội

1. Khuyến khích, tạo điều kiện để cơ quan, tổ chức, cá nhân tham gia bảo hiểm xã hội.

2. Hỗ trợ người tham gia bảo hiểm xã hội tự nguyện.

3. Bảo hộ quỹ bảo hiểm xã hội và có biện pháp bảo toàn, tăng trưởng quỹ.

4. Khuyến khích người sử dụng lao động và người lao động tham gia bảo hiểm hưu trí bổ sung.

5. Ưu tiên đầu tư phát triển công nghệ thông tin trong quản lý bảo hiểm xã hội.

Điều 7. Nội dung quản lý nhà nước về bảo hiểm xã hội

1. Ban hành, tổ chức thực hiện văn bản pháp luật, chiến lược, chính sách bảo hiểm xã hội.

2. Tuyên truyền, phổ biến chính sách, pháp luật về bảo hiểm xã hội.

3. Thực hiện công tác thống kê, thông tin về bảo hiểm xã hội.

4. Tổ chức bộ máy thực hiện bảo hiểm xã hội; đào tạo, tập huấn nguồn nhân lực làm công tác bảo hiểm xã hội.

5. Quản lý về thu, chi, bảo toàn, phát triển và cân đối quỹ bảo hiểm xã hội.

6. Thanh tra, kiểm tra việc chấp hành pháp luật về bảo hiểm xã hội; giải quyết khiếu nại, tố cáo và xử lý vi phạm pháp luật về bảo hiểm xã hội.

7. Hợp tác quốc tế về bảo hiểm xã hội.

Điều 8. Cơ quan quản lý nhà nước về bảo hiểm xã hội

1. Chính phủ thống nhất quản lý nhà nước về bảo hiểm xã hội.

2. Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội chịu trách nhiệm trước Chính phủ thực hiện quản lý nhà nước về bảo hiểm xã hội.

3. Bộ, cơ quan ngang bộ trong phạm vi nhiệm vụ, quyền hạn của mình thực hiện quản lý nhà nước về bảo hiểm xã hội.

4. Bảo hiểm xã hội Việt Nam tham gia, phối hợp với Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội, Bộ Tài chính, Ủy ban nhân dân tỉnh, thành phố trực thuộc trung ương (sau đây gọi chung là cấp tỉnh) thực hiện quản lý về thu, chi, bảo toàn, phát triển và cân đối quỹ bảo hiểm xã hội.

5. Ủy ban nhân dân các cấp thực hiện quản lý nhà nước về bảo hiểm xã hội trong phạm vi địa phương theo phân cấp của Chính phủ.

Điều 9. Hiện đại hóa quản lý bảo hiểm xã hội

1. Nhà nước khuyến khích đầu tư phát triển công nghệ và phương tiện kỹ thuật tiên tiến để quản lý, thực hiện bảo hiểm xã hội.

2. Đến năm 2020, hoàn thành việc xây dựng và vận hành cơ sở dữ liệu điện tử về quản lý bảo hiểm xã hội trong phạm vi cả nước.

Điều 10. Trách nhiệm của Bộ trưởng Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội về bảo hiểm xã hội

1. Xây dựng chiến lược, quy hoạch, kế hoạch phát triển bảo hiểm xã hội.

2. Xây dựng chính sách, pháp luật về bảo hiểm xã hội; trình cơ quan nhà nước có thẩm quyền ban hành hoặc ban hành theo thẩm quyền văn bản pháp luật về bảo hiểm xã hội.

3. Xây dựng và trình Chính phủ chỉ tiêu phát triển đối tượng tham gia bảo hiểm xã hội.

4. Tuyên truyền, phổ biến chính sách, pháp luật về bảo hiểm xã hội.

5. Chỉ đạo, hướng dẫn tổ chức triển khai thực hiện chính sách, pháp luật về bảo hiểm xã hội.

6. Thanh tra, kiểm tra, xử lý vi phạm pháp luật, giải quyết khiếu nại, tố cáo về bảo hiểm xã hội, trừ quy định tại khoản 2 Điều 11 của Luật này.

7. Trình Chính phủ quyết định biện pháp xử lý trong trường hợp cần thiết để bảo vệ quyền, lợi ích chính đáng về bảo hiểm xã hội của người lao động.

8. Thực hiện công tác thống kê, thông tin về bảo hiểm xã hội.

9. Tổ chức tập huấn, đào tạo về bảo hiểm xã hội.

10. Tổ chức nghiên cứu khoa học và hợp tác quốc tế về bảo hiểm xã hội.

11. Hằng năm, báo cáo Chính phủ về tình hình thực hiện bảo hiểm xã hội.

Điều 11. Trách nhiệm của Bộ trưởng Bộ Tài chính về bảo hiểm xã hội

1. Xây dựng và trình cơ quan nhà nước có thẩm quyền ban hành hoặc ban hành theo thẩm quyền cơ chế quản lý tài chính về bảo hiểm xã hội; chi phí quản lý bảo hiểm xã hội.
2. Thanh tra, kiểm tra, xử lý vi phạm pháp luật và giải quyết khiếu nại, tố cáo việc thực hiện quản lý tài chính về bảo hiểm xã hội.
3. Hằng năm, gửi báo cáo về tình hình quản lý và sử dụng các quỹ bảo hiểm xã hội cho Bộ trưởng Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội để tổng hợp và báo cáo Chính phủ.

Điều 12. Trách nhiệm của Ủy ban nhân dân các cấp về bảo hiểm xã hội

1. Chỉ đạo, tổ chức thực hiện chính sách, pháp luật về bảo hiểm xã hội.
2. Xây dựng chỉ tiêu phát triển đối tượng tham gia bảo hiểm xã hội trong kế hoạch phát triển kinh tế - xã hội hằng năm trình Hội đồng nhân dân cùng cấp quyết định.
3. Tuyên truyền, phổ biến chính sách, pháp luật về bảo hiểm xã hội.
4. Thanh tra, kiểm tra, xử lý vi phạm pháp luật và giải quyết khiếu nại, tố cáo về bảo hiểm xã hội.
5. Kiến nghị với cơ quan nhà nước có thẩm quyền sửa đổi, bổ sung chính sách, pháp luật về bảo hiểm xã hội.

Điều 13. Thanh tra bảo hiểm xã hội

1. Thanh tra lao động - thương binh và xã hội thực hiện chức năng thanh tra chuyên ngành về việc thực hiện chính sách, pháp luật về bảo hiểm xã hội theo quy định của pháp luật về thanh tra.
2. Thanh tra tài chính thực hiện chức năng thanh tra chuyên ngành về quản lý tài chính bảo hiểm xã hội theo quy định của pháp luật về thanh tra.
3. Cơ quan bảo hiểm xã hội thực hiện chức năng thanh tra chuyên ngành về đóng bảo hiểm xã hội, bảo hiểm thất nghiệp và bảo hiểm y tế theo quy định của Luật này và quy định khác của pháp luật có liên quan.
4. Chính phủ quy định chi tiết Điều này.

Điều 14. Quyền và trách nhiệm của tổ chức công đoàn, Mặt trận Tổ quốc Việt Nam và các tổ chức thành viên của Mặt trận

1. Tổ chức công đoàn có các quyền sau đây:
 - a) Bảo vệ quyền, lợi ích hợp pháp, chính đáng của người lao động tham gia bảo hiểm xã hội;
 - b) Yêu cầu người sử dụng lao động, cơ quan bảo hiểm xã hội cung cấp thông tin về bảo hiểm xã hội của người lao động;
 - c) Giám sát và kiến nghị với cơ quan có thẩm quyền xử lý vi phạm pháp luật về bảo hiểm xã hội;
 - d) Khởi kiện ra Tòa án đối với hành vi vi phạm pháp luật về bảo hiểm xã hội gây ảnh hưởng đến quyền và lợi ích hợp pháp của người lao động, tập thể người lao động theo quy định tại khoản 8 Điều 10 của Luật công đoàn.
2. Tổ chức công đoàn có các trách nhiệm sau đây:
 - a) Tuyên truyền, phổ biến chính sách, pháp luật về bảo hiểm xã hội cho người lao động;
 - b) Tham gia thanh tra, kiểm tra việc thi hành pháp luật về bảo hiểm xã hội;

c) Kiến nghị, tham gia xây dựng, sửa đổi, bổ sung chính sách, pháp luật về bảo hiểm xã hội.

3. Mặt trận Tổ quốc Việt Nam và các tổ chức thành viên của Mặt trận trong phạm vi chức năng, nhiệm vụ của mình có trách nhiệm tuyên truyền, vận động nhân dân, đoàn viên, hội viên thực hiện chính sách, pháp luật về bảo hiểm xã hội, chủ động tham gia các loại hình bảo hiểm xã hội phù hợp với bản thân và gia đình; tham gia bảo vệ quyền, lợi ích hợp pháp, chính đáng của đoàn viên, hội viên; phản biện xã hội, tham gia với cơ quan nhà nước trong việc xây dựng chính sách, pháp luật về bảo hiểm xã hội; giám sát việc thực hiện chính sách, pháp luật về bảo hiểm xã hội theo quy định của pháp luật.

Điều 15. Quyền và trách nhiệm của tổ chức đại diện người sử dụng lao động

1. Tổ chức đại diện người sử dụng lao động có các quyền sau đây:

- a) Bảo vệ quyền và lợi ích hợp pháp của người sử dụng lao động tham gia bảo hiểm xã hội;
- b) Kiến nghị với cơ quan nhà nước có thẩm quyền xử lý vi phạm pháp luật về bảo hiểm xã hội.

2. Tổ chức đại diện người sử dụng lao động có các trách nhiệm sau đây:

- a) Tuyên truyền, phổ biến chính sách, pháp luật về bảo hiểm xã hội cho người sử dụng lao động;
- b) Tham gia kiểm tra, giám sát việc thi hành pháp luật về bảo hiểm xã hội;
- c) Kiến nghị, tham gia xây dựng, sửa đổi, bổ sung chính sách, pháp luật về bảo hiểm xã hội.

Điều 16. Chế độ báo cáo, kiểm toán

1. Hằng năm, Chính phủ báo cáo Quốc hội về tình hình thực hiện chính sách, chế độ bảo hiểm xã hội, quản lý và sử dụng quỹ bảo hiểm xã hội.

2. Định kỳ ba năm, Kiểm toán nhà nước thực hiện kiểm toán quỹ bảo hiểm xã hội và báo cáo kết quả với Quốc hội. Theo yêu cầu của Quốc hội, Ủy ban thường vụ Quốc hội và Chính phủ, quỹ bảo hiểm xã hội được kiểm toán đột xuất.

Điều 17. Các hành vi bị nghiêm cấm

- 1. Trốn đóng bảo hiểm xã hội bắt buộc, bảo hiểm thất nghiệp.
- 2. Chậm đóng tiền bảo hiểm xã hội, bảo hiểm thất nghiệp.
- 3. Chiếm dụng tiền đóng, hưởng bảo hiểm xã hội, bảo hiểm thất nghiệp.
- 4. Gian lận, giả mạo hồ sơ trong việc thực hiện bảo hiểm xã hội, bảo hiểm thất nghiệp.
- 5. Sử dụng quỹ bảo hiểm xã hội, quỹ bảo hiểm thất nghiệp không đúng pháp luật.
- 6. Cản trở, gây khó khăn hoặc làm thiệt hại đến quyền, lợi ích hợp pháp, chính đáng của người lao động, người sử dụng lao động.
- 7. Truy cập, khai thác trái pháp luật cơ sở dữ liệu về bảo hiểm xã hội, bảo hiểm thất nghiệp.
- 8. Báo cáo sai sự thật; cung cấp thông tin, số liệu không chính xác về bảo hiểm xã hội, bảo hiểm thất nghiệp.

Chương II

QUYỀN, TRÁCH NHIỆM CỦA NGƯỜI LAO ĐỘNG, NGƯỜI SỬ DỤNG LAO ĐỘNG, CƠ QUAN BẢO HIỂM XÃ HỘI

Điều 18. Quyền của người lao động

1. Được tham gia và hưởng các chế độ bảo hiểm xã hội theo quy định của Luật này.
2. Được cấp và quản lý sổ bảo hiểm xã hội.
3. Nhận lương hưu và trợ cấp bảo hiểm xã hội đầy đủ, kịp thời, theo một trong các hình thức chi trả sau:
 - a) Trực tiếp từ cơ quan bảo hiểm xã hội hoặc tổ chức dịch vụ được cơ quan bảo hiểm xã hội ủy quyền;
 - b) Thông qua tài khoản tiền gửi của người lao động mở tại ngân hàng;
 - c) Thông qua người sử dụng lao động.
4. Hưởng bảo hiểm y tế trong các trường hợp sau đây:
 - a) Đang hưởng lương hưu;
 - b) Trong thời gian nghỉ việc hưởng trợ cấp thai sản khi sinh con hoặc nhận nuôi con nuôi;
 - c) Nghỉ việc hưởng trợ cấp tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp hằng tháng;
 - d) Đang hưởng trợ cấp ốm đau đối với người lao động mắc bệnh thuộc Danh mục bệnh cần chữa trị dài ngày do Bộ Y tế ban hành.
5. Được chủ động đi khám giám định mức suy giảm khả năng lao động nếu thuộc trường hợp quy định tại điểm b khoản 1 Điều 45 của Luật này và đang bảo lưu thời gian đóng bảo hiểm xã hội; được thanh toán phí giám định y khoa nếu đủ điều kiện để hưởng bảo hiểm xã hội.
6. Ủy quyền cho người khác nhận lương hưu, trợ cấp bảo hiểm xã hội.
7. Định kỳ 06 tháng được người sử dụng lao động cung cấp thông tin về đóng bảo hiểm xã hội; định kỳ hằng năm được cơ quan bảo hiểm xã hội xác nhận về việc đóng bảo hiểm xã hội; được yêu cầu người sử dụng lao động và cơ quan bảo hiểm xã hội cung cấp thông tin về việc đóng, hưởng bảo hiểm xã hội.
8. Khiếu nại, tố cáo và khởi kiện về bảo hiểm xã hội theo quy định của pháp luật.

Điều 19. Trách nhiệm của người lao động

1. Đóng bảo hiểm xã hội theo quy định của Luật này.
2. Thực hiện quy định về việc lập hồ sơ bảo hiểm xã hội.
3. Bảo quản sổ bảo hiểm xã hội.

Điều 20. Quyền của người sử dụng lao động

1. Từ chối thực hiện những yêu cầu không đúng quy định của pháp luật về bảo hiểm xã hội.
2. Khiếu nại, tố cáo và khởi kiện về bảo hiểm xã hội theo quy định của pháp luật.

Điều 21. Trách nhiệm của người sử dụng lao động

1. Lập hồ sơ để người lao động được cấp sổ bảo hiểm xã hội, đóng, hưởng bảo hiểm xã hội.
2. Đóng bảo hiểm xã hội theo quy định tại Điều 86 và hằng tháng trích từ tiền lương của người lao động theo quy định tại khoản 1 Điều 85 của Luật này để đóng cùng một lúc vào quỹ bảo hiểm xã hội.

3. Giới thiệu người lao động thuộc đối tượng quy định tại điểm a khoản 1, khoản 2 Điều 45 và Điều 55 của Luật này đi khám giám định mức suy giảm khả năng lao động tại Hội đồng giám định y khoa.

4. Phối hợp với cơ quan bảo hiểm xã hội trả trợ cấp bảo hiểm xã hội cho người lao động.

5. Phối hợp với cơ quan bảo hiểm xã hội trả sổ bảo hiểm xã hội cho người lao động, xác nhận thời gian đóng bảo hiểm xã hội khi người lao động chấm dứt hợp đồng lao động, hợp đồng làm việc hoặc thôi việc theo quy định của pháp luật.

6. Cung cấp chính xác, đầy đủ, kịp thời thông tin, tài liệu liên quan đến việc đóng, hưởng bảo hiểm xã hội theo yêu cầu của cơ quan quản lý nhà nước có thẩm quyền, cơ quan bảo hiểm xã hội.

7. Định kỳ 06 tháng, niêm yết công khai thông tin về việc đóng bảo hiểm xã hội cho người lao động; cung cấp thông tin về việc đóng bảo hiểm xã hội của người lao động khi người lao động hoặc tổ chức công đoàn yêu cầu.

8. Hằng năm, niêm yết công khai thông tin đóng bảo hiểm xã hội của người lao động do cơ quan bảo hiểm xã hội cung cấp theo quy định tại khoản 7 Điều 23 của Luật này.

Điều 22. Quyền của cơ quan bảo hiểm xã hội

1. Tổ chức quản lý nhân sự, tài chính và tài sản theo quy định của pháp luật.

2. Từ chối yêu cầu trả bảo hiểm xã hội, bảo hiểm thất nghiệp, bảo hiểm y tế không đúng quy định của pháp luật.

3. Yêu cầu người sử dụng lao động xuất trình sổ quản lý lao động, bảng lương và thông tin, tài liệu khác liên quan đến việc đóng, hưởng bảo hiểm xã hội, bảo hiểm thất nghiệp, bảo hiểm y tế.

4. Được cơ quan đăng ký doanh nghiệp, cơ quan cấp giấy chứng nhận hoạt động hoặc giấy phép hoạt động gửi bản sao giấy chứng nhận đăng ký doanh nghiệp, giấy phép hoạt động, giấy chứng nhận hoạt động hoặc quyết định thành lập để thực hiện đăng ký lao động tham gia bảo hiểm xã hội, bảo hiểm y tế đối với doanh nghiệp, tổ chức thành lập mới.

5. Định kỳ 06 tháng được cơ quan quản lý nhà nước về lao động ở địa phương cung cấp thông tin về tình hình sử dụng và thay đổi lao động trên địa bàn.

6. Được cơ quan thuế cung cấp mã số thuế của người sử dụng lao động; định kỳ hằng năm cung cấp thông tin về chi phí tiền lương để tính thuế của người sử dụng lao động.

7. Kiểm tra việc thực hiện chính sách bảo hiểm xã hội; thanh tra chuyên ngành việc đóng bảo hiểm xã hội, bảo hiểm thất nghiệp, bảo hiểm y tế.

8. Kiến nghị với cơ quan nhà nước có thẩm quyền xây dựng, sửa đổi, bổ sung chính sách, pháp luật về bảo hiểm xã hội, bảo hiểm thất nghiệp, bảo hiểm y tế và quản lý quỹ bảo hiểm xã hội, bảo hiểm thất nghiệp, bảo hiểm y tế.

9. Xử lý vi phạm pháp luật hoặc kiến nghị với cơ quan nhà nước có thẩm quyền xử lý vi phạm pháp luật về bảo hiểm xã hội, bảo hiểm thất nghiệp, bảo hiểm y tế.

Điều 23. Trách nhiệm của cơ quan bảo hiểm xã hội

1. Tuyên truyền, phổ biến chính sách, pháp luật về bảo hiểm xã hội, bảo hiểm thất nghiệp, bảo hiểm y tế.

2. Ban hành mẫu sổ, mẫu hồ sơ bảo hiểm xã hội, bảo hiểm thất nghiệp sau khi có ý kiến thống nhất

của Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội.

3. Tổ chức thực hiện thu, chi bảo hiểm xã hội, bảo hiểm thất nghiệp, bảo hiểm y tế theo quy định của pháp luật.
4. Cấp sổ bảo hiểm xã hội cho người lao động; quản lý sổ bảo hiểm xã hội khi người lao động đã được giải quyết chế độ hưu trí hoặc tử tuất.
5. Tiếp nhận hồ sơ bảo hiểm xã hội, bảo hiểm y tế; giải quyết chế độ bảo hiểm xã hội, bảo hiểm y tế; tổ chức trả lương hưu, trợ cấp bảo hiểm xã hội, bảo hiểm thất nghiệp đầy đủ, thuận tiện và đúng thời hạn.
6. Hằng năm, xác nhận thời gian đóng bảo hiểm xã hội cho từng người lao động; cung cấp đầy đủ và kịp thời thông tin về việc đóng, quyền được hưởng chế độ, thủ tục thực hiện bảo hiểm xã hội khi người lao động, người sử dụng lao động hoặc tổ chức công đoàn yêu cầu.
7. Hằng năm, cung cấp thông tin về việc đóng bảo hiểm xã hội của người lao động để người sử dụng lao động niêm yết công khai.
8. Ứng dụng công nghệ thông tin trong quản lý bảo hiểm xã hội; lưu trữ hồ sơ của người tham gia bảo hiểm xã hội theo quy định của pháp luật.
9. Quản lý, sử dụng quỹ bảo hiểm xã hội, bảo hiểm thất nghiệp, bảo hiểm y tế theo quy định của pháp luật.
10. Thực hiện các biện pháp bảo toàn và tăng trưởng quỹ bảo hiểm xã hội, bảo hiểm thất nghiệp, bảo hiểm y tế theo quyết định của Hội đồng quản lý bảo hiểm xã hội.
11. Thực hiện công tác thống kê, kế toán tài chính về bảo hiểm xã hội, bảo hiểm thất nghiệp, bảo hiểm y tế.
12. Tập huấn và hướng dẫn nghiệp vụ về bảo hiểm xã hội, bảo hiểm thất nghiệp, bảo hiểm y tế.
13. Định kỳ 06 tháng, báo cáo Hội đồng quản lý bảo hiểm xã hội và hằng năm, báo cáo Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội về tình hình thực hiện bảo hiểm xã hội, bảo hiểm thất nghiệp; báo cáo Bộ Y tế về tình hình thực hiện bảo hiểm y tế; báo cáo Bộ Tài chính về tình hình quản lý và sử dụng quỹ bảo hiểm xã hội, bảo hiểm thất nghiệp, bảo hiểm y tế.
- Hằng năm, cơ quan bảo hiểm xã hội tại địa phương báo cáo Ủy ban nhân dân cùng cấp về tình hình thực hiện bảo hiểm xã hội, bảo hiểm thất nghiệp, bảo hiểm y tế trong phạm vi địa phương quản lý.
14. Công khai trên phương tiện truyền thông về người sử dụng lao động vi phạm nghĩa vụ đóng bảo hiểm xã hội, bảo hiểm thất nghiệp, bảo hiểm y tế.
15. Cung cấp tài liệu, thông tin liên quan theo yêu cầu của cơ quan nhà nước có thẩm quyền.
16. Giải quyết khiếu nại, tố cáo về việc thực hiện bảo hiểm xã hội, bảo hiểm thất nghiệp, bảo hiểm y tế theo quy định của pháp luật.
17. Thực hiện hợp tác quốc tế về bảo hiểm xã hội, bảo hiểm thất nghiệp, bảo hiểm y tế.

Chương III

BẢO HIỂM XÃ HỘI BẮT BUỘC

Mục 1. CHẾ ĐỘ ỐM ĐAU

Điều 24. Đối tượng áp dụng chế độ ốm đau

Đối tượng áp dụng chế độ ốm đau là người lao động quy định tại các điểm a, b, c, d, đ và h khoản 1 Điều 2 của Luật này.

Điều 25. Điều kiện hưởng chế độ ốm đau

1. Bị ốm đau, tai nạn mà không phải là tai nạn lao động phải nghỉ việc và có xác nhận của cơ sở khám bệnh, chữa bệnh có thẩm quyền theo quy định của Bộ Y tế.

Trường hợp ốm đau, tai nạn phải nghỉ việc do tự hủy hoại sức khỏe, do say rượu hoặc sử dụng chất ma túy, tiền chất ma túy theo danh mục do Chính phủ quy định thì không được hưởng chế độ ốm đau.

2. Phải nghỉ việc để chăm sóc con dưới 07 tuổi bị ốm đau và có xác nhận của cơ sở khám bệnh, chữa bệnh có thẩm quyền.

Điều 26. Thời gian hưởng chế độ ốm đau

1. Thời gian tối đa hưởng chế độ ốm đau trong một năm đối với người lao động quy định tại các điểm a, b, c, d và h khoản 1 Điều 2 của Luật này tính theo ngày làm việc không kể ngày nghỉ lễ, nghỉ Tết, ngày nghỉ hằng tuần và được quy định như sau:

a) Làm việc trong điều kiện bình thường thì được hưởng 30 ngày nếu đã đóng bảo hiểm xã hội dưới 15 năm; 40 ngày nếu đã đóng từ đủ 15 năm đến dưới 30 năm; 60 ngày nếu đã đóng từ đủ 30 năm trở lên;

b) Làm nghề hoặc công việc nặng nhọc, độc hại, nguy hiểm hoặc đặc biệt nặng nhọc, độc hại, nguy hiểm thuộc danh mục do Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội, Bộ Y tế ban hành hoặc làm việc ở nơi có phụ cấp khu vực hệ số từ 0,7 trở lên thì được hưởng 40 ngày nếu đã đóng bảo hiểm xã hội dưới 15 năm; 50 ngày nếu đã đóng từ đủ 15 năm đến dưới 30 năm; 70 ngày nếu đã đóng từ đủ 30 năm trở lên.

2. Người lao động nghỉ việc do mắc bệnh thuộc Danh mục bệnh cần chữa trị dài ngày do Bộ Y tế ban hành thì được hưởng chế độ ốm đau như sau:

a) Tối đa 180 ngày tính cả ngày nghỉ lễ, nghỉ Tết, ngày nghỉ hằng tuần;

b) Hết thời hạn hưởng chế độ ốm đau quy định tại điểm a khoản này mà vẫn tiếp tục điều trị thì được hưởng tiếp chế độ ốm đau với mức thấp hơn nhưng thời gian hưởng tối đa bằng thời gian đã đóng bảo hiểm xã hội.

3. Thời gian hưởng chế độ ốm đau đối với người lao động quy định tại điểm đ khoản 1 Điều 2 của Luật này căn cứ vào thời gian điều trị tại cơ sở khám bệnh, chữa bệnh có thẩm quyền.

Điều 27. Thời gian hưởng chế độ khi con ốm đau

1. Thời gian hưởng chế độ khi con ốm đau trong một năm cho mỗi con được tính theo số ngày chăm sóc con tối đa là 20 ngày làm việc nếu con dưới 03 tuổi; tối đa là 15 ngày làm việc nếu con từ đủ 03 tuổi đến dưới 07 tuổi.

2. Trường hợp cả cha và mẹ cùng tham gia bảo hiểm xã hội thì thời gian hưởng chế độ khi con ốm đau của mỗi người cha hoặc người mẹ theo quy định tại khoản 1 Điều này.

Thời gian nghỉ việc hưởng chế độ khi con ốm đau quy định tại Điều này tính theo ngày làm việc không kể ngày nghỉ lễ, nghỉ Tết, ngày nghỉ hằng tuần.

Điều 28. Mức hưởng chế độ ốm đau

1. Người lao động hưởng chế độ ốm đau theo quy định tại khoản 1 và điểm a khoản 2 Điều 26, Điều 27 của Luật này thì mức hưởng tính theo tháng bằng 75% mức tiền lương đóng bảo hiểm xã hội của tháng liền kề trước khi nghỉ việc.

Trường hợp người lao động mới bắt đầu làm việc hoặc người lao động trước đó đã có thời gian đóng bảo hiểm xã hội, sau đó bị gián đoạn thời gian làm việc mà phải nghỉ việc hưởng chế độ ốm đau ngay trong tháng đầu tiên trở lại làm việc thì mức hưởng bằng 75% mức tiền lương đóng bảo hiểm xã hội của tháng đó.

2. Người lao động hưởng tiếp chế độ ốm đau quy định tại điểm b khoản 2 Điều 26 của Luật này thì mức hưởng được quy định như sau:

a) Bằng 65% mức tiền lương đóng bảo hiểm xã hội của tháng liền kề trước khi nghỉ việc nếu đã đóng bảo hiểm xã hội từ đủ 30 năm trở lên;

b) Bằng 55% mức tiền lương đóng bảo hiểm xã hội của tháng liền kề trước khi nghỉ việc nếu đã đóng bảo hiểm xã hội từ đủ 15 năm đến dưới 30 năm;

c) Bằng 50% mức tiền lương đóng bảo hiểm xã hội của tháng liền kề trước khi nghỉ việc nếu đã đóng bảo hiểm xã hội dưới 15 năm.

3. Người lao động hưởng chế độ ốm đau theo quy định tại khoản 3 Điều 26 của Luật này thì mức hưởng bằng 100% mức tiền lương đóng bảo hiểm xã hội của tháng liền kề trước khi nghỉ việc.

4. Mức hưởng trợ cấp ốm đau một ngày được tính bằng mức trợ cấp ốm đau theo tháng chia cho 24 ngày.

Điều 29. Dưỡng sức, phục hồi sức khỏe sau khi ốm đau

1. Người lao động đã nghỉ việc hưởng chế độ ốm đau đủ thời gian trong một năm theo quy định tại Điều 26 của Luật này, trong khoảng thời gian 30 ngày đầu trở lại làm việc mà sức khỏe chưa phục hồi thì được nghỉ dưỡng sức, phục hồi sức khỏe từ 05 ngày đến 10 ngày trong một năm.

Thời gian nghỉ dưỡng sức, phục hồi sức khỏe bao gồm cả ngày nghỉ lễ, nghỉ Tết, ngày nghỉ hàng tuần. Trường hợp có thời gian nghỉ dưỡng sức, phục hồi sức khỏe từ cuối năm trước chuyển tiếp sang đầu năm sau thì thời gian nghỉ đó được tính cho năm trước.

2. Số ngày nghỉ dưỡng sức, phục hồi sức khỏe do người sử dụng lao động và Ban Chấp hành công đoàn cơ sở quyết định, trường hợp đơn vị sử dụng lao động chưa có công đoàn cơ sở thì do người sử dụng lao động quyết định như sau:

a) Tối đa 10 ngày đối với người lao động sức khỏe chưa phục hồi sau thời gian ốm đau do mắc bệnh cần chữa trị dài ngày;

b) Tối đa 07 ngày đối với người lao động sức khỏe chưa phục hồi sau thời gian ốm đau do phải phẫu thuật;

c) Bằng 05 ngày đối với các trường hợp khác.

3. Mức hưởng dưỡng sức, phục hồi sức khỏe sau khi ốm đau một ngày bằng 30% mức lương cơ sở.

Mục 2. CHẾ ĐỘ THAI SẢN

Điều 30. Đối tượng áp dụng chế độ thai sản

Đối tượng áp dụng chế độ thai sản là người lao động quy định tại các điểm a, b, c, d, đ và h khoản 1 Điều 2 của Luật này.

Điều 31. Điều kiện hưởng chế độ thai sản

1. Người lao động được hưởng chế độ thai sản khi thuộc một trong các trường hợp sau đây:

- a) Lao động nữ mang thai;
- b) Lao động nữ sinh con;
- c) Lao động nữ mang thai hộ và người mẹ nhờ mang thai hộ;
- d) Người lao động nhận nuôi con nuôi dưới 06 tháng tuổi;
- đ) Lao động nữ đặt vòng tránh thai, người lao động thực hiện biện pháp triệt sản;
- e) Lao động nam đang đóng bảo hiểm xã hội có vợ sinh con.

2. Người lao động quy định tại các điểm b, c và d khoản 1 Điều này phải đóng bảo hiểm xã hội từ đủ 06 tháng trở lên trong thời gian 12 tháng trước khi sinh con hoặc nhận nuôi con nuôi.

3. Người lao động quy định tại điểm b khoản 1 Điều này đã đóng bảo hiểm xã hội từ đủ 12 tháng trở lên mà khi mang thai phải nghỉ việc để dưỡng thai theo chỉ định của cơ sở khám bệnh, chữa bệnh có thẩm quyền thì phải đóng bảo hiểm xã hội từ đủ 03 tháng trở lên trong thời gian 12 tháng trước khi sinh con.

4. Người lao động đủ điều kiện quy định tại khoản 2 và khoản 3 Điều này mà chấm dứt hợp đồng lao động, hợp đồng làm việc hoặc thôi việc trước thời điểm sinh con hoặc nhận con nuôi dưới 06 tháng tuổi thì vẫn được hưởng chế độ thai sản theo quy định tại các Điều 34, 36, 38 và khoản 1 Điều 39 của Luật này.

Điều 32. Thời gian hưởng chế độ khi khám thai

1. Trong thời gian mang thai, lao động nữ được nghỉ việc để đi khám thai 05 lần, mỗi lần 01 ngày; trường hợp ở xa cơ sở khám bệnh, chữa bệnh hoặc người mang thai có bệnh lý hoặc thai không bình thường thì được nghỉ 02 ngày cho mỗi lần khám thai.

2. Thời gian nghỉ việc hưởng chế độ thai sản quy định tại Điều này tính theo ngày làm việc không kể ngày nghỉ lễ, nghỉ Tết, ngày nghỉ hằng tuần.

Điều 33. Thời gian hưởng chế độ khi sảy thai, nạo, hút thai, thai chết lưu hoặc phá thai bệnh lý

1. Khi sảy thai, nạo, hút thai, thai chết lưu hoặc phá thai bệnh lý thì lao động nữ được nghỉ việc hưởng chế độ thai sản theo chỉ định của cơ sở khám bệnh, chữa bệnh có thẩm quyền. Thời gian nghỉ việc tối đa được quy định như sau:

- a) 10 ngày nếu thai dưới 05 tuần tuổi;
- b) 20 ngày nếu thai từ 05 tuần tuổi đến dưới 13 tuần tuổi;
- c) 40 ngày nếu thai từ 13 tuần tuổi đến dưới 25 tuần tuổi;
- d) 50 ngày nếu thai từ 25 tuần tuổi trở lên.

2. Thời gian nghỉ việc hưởng chế độ thai sản quy định tại khoản 1 Điều này tính cả ngày nghỉ lễ, nghỉ Tết, ngày nghỉ hằng tuần.

Điều 34. Thời gian hưởng chế độ khi sinh con

1. Lao động nữ sinh con được nghỉ việc hưởng chế độ thai sản trước và sau khi sinh con là 06 tháng. Trường hợp lao động nữ sinh đôi trở lên thì tính từ con thứ hai trở đi, cứ mỗi con, người mẹ được nghỉ thêm 01 tháng.

Thời gian nghỉ hưởng chế độ thai sản trước khi sinh tối đa không quá 02 tháng.

2. Lao động nam đang đóng bảo hiểm xã hội khi vợ sinh con được nghỉ việc hưởng chế độ thai sản như sau:

a) 05 ngày làm việc;

b) 07 ngày làm việc khi vợ sinh con phải phẫu thuật, sinh con dưới 32 tuần tuổi;

c) Trường hợp vợ sinh đôi thì được nghỉ 10 ngày làm việc, từ sinh ba trở lên thì cứ thêm mỗi con được nghỉ thêm 03 ngày làm việc;

d) Trường hợp vợ sinh đôi trở lên mà phải phẫu thuật thì được nghỉ 14 ngày làm việc.

Thời gian nghỉ việc hưởng chế độ thai sản quy định tại khoản này được tính trong khoảng thời gian 30 ngày đầu kể từ ngày vợ sinh con.

3. Trường hợp sau khi sinh con, nếu con dưới 02 tháng tuổi bị chết thì mẹ được nghỉ việc 04 tháng tính từ ngày sinh con; nếu con từ 02 tháng tuổi trở lên bị chết thì mẹ được nghỉ việc 02 tháng tính từ ngày con chết, nhưng thời gian nghỉ việc hưởng chế độ thai sản không vượt quá thời gian quy định tại khoản 1 Điều này; thời gian này không tính vào thời gian nghỉ việc riêng theo quy định của pháp luật về lao động.

4. Trường hợp chỉ có mẹ tham gia bảo hiểm xã hội hoặc cả cha và mẹ đều tham gia bảo hiểm xã hội mà mẹ chết sau khi sinh con thì cha hoặc người trực tiếp nuôi dưỡng được nghỉ việc hưởng chế độ thai sản đối với thời gian còn lại của người mẹ theo quy định tại khoản 1 Điều này. Trường hợp mẹ tham gia bảo hiểm xã hội nhưng không đủ điều kiện quy định tại khoản 2 hoặc khoản 3 Điều 31 của Luật này mà chết thì cha hoặc người trực tiếp nuôi dưỡng được nghỉ việc hưởng chế độ thai sản cho đến khi con đủ 06 tháng tuổi.

5. Trường hợp cha hoặc người trực tiếp nuôi dưỡng tham gia bảo hiểm xã hội mà không nghỉ việc theo quy định tại khoản 4 Điều này thì ngoài tiền lương còn được hưởng chế độ thai sản đối với thời gian còn lại của mẹ theo quy định tại khoản 1 Điều này.

6. Trường hợp chỉ có cha tham gia bảo hiểm xã hội mà mẹ chết sau khi sinh con hoặc gặp rủi ro sau khi sinh mà không còn đủ sức khỏe để chăm sóc con theo xác nhận của cơ sở khám bệnh, chữa bệnh có thẩm quyền thì cha được nghỉ việc hưởng chế độ thai sản cho đến khi con đủ 06 tháng tuổi.

7. Thời gian hưởng chế độ thai sản quy định tại các khoản 1, 3, 4, 5 và 6 Điều này tính cả ngày nghỉ lễ, nghỉ Tết, ngày nghỉ hàng tuần.

Điều 35. Chế độ thai sản của lao động nữ mang thai hộ và người mẹ nhờ mang thai hộ

1. Lao động nữ mang thai hộ được hưởng chế độ khi khám thai, sảy thai, nạo, hút thai, thai chết lưu hoặc phá thai bệnh lý và chế độ khi sinh con cho đến thời điểm giao đứa trẻ cho người mẹ nhờ mang thai hộ nhưng không vượt quá thời gian quy định tại khoản 1 Điều 34 của Luật này. Trong trường hợp kể từ ngày sinh đến thời điểm giao đứa trẻ mà thời gian hưởng chế độ thai sản chưa đủ 60 ngày thì người mang thai hộ vẫn được hưởng chế độ thai sản cho đến khi đủ 60 ngày tính cả

ngày nghỉ lễ, nghỉ Tết, ngày nghỉ hằng tuần.

2. Người mẹ nhờ mang thai hộ được hưởng chế độ thai sản từ thời điểm nhận con cho đến khi con đủ 06 tháng tuổi.

3. Chính phủ quy định chi tiết chế độ thai sản, thủ tục hưởng chế độ thai sản của lao động nữ mang thai hộ và người mẹ nhờ mang thai hộ.

Điều 36. Thời gian hưởng chế độ khi nhận nuôi con nuôi

Người lao động nhận nuôi con nuôi dưới 06 tháng tuổi thì được nghỉ việc hưởng chế độ thai sản cho đến khi con đủ 06 tháng tuổi. Trường hợp cả cha và mẹ cùng tham gia bảo hiểm xã hội đủ điều kiện hưởng chế độ thai sản quy định tại khoản 2 Điều 31 của Luật này thì chỉ cha hoặc mẹ được nghỉ việc hưởng chế độ.

Điều 37. Thời gian hưởng chế độ khi thực hiện các biện pháp tránh thai

1. Khi thực hiện các biện pháp tránh thai thì người lao động được hưởng chế độ thai sản theo chỉ định của cơ sở khám bệnh, chữa bệnh có thẩm quyền. Thời gian nghỉ việc tối đa được quy định như sau:

a) 07 ngày đối với lao động nữ đặt vòng tránh thai;

b) 15 ngày đối với người lao động thực hiện biện pháp triệt sản.

2. Thời gian hưởng chế độ thai sản quy định tại khoản 1 Điều này tính cả ngày nghỉ lễ, nghỉ Tết, ngày nghỉ hằng tuần.

Điều 38. Trợ cấp một lần khi sinh con hoặc nhận nuôi con nuôi

Lao động nữ sinh con hoặc người lao động nhận nuôi con nuôi dưới 06 tháng tuổi thì được trợ cấp một lần cho mỗi con bằng 02 lần mức lương cơ sở tại tháng lao động nữ sinh con hoặc tháng người lao động nhận nuôi con nuôi.

Trường hợp sinh con nhưng chỉ có cha tham gia bảo hiểm xã hội thì cha được trợ cấp một lần bằng 02 lần mức lương cơ sở tại tháng sinh con cho mỗi con.

Điều 39. Mức hưởng chế độ thai sản

1. Người lao động hưởng chế độ thai sản theo quy định tại các Điều 32, 33, 34, 35, 36 và 37 của Luật này thì mức hưởng chế độ thai sản được tính như sau:

a) Mức hưởng một tháng bằng 100% mức bình quân tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội của 06 tháng trước khi nghỉ việc hưởng chế độ thai sản. Trường hợp người lao động đóng bảo hiểm xã hội chưa đủ 06 tháng thì mức hưởng chế độ thai sản theo quy định tại Điều 32, Điều 33, các khoản 2, 4, 5 và 6 Điều 34, Điều 37 của Luật này là mức bình quân tiền lương tháng của các tháng đã đóng bảo hiểm xã hội;

b) Mức hưởng một ngày đối với trường hợp quy định tại Điều 32 và khoản 2 Điều 34 của Luật này được tính bằng mức hưởng chế độ thai sản theo tháng chia cho 24 ngày;

c) Mức hưởng chế độ khi sinh con hoặc nhận nuôi con nuôi được tính theo mức trợ cấp tháng quy định tại điểm a khoản 1 Điều này, trường hợp có ngày lễ hoặc trường hợp quy định tại Điều 33 và Điều 37 của Luật này thì mức hưởng một ngày được tính bằng mức trợ cấp theo tháng chia cho 30 ngày.

2. Thời gian nghỉ việc hưởng chế độ thai sản từ 14 ngày làm việc trở lên trong tháng được tính là

thời gian đóng bảo hiểm xã hội, người lao động và người sử dụng lao động không phải đóng bảo hiểm xã hội.

3. Bộ trưởng Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội quy định chi tiết về điều kiện, thời gian, mức hưởng của các đối tượng quy định tại Điều 24 và khoản 1 Điều 31 của Luật này.

Điều 40. Lao động nữ đi làm trước khi hết thời hạn nghỉ sinh con

1. Lao động nữ có thể đi làm trước khi hết thời hạn nghỉ sinh con quy định tại khoản 1 hoặc khoản 3 Điều 34 của Luật này khi có đủ các điều kiện sau đây:

- a) Sau khi đã nghỉ hưởng chế độ ít nhất được 04 tháng;
- b) Phải báo trước và được người sử dụng lao động đồng ý.

2. Ngoài tiền lương của những ngày làm việc, lao động nữ đi làm trước khi hết thời hạn nghỉ sinh con vẫn được hưởng chế độ thai sản cho đến khi hết thời hạn quy định tại khoản 1 hoặc khoản 3 Điều 34 của Luật này.

Điều 41. Dưỡng sức, phục hồi sức khỏe sau thai sản

1. Lao động nữ ngay sau thời gian hưởng chế độ thai sản quy định tại Điều 33, khoản 1 hoặc khoản 3 Điều 34 của Luật này, trong khoảng thời gian 30 ngày đầu làm việc mà sức khỏe chưa phục hồi thì được nghỉ dưỡng sức, phục hồi sức khỏe từ 05 ngày đến 10 ngày.

Thời gian nghỉ dưỡng sức, phục hồi sức khỏe bao gồm cả ngày nghỉ lễ, nghỉ Tết, ngày nghỉ hằng tuần. Trường hợp có thời gian nghỉ dưỡng sức, phục hồi sức khỏe từ cuối năm trước chuyển tiếp sang đầu năm sau thì thời gian nghỉ đó được tính cho năm trước.

2. Số ngày nghỉ dưỡng sức, phục hồi sức khỏe quy định tại khoản 1 Điều này do người sử dụng lao động và Ban Chấp hành công đoàn cơ sở quyết định, trường hợp đơn vị sử dụng lao động chưa thành lập công đoàn cơ sở thì do người sử dụng lao động quyết định. Thời gian nghỉ dưỡng sức, phục hồi sức khỏe được quy định như sau:

- a) Tối đa 10 ngày đối với lao động nữ sinh một lần từ hai con trở lên;
- b) Tối đa 07 ngày đối với lao động nữ sinh con phải phẫu thuật;
- c) Tối đa 05 ngày đối với các trường hợp khác.

3. Mức hưởng chế độ dưỡng sức, phục hồi sức khỏe sau thai sản một ngày bằng 30% mức lương cơ sở.

Mục 3. CHẾ ĐỘ TAI NẠN LAO ĐỘNG, BỆNH NGHỀ NGHIỆP

Điều 42. Đối tượng áp dụng chế độ tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp

Đối tượng áp dụng chế độ tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp là người lao động quy định tại các điểm a, b, c, d, đ, e và h khoản 1 Điều 2 của Luật này.

Điều 43. Điều kiện hưởng chế độ tai nạn lao động

Người lao động được hưởng chế độ tai nạn lao động khi có đủ các điều kiện sau đây:

1. Bị tai nạn thuộc một trong các trường hợp sau đây:

- a) Tại nơi làm việc và trong giờ làm việc;
- b) Ngoài nơi làm việc hoặc ngoài giờ làm việc khi thực hiện công việc theo yêu cầu của người sử

dụng lao động;

c) Trên tuyến đường đi và về từ nơi ở đến nơi làm việc trong khoảng thời gian và tuyến đường hợp lý.

2. Suy giảm khả năng lao động từ 5% trở lên do bị tai nạn quy định tại khoản 1 Điều này.

Điều 44. Điều kiện hưởng chế độ bệnh nghề nghiệp

Người lao động được hưởng chế độ bệnh nghề nghiệp khi có đủ các điều kiện sau đây:

1. Bị bệnh thuộc danh mục bệnh nghề nghiệp do Bộ Y tế và Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội ban hành khi làm việc trong môi trường hoặc nghề có yếu tố độc hại;

2. Suy giảm khả năng lao động từ 5% trở lên do bị bệnh quy định tại khoản 1 Điều này.

Điều 45. Giám định mức suy giảm khả năng lao động

1. Người lao động bị tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp được giám định hoặc giám định lại mức suy giảm khả năng lao động khi thuộc một trong các trường hợp sau đây:

a) Sau khi thương tật, bệnh tật đã được điều trị ổn định;

b) Sau khi thương tật, bệnh tật tái phát đã được điều trị ổn định.

2. Người lao động được giám định tổng hợp mức suy giảm khả năng lao động khi thuộc một trong các trường hợp sau đây:

a) Vừa bị tai nạn lao động vừa bị bệnh nghề nghiệp;

b) Bị tai nạn lao động nhiều lần;

c) Bị nhiều bệnh nghề nghiệp.

Điều 46. Trợ cấp một lần

1. Người lao động bị suy giảm khả năng lao động từ 5% đến 30% thì được hưởng trợ cấp một lần.

2. Mức trợ cấp một lần được quy định như sau:

a) Suy giảm 5% khả năng lao động thì được hưởng 05 lần mức lương cơ sở, sau đó cứ suy giảm thêm 1% thì được hưởng thêm 0,5 lần mức lương cơ sở;

b) Ngoài mức trợ cấp quy định tại điểm a khoản này, còn được hưởng thêm khoản trợ cấp tính theo số năm đã đóng bảo hiểm xã hội, từ một năm trở xuống thì được tính bằng 0,5 tháng, sau đó cứ thêm mỗi năm đóng bảo hiểm xã hội được tính thêm 0,3 tháng tiền lương đóng bảo hiểm xã hội của tháng liền kề trước khi nghỉ việc để điều trị.

Điều 47. Trợ cấp hằng tháng

1. Người lao động bị suy giảm khả năng lao động từ 31% trở lên thì được hưởng trợ cấp hằng tháng.

2. Mức trợ cấp hằng tháng được quy định như sau:

a) Suy giảm 31% khả năng lao động thì được hưởng bằng 30% mức lương cơ sở, sau đó cứ suy giảm thêm 1% thì được hưởng thêm 2% mức lương cơ sở;

b) Ngoài mức trợ cấp quy định tại điểm a khoản này, hằng tháng còn được hưởng thêm một khoản trợ cấp tính theo số năm đã đóng bảo hiểm xã hội, từ một năm trở xuống được tính bằng 0,5%, sau

đó cứ thêm mỗi năm đóng bảo hiểm xã hội được tính thêm 0,3% mức tiền lương đóng bảo hiểm xã hội của tháng liền kề trước khi nghỉ việc để điều trị.

Điều 48. Thời điểm hưởng trợ cấp

1. Thời điểm hưởng trợ cấp quy định tại các Điều 46, 47 và 50 của Luật này được tính từ tháng người lao động điều trị xong, ra viện.
2. Trường hợp thương tật hoặc bệnh tật tái phát, người lao động được đi giám định lại mức suy giảm khả năng lao động thì thời điểm hưởng trợ cấp mới được tính từ tháng có kết luận của Hội đồng giám định y khoa.

Điều 49. Phương tiện trợ giúp sinh hoạt, dụng cụ chỉnh hình

Người lao động bị tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp mà bị tổn thương các chức năng hoạt động của cơ thể thì được cấp phương tiện trợ giúp sinh hoạt, dụng cụ chỉnh hình theo niên hạn căn cứ vào tình trạng thương tật, bệnh tật.

Điều 50. Trợ cấp phục vụ

Người lao động bị suy giảm khả năng lao động từ 81% trở lên mà bị liệt cột sống hoặc mù hai mắt hoặc cụt, liệt hai chi hoặc bị bệnh tâm thần thì ngoài mức hưởng quy định tại Điều 47 của Luật này, hằng tháng còn được hưởng trợ cấp phục vụ bằng mức lương cơ sở.

Điều 51. Trợ cấp một lần khi chết do tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp

Người lao động đang làm việc bị chết do tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp hoặc bị chết trong thời gian điều trị lần đầu do tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp thì thân nhân được hưởng trợ cấp một lần bằng 36 lần mức lương cơ sở.

Điều 52. Dưỡng sức, phục hồi sức khỏe sau khi điều trị thương tật, bệnh tật

1. Người lao động sau khi điều trị ổn định thương tật do tai nạn lao động hoặc bệnh tật do bệnh nghề nghiệp mà sức khỏe chưa phục hồi thì được nghỉ dưỡng sức, phục hồi sức khỏe từ 05 ngày đến 10 ngày.
2. Mức hưởng một ngày bằng 25% mức lương cơ sở nếu nghỉ dưỡng sức, phục hồi sức khỏe tại gia đình; bằng 40% mức lương cơ sở nếu nghỉ dưỡng sức, phục hồi sức khỏe tại cơ sở tập trung.

Mục 4. CHẾ ĐỘ HƯU TRÍ

Điều 53. Đối tượng áp dụng chế độ hưu trí

Đối tượng áp dụng chế độ hưu trí là người lao động quy định tại khoản 1 Điều 2 của Luật này.

Điều 54. Điều kiện hưởng lương hưu

1. Người lao động quy định tại các điểm a, b, c, d, g, h và i khoản 1 Điều 2 của Luật này, trừ trường hợp quy định tại khoản 3 Điều này, khi nghỉ việc có đủ 20 năm đóng bảo hiểm xã hội trở lên thì được hưởng lương hưu nếu thuộc một trong các trường hợp sau đây:

a) Nam đủ 60 tuổi, nữ đủ 55 tuổi;

b) Nam từ đủ 55 tuổi đến đủ 60 tuổi, nữ từ đủ 50 tuổi đến đủ 55 tuổi và có đủ 15 năm làm nghề hoặc công việc nặng nhọc, độc hại, nguy hiểm hoặc đặc biệt nặng nhọc, độc hại, nguy hiểm thuộc danh mục do Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội, Bộ Y tế ban hành hoặc có đủ 15 năm làm việc ở nơi có phụ cấp khu vực hệ số 0,7 trở lên;

c) Người lao động từ đủ 50 tuổi đến đủ 55 tuổi và có đủ 20 năm đóng bảo hiểm xã hội trở lên mà trong đó có đủ 15 năm làm công việc khai thác than trong hầm lò;

d) Người bị nhiễm HIV/AIDS do tai nạn rủi ro nghề nghiệp.

2. Người lao động quy định tại điểm đ và điểm e khoản 1 Điều 2 của Luật này nghỉ việc có đủ 20 năm đóng bảo hiểm xã hội trở lên được hưởng lương hưu khi thuộc một trong các trường hợp sau đây:

a) Nam đủ 55 tuổi, nữ đủ 50 tuổi, trừ trường hợp Luật sĩ quan quân đội nhân dân Việt Nam, Luật công an nhân dân, Luật cơ yếu có quy định khác;

b) Nam từ đủ 50 tuổi đến đủ 55 tuổi, nữ từ đủ 45 tuổi đến đủ 50 tuổi và có đủ 15 năm làm nghề hoặc công việc nặng nhọc, độc hại, nguy hiểm hoặc đặc biệt nặng nhọc, độc hại, nguy hiểm thuộc danh mục do Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội, Bộ Y tế ban hành hoặc có đủ 15 năm làm việc ở nơi có phụ cấp khu vực hệ số 0,7 trở lên;

c) Người bị nhiễm HIV/AIDS do tai nạn rủi ro nghề nghiệp.

3. Lao động nữ là người hoạt động chuyên trách hoặc không chuyên trách ở xã, phường, thị trấn tham gia bảo hiểm xã hội khi nghỉ việc mà có từ đủ 15 năm đến dưới 20 năm đóng bảo hiểm xã hội và đủ 55 tuổi thì được hưởng lương hưu.

4. Chính phủ quy định điều kiện về tuổi hưởng lương hưu đối với một số trường hợp đặc biệt; điều kiện hưởng lương hưu của các đối tượng quy định tại điểm c và điểm d khoản 1, điểm c khoản 2 Điều này.

Điều 55. Điều kiện hưởng lương hưu khi suy giảm khả năng lao động

1. Người lao động quy định tại các điểm a, b, c, d, g, h và i khoản 1 Điều 2 của Luật này khi nghỉ việc có đủ 20 năm đóng bảo hiểm xã hội trở lên được hưởng lương hưu với mức thấp hơn so với người đủ điều kiện hưởng lương hưu quy định tại điểm a và điểm b khoản 1 Điều 54 của Luật này nếu thuộc một trong các trường hợp sau đây:

a) Từ ngày 01 tháng 01 năm 2016, nam đủ 51 tuổi, nữ đủ 46 tuổi và bị suy giảm khả năng lao động từ 61% trở lên thì đủ điều kiện hưởng lương hưu khi suy giảm khả năng lao động. Sau đó mỗi năm tăng thêm một tuổi cho đến năm 2020 trở đi, nam đủ 55 tuổi và nữ đủ 50 tuổi thì mới đủ điều kiện hưởng lương hưu khi suy giảm khả năng lao động từ 61% trở lên;

b) Nam đủ 50 tuổi, nữ đủ 45 tuổi và bị suy giảm khả năng lao động từ 81% trở lên;

c) Bị suy giảm khả năng lao động từ 61% trở lên và có đủ 15 năm trở lên làm nghề hoặc công việc đặc biệt nặng nhọc, độc hại, nguy hiểm thuộc danh mục do Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội, Bộ Y tế ban hành.

2. Người lao động quy định tại điểm đ và điểm e khoản 1 Điều 2 của Luật này khi nghỉ việc có đủ 20 năm đóng bảo hiểm xã hội trở lên, bị suy giảm khả năng lao động từ 61% trở lên được hưởng lương hưu với mức thấp hơn so với người đủ điều kiện hưởng lương hưu quy định tại điểm a và điểm b khoản 2 Điều 54 của Luật này khi thuộc một trong các trường hợp sau đây:

a) Nam đủ 50 tuổi, nữ đủ 45 tuổi trở lên;

b) Có đủ 15 năm trở lên làm nghề hoặc công việc đặc biệt nặng nhọc, độc hại, nguy hiểm thuộc danh mục do Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội, Bộ Y tế ban hành.

Điều 56. Mức lương hưu hằng tháng

1. Từ ngày Luật này có hiệu lực thi hành cho đến trước ngày 01 tháng 01 năm 2018, mức lương hưu hằng tháng của người lao động đủ điều kiện quy định tại Điều 54 của Luật này được tính bằng 45% mức bình quân tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội quy định tại Điều 62 của Luật này tương ứng với 15 năm đóng bảo hiểm xã hội, sau đó cứ thêm mỗi năm thì tính thêm 2% đối với nam và 3% đối với nữ; mức tối đa bằng 75%.

2. Từ ngày 01 tháng 01 năm 2018, mức lương hưu hằng tháng của người lao động đủ điều kiện quy định tại Điều 54 của Luật này được tính bằng 45% mức bình quân tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội quy định tại Điều 62 của Luật này và tương ứng với số năm đóng bảo hiểm xã hội như sau:

a) Lao động nam nghỉ hưu vào năm 2018 là 16 năm, năm 2019 là 17 năm, năm 2020 là 18 năm, năm 2021 là 19 năm, từ năm 2022 trở đi là 20 năm;

b) Lao động nữ nghỉ hưu từ năm 2018 trở đi là 15 năm.

Sau đó cứ thêm mỗi năm, người lao động quy định tại điểm a và điểm b khoản này được tính thêm 2%; mức tối đa bằng 75%.

3. Mức lương hưu hằng tháng của người lao động đủ điều kiện quy định tại Điều 55 của Luật này được tính như quy định tại khoản 1 và khoản 2 Điều này, sau đó cứ mỗi năm nghỉ hưu trước tuổi quy định thì giảm 2%.

Trường hợp tuổi nghỉ hưu có thời gian lẻ đến đủ 06 tháng thì mức giảm là 1%, từ trên 06 tháng thì không giảm tỷ lệ phần trăm do nghỉ hưu trước tuổi.

4. Mức lương hưu hằng tháng của lao động nữ đủ điều kiện hưởng lương hưu theo quy định tại khoản 3 Điều 54 được tính theo số năm đóng bảo hiểm xã hội và mức bình quân tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội như sau: đủ 15 năm đóng bảo hiểm xã hội tính bằng 45% mức bình quân tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội quy định tại Điều 62 của Luật này. Từ đủ 16 năm đến dưới 20 năm đóng bảo hiểm xã hội, cứ mỗi năm đóng tính thêm 2%.

5. Mức lương hưu hằng tháng thấp nhất của người lao động tham gia bảo hiểm xã hội bắt buộc đủ điều kiện hưởng lương hưu theo quy định tại Điều 54 và Điều 55 của Luật này bằng mức lương cơ sở, trừ trường hợp quy định tại điểm i khoản 1 Điều 2 và khoản 3 Điều 54 của Luật này.

6. Chính phủ quy định chi tiết Điều này.

Điều 57. Điều chỉnh lương hưu

Chính phủ quy định việc điều chỉnh lương hưu trên cơ sở mức tăng của chỉ số giá tiêu dùng và tăng trưởng kinh tế phù hợp với ngân sách nhà nước và quỹ bảo hiểm xã hội.

Điều 58. Trợ cấp một lần khi nghỉ hưu

1. Người lao động có thời gian đóng bảo hiểm xã hội cao hơn số năm tương ứng với tỷ lệ hưởng lương hưu 75% thì khi nghỉ hưu, ngoài lương hưu còn được hưởng trợ cấp một lần.

2. Mức trợ cấp một lần được tính theo số năm đóng bảo hiểm xã hội cao hơn số năm tương ứng với tỷ lệ hưởng lương hưu 75%, cứ mỗi năm đóng bảo hiểm xã hội thì được tính bằng 0,5 tháng mức bình quân tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội.

Điều 59. Thời điểm hưởng lương hưu

1. Đối với người lao động đang đóng bảo hiểm xã hội bắt buộc quy định tại các điểm a, b, c, d, đ, e và i khoản 1 Điều 2 của Luật này, thời điểm hưởng lương hưu là thời điểm ghi trong quyết định

nghi việc do người sử dụng lao động lập khi người lao động đã đủ điều kiện hưởng lương hưu theo quy định của pháp luật.

2. Đối với người lao động đang đóng bảo hiểm xã hội bắt buộc quy định tại điểm h khoản 1 Điều 2 của Luật này, thời điểm hưởng lương hưu được tính từ tháng liền kề khi người lao động đủ điều kiện hưởng lương hưu và có văn bản đề nghị gửi cho cơ quan bảo hiểm xã hội.

3. Đối với người lao động quy định tại điểm g khoản 1 Điều 2 của Luật này và người đang bảo lưu thời gian đóng bảo hiểm xã hội, thời điểm hưởng lương hưu là thời điểm ghi trong văn bản đề nghị của người lao động đã đủ điều kiện hưởng lương hưu theo quy định.

4. Bộ trưởng Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội quy định chi tiết về thời điểm hưởng lương hưu đối với người lao động quy định tại khoản 1 Điều 2 của Luật này.

Điều 60. Bảo hiểm xã hội một lần

1. Người lao động quy định tại khoản 1 Điều 2 của Luật này mà có yêu cầu thì được hưởng bảo hiểm xã hội một lần nếu thuộc một trong các trường hợp sau đây:

a) Đủ tuổi hưởng lương hưu theo quy định tại các khoản 1, 2 và 4 Điều 54 của Luật này mà chưa đủ 20 năm đóng bảo hiểm xã hội hoặc theo quy định tại khoản 3 Điều 54 của Luật này mà chưa đủ 15 năm đóng bảo hiểm xã hội và không tiếp tục tham gia bảo hiểm xã hội tự nguyện;

b) Ra nước ngoài để định cư;

c) Người đang bị mắc một trong những bệnh nguy hiểm đến tính mạng như ung thư, bại liệt, xơ gan cổ chướng, phong, lao nặng, nhiễm HIV đã chuyển sang giai đoạn AIDS và những bệnh khác theo quy định của Bộ Y tế;

d) Trường hợp người lao động quy định tại điểm đ và điểm e khoản 1 Điều 2 của Luật này khi phục viên, xuất ngũ, thôi việc mà không đủ điều kiện để hưởng lương hưu.

2. Mức hưởng bảo hiểm xã hội một lần được tính theo số năm đã đóng bảo hiểm xã hội, cứ mỗi năm được tính như sau:

a) 1,5 tháng mức bình quân tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội cho những năm đóng trước năm 2014;

b) 02 tháng mức bình quân tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội cho những năm đóng từ năm 2014 trở đi;

c) Trường hợp thời gian đóng bảo hiểm xã hội chưa đủ một năm thì mức hưởng bảo hiểm xã hội bằng số tiền đã đóng, mức tối đa bằng 02 tháng mức bình quân tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội.

3. Mức hưởng bảo hiểm xã hội một lần thực hiện theo quy định tại khoản 2 Điều này không bao gồm số tiền Nhà nước hỗ trợ đóng bảo hiểm xã hội tự nguyện, trừ trường hợp quy định tại điểm c khoản 1 Điều này.

4. Thời điểm tính hưởng bảo hiểm xã hội một lần là thời điểm ghi trong quyết định của cơ quan bảo hiểm xã hội.

Điều 61. Bảo lưu thời gian đóng bảo hiểm xã hội

Người lao động khi nghỉ việc mà chưa đủ điều kiện để hưởng lương hưu theo quy định tại Điều 54 và Điều 55 của Luật này hoặc chưa hưởng bảo hiểm xã hội một lần theo quy định tại Điều 60

của Luật này thì được bảo lưu thời gian đóng bảo hiểm xã hội.

Điều 62. Mức bình quân tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội để tính lương hưu, trợ cấp một lần

1. Người lao động thuộc đối tượng thực hiện chế độ tiền lương do Nhà nước quy định có toàn bộ thời gian đóng bảo hiểm xã hội theo chế độ tiền lương này thì tính bình quân tiền lương tháng của số năm đóng bảo hiểm xã hội trước khi nghỉ hưu như sau:

a) Tham gia bảo hiểm xã hội trước ngày 01 tháng 01 năm 1995 thì tính bình quân của tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội của 05 năm cuối trước khi nghỉ hưu;

b) Tham gia bảo hiểm xã hội trong khoảng thời gian từ ngày 01 tháng 01 năm 1995 đến ngày 31 tháng 12 năm 2000 thì tính bình quân của tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội của 06 năm cuối trước khi nghỉ hưu;

c) Tham gia bảo hiểm xã hội trong khoảng thời gian từ ngày 01 tháng 01 năm 2001 đến ngày 31 tháng 12 năm 2006 thì tính bình quân của tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội của 08 năm cuối trước khi nghỉ hưu;

d) Tham gia bảo hiểm xã hội trong khoảng thời gian từ ngày 01 tháng 01 năm 2007 đến ngày 31 tháng 12 năm 2015 thì tính bình quân của tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội của 10 năm cuối trước khi nghỉ hưu;

đ) Tham gia bảo hiểm xã hội từ ngày 01 tháng 01 năm 2016 đến ngày 31 tháng 12 năm 2019 thì tính bình quân của tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội của 15 năm cuối trước khi nghỉ hưu;

e) Tham gia bảo hiểm xã hội từ ngày 01 tháng 01 năm 2020 đến ngày 31 tháng 12 năm 2024 thì tính bình quân của tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội của 20 năm cuối trước khi nghỉ hưu;

g) Tham gia bảo hiểm xã hội từ ngày 01 tháng 01 năm 2025 trở đi thì tính bình quân của tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội của toàn bộ thời gian.

2. Người lao động có toàn bộ thời gian đóng bảo hiểm xã hội theo chế độ tiền lương do người sử dụng lao động quyết định thì tính bình quân tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội của toàn bộ thời gian.

3. Người lao động vừa có thời gian đóng bảo hiểm xã hội thuộc đối tượng thực hiện chế độ tiền lương do Nhà nước quy định, vừa có thời gian đóng bảo hiểm xã hội theo chế độ tiền lương do người sử dụng lao động quyết định thì tính bình quân tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội chung của các thời gian, trong đó thời gian đóng theo chế độ tiền lương do Nhà nước quy định được tính bình quân tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội theo quy định tại khoản 1 Điều này.

4. Chính phủ quy định chi tiết Điều này.

Điều 63. Điều chỉnh tiền lương đã đóng bảo hiểm xã hội

1. Tiền lương đã đóng bảo hiểm xã hội để làm căn cứ tính mức bình quân tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội đối với người lao động quy định tại khoản 1 Điều 89 của Luật này được điều chỉnh theo mức lương cơ sở tại thời điểm hưởng chế độ hưu trí đối với người lao động tham gia bảo hiểm xã hội trước ngày 01 tháng 01 năm 2016.

Đối với người lao động bắt đầu tham gia bảo hiểm xã hội từ ngày 01 tháng 01 năm 2016 trở đi thì tiền lương đã đóng bảo hiểm xã hội để làm căn cứ tính mức bình quân tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội được điều chỉnh như quy định tại khoản 2 Điều này.

2. Tiền lương đã đóng bảo hiểm xã hội để làm căn cứ tính mức bình quân tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội đối với người lao động quy định tại khoản 2 Điều 89 của Luật này được điều chỉnh trên cơ sở chỉ số giá tiêu dùng của từng thời kỳ theo quy định của Chính phủ.

Điều 64. Tạm dừng, hưởng tiếp lương hưu, trợ cấp bảo hiểm xã hội hằng tháng

1. Người đang hưởng lương hưu, trợ cấp bảo hiểm xã hội hằng tháng bị tạm dừng, hưởng tiếp lương hưu, trợ cấp bảo hiểm xã hội hằng tháng khi thuộc một trong các trường hợp sau đây:

- a) Xuất cảnh trái phép;
- b) Bị Tòa án tuyên bố là mất tích;
- c) Có căn cứ xác định việc hưởng bảo hiểm xã hội không đúng quy định của pháp luật.

2. Lương hưu, trợ cấp bảo hiểm xã hội hằng tháng được tiếp tục thực hiện khi người xuất cảnh trở về định cư hợp pháp theo quy định của pháp luật về cư trú. Trường hợp có quyết định có hiệu lực pháp luật của Tòa án hủy bỏ quyết định tuyên bố mất tích thì ngoài việc tiếp tục được hưởng lương hưu, trợ cấp còn được truy lĩnh tiền lương hưu, trợ cấp bảo hiểm xã hội hằng tháng kể từ thời điểm dừng hưởng.

3. Cơ quan bảo hiểm xã hội khi quyết định tạm dừng hưởng theo quy định tại điểm c khoản 1 Điều này phải thông báo bằng văn bản và nêu rõ lý do. Trong thời hạn 30 ngày kể từ ngày tạm dừng hưởng, cơ quan bảo hiểm xã hội phải ra quyết định giải quyết hưởng; trường hợp quyết định chấm dứt hưởng bảo hiểm xã hội thì phải nêu rõ lý do.

Điều 65. Thực hiện chế độ bảo hiểm xã hội đối với người đang hưởng lương hưu, trợ cấp bảo hiểm xã hội hằng tháng ra nước ngoài để định cư

1. Người đang hưởng lương hưu, trợ cấp bảo hiểm xã hội hằng tháng ra nước ngoài để định cư được giải quyết hưởng trợ cấp một lần.

2. Mức trợ cấp một lần đối với người đang hưởng lương hưu được tính theo thời gian đã đóng bảo hiểm xã hội trong đó mỗi năm đóng bảo hiểm xã hội trước năm 2014 được tính bằng 1,5 tháng lương hưu đang hưởng, mỗi năm đóng bảo hiểm xã hội từ năm 2014 trở đi được tính bằng 02 tháng lương hưu đang hưởng; sau đó mỗi tháng đã hưởng lương hưu thì mức trợ cấp một lần trừ 0,5 tháng lương hưu. Mức thấp nhất bằng 03 tháng lương hưu đang hưởng.

3. Mức trợ cấp một lần đối với người đang hưởng trợ cấp bảo hiểm xã hội hằng tháng bằng 03 tháng trợ cấp đang hưởng.

Mục 5. CHẾ ĐỘ TỬ TUẤT

Điều 66. Trợ cấp mai táng

1. Những người sau đây khi chết thì người lo mai táng được nhận một lần trợ cấp mai táng:

- a) Người lao động quy định tại khoản 1 Điều 2 của Luật này đang đóng bảo hiểm xã hội hoặc người lao động đang bảo lưu thời gian đóng bảo hiểm xã hội mà đã có thời gian đóng từ đủ 12 tháng trở lên;
- b) Người lao động chết do tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp hoặc chết trong thời gian điều trị do tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp;
- c) Người đang hưởng lương hưu; hưởng trợ cấp tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp hằng tháng đã nghỉ việc.

2. Trợ cấp mai táng bằng 10 lần mức lương cơ sở tại tháng mà người quy định tại khoản 1 Điều này chết.

3. Người quy định tại khoản 1 Điều này bị Tòa án tuyên bố là đã chết thì thân nhân được hưởng trợ cấp mai táng quy định tại khoản 2 Điều này.

Điều 67. Các trường hợp hưởng trợ cấp tuất hằng tháng

1. Những người quy định tại khoản 1 và khoản 3 Điều 66 của Luật này thuộc một trong các trường hợp sau đây khi chết thì thân nhân được hưởng tiền tuất hằng tháng:

- a) Đã đóng bảo hiểm xã hội đủ 15 năm trở lên nhưng chưa hưởng bảo hiểm xã hội một lần;
- b) Đang hưởng lương hưu;
- c) Chết do tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp;
- d) Đang hưởng trợ cấp tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp hằng tháng với mức suy giảm khả năng lao động từ 61 % trở lên.

2. Thân nhân của những người quy định tại khoản 1 Điều này được hưởng trợ cấp tuất hằng tháng, bao gồm:

- a) Con chưa đủ 18 tuổi; con từ đủ 18 tuổi trở lên nếu bị suy giảm khả năng lao động từ 81% trở lên; con được sinh khi người bố chết mà người mẹ đang mang thai;
- b) Vợ từ đủ 55 tuổi trở lên hoặc chồng từ đủ 60 tuổi trở lên; vợ dưới 55 tuổi, chồng dưới 60 tuổi nếu bị suy giảm khả năng lao động từ 81% trở lên;
- c) Cha đẻ, mẹ đẻ, cha đẻ của vợ hoặc cha đẻ của chồng, mẹ đẻ của vợ hoặc mẹ đẻ của chồng, thành viên khác trong gia đình mà người tham gia bảo hiểm xã hội đang có nghĩa vụ nuôi dưỡng theo quy định của pháp luật về hôn nhân và gia đình nếu từ đủ 60 tuổi trở lên đối với nam, từ đủ 55 tuổi trở lên đối với nữ;
- d) Cha đẻ, mẹ đẻ, cha đẻ của vợ hoặc cha đẻ của chồng, mẹ đẻ của vợ hoặc mẹ đẻ của chồng, thành viên khác trong gia đình mà người tham gia bảo hiểm xã hội đang có nghĩa vụ nuôi dưỡng theo quy định của pháp luật về hôn nhân và gia đình nếu dưới 60 tuổi đối với nam, dưới 55 tuổi đối với nữ và bị suy giảm khả năng lao động từ 81 % trở lên.

3. Thân nhân quy định tại các điểm b, c và d khoản 2 Điều này phải không có thu nhập hoặc có thu nhập hằng tháng nhưng thấp hơn mức lương cơ sở. Thu nhập theo quy định tại Luật này không bao gồm khoản trợ cấp theo quy định của pháp luật về ưu đãi người có công.

4. Thời hạn đề nghị khám giám định mức suy giảm khả năng lao động để hưởng trợ cấp tuất hằng tháng như sau:

- a) Trong thời hạn 04 tháng kể từ ngày người tham gia bảo hiểm xã hội chết thì thân nhân có nguyện vọng phải nộp đơn đề nghị;
- b) Trong thời hạn 04 tháng trước hoặc sau thời điểm thân nhân quy định tại điểm a khoản 2 Điều này hết thời hạn hưởng trợ cấp theo quy định thì thân nhân có nguyện vọng phải nộp đơn đề nghị.

Điều 68. Mức trợ cấp tuất hằng tháng

1. Mức trợ cấp tuất hằng tháng đối với mỗi thân nhân bằng 50% mức lương cơ sở; trường hợp thân nhân không có người trực tiếp nuôi dưỡng thì mức trợ cấp tuất hằng tháng bằng 70% mức lương cơ sở.

2. Trường hợp một người chết thuộc đối tượng quy định tại khoản 1 Điều 67 của Luật này thì số thân nhân được hưởng trợ cấp tuất hằng tháng không quá 04 người; trường hợp có từ 02 người chết trở lên thì thân nhân của những người này được hưởng 02 lần mức trợ cấp quy định tại khoản 1 Điều này.

3. Thời điểm hưởng trợ cấp tuất hằng tháng được thực hiện kể từ tháng liền kề sau tháng mà đối tượng quy định tại khoản 1 và khoản 3 Điều 66 của Luật này chết. Trường hợp khi bố chết mà người mẹ đang mang thai thì thời điểm hưởng trợ cấp tuất hằng tháng của con tính từ tháng con được sinh.

Điều 69. Các trường hợp hưởng trợ cấp tuất một lần

Những người quy định tại khoản 1 và khoản 3 Điều 66 của Luật này thuộc một trong các trường hợp sau đây khi chết thì thân nhân được hưởng trợ cấp tuất một lần:

1. Người lao động chết không thuộc các trường hợp quy định tại khoản 1 Điều 67 của Luật này;
2. Người lao động chết thuộc một trong các trường hợp quy định tại khoản 1 Điều 67 nhưng không có thân nhân hưởng tiền tuất hằng tháng quy định tại khoản 2 Điều 67 của Luật này;
3. Thân nhân thuộc diện hưởng trợ cấp tuất hằng tháng theo quy định tại khoản 2 Điều 67 mà có nguyện vọng hưởng trợ cấp tuất một lần, trừ trường hợp con dưới 06 tuổi, con hoặc vợ hoặc chồng mà bị suy giảm khả năng lao động từ 81% trở lên;
4. Trường hợp người lao động chết mà không có thân nhân quy định tại khoản 6 Điều 3 của Luật này thì trợ cấp tuất một lần được thực hiện theo quy định của pháp luật về thừa kế.

Điều 70. Mức trợ cấp tuất một lần

1. Mức trợ cấp tuất một lần đối với thân nhân của người lao động đang tham gia bảo hiểm xã hội hoặc người lao động đang bảo lưu thời gian đóng bảo hiểm xã hội được tính theo số năm đã đóng bảo hiểm xã hội, cứ mỗi năm tính bằng 1,5 tháng mức bình quân tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội cho những năm đóng bảo hiểm xã hội trước năm 2014; bằng 02 tháng mức bình quân tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội cho các năm đóng bảo hiểm xã hội từ năm 2014 trở đi; mức thấp nhất bằng 03 tháng mức bình quân tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội. Mức bình quân tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội làm căn cứ tính trợ cấp tuất một lần thực hiện theo quy định tại Điều 62 của Luật này.

2. Mức trợ cấp tuất một lần đối với thân nhân của người đang hưởng lương hưu chết được tính theo thời gian đã hưởng lương hưu, nếu chết trong 02 tháng đầu hưởng lương hưu thì tính bằng 48 tháng lương hưu đang hưởng; nếu chết vào những tháng sau đó, cứ hưởng thêm 01 tháng lương hưu thì mức trợ cấp giảm đi 0,5 tháng lương hưu, mức thấp nhất bằng 03 tháng lương hưu đang hưởng.

3. Mức lương cơ sở dùng để tính trợ cấp tuất một lần là mức lương cơ sở tại tháng mà người quy định tại khoản 1 và khoản 3 Điều 66 của Luật này chết.

Điều 71. Chế độ hưu trí và chế độ tử tuất đối với người vừa có thời gian đóng bảo hiểm xã hội bắt buộc vừa có thời gian đóng bảo hiểm xã hội tự nguyện

1. Chế độ hưu trí và tử tuất đối với người lao động vừa có thời gian đóng bảo hiểm xã hội bắt buộc vừa có thời gian đóng bảo hiểm xã hội tự nguyện được thực hiện như sau:

a) Có từ đủ 20 năm đóng bảo hiểm xã hội bắt buộc trở lên thì điều kiện, mức hưởng lương hưu

thực hiện theo chính sách bảo hiểm xã hội bắt buộc; mức lương hưu hằng tháng thấp nhất bằng mức lương cơ sở, trừ đối tượng quy định tại điểm i khoản 1 Điều 2 của Luật này;

b) Có từ đủ 15 năm đóng bảo hiểm xã hội bắt buộc trở lên thì trợ cấp tuất hằng tháng được thực hiện theo chính sách bảo hiểm xã hội bắt buộc;

c) Có từ đủ 12 tháng đóng bảo hiểm xã hội bắt buộc trở lên thì trợ cấp mai táng được thực hiện theo chính sách bảo hiểm xã hội bắt buộc.

2. Chính phủ quy định chi tiết Điều này.

Chương IV

BẢO HIỂM XÃ HỘI TỰ NGUYỆN

Mục 1. CHẾ ĐỘ HƯU TRÍ

Điều 72. Đối tượng áp dụng chế độ hưu trí

Đối tượng áp dụng chế độ hưu trí tham gia bảo hiểm xã hội tự nguyện là người lao động quy định tại khoản 4 Điều 2 của Luật này.

Điều 73. Điều kiện hưởng lương hưu

1. Người lao động hưởng lương hưu khi có đủ các điều kiện sau đây:

a) Nam đủ 60 tuổi, nữ đủ 55 tuổi;

b) Đủ 20 năm đóng bảo hiểm xã hội trở lên.

2. Người lao động đã đủ điều kiện về tuổi theo quy định tại điểm a khoản 1 Điều này nhưng thời gian đóng bảo hiểm xã hội chưa đủ 20 năm thì được đóng cho đến khi đủ 20 năm để hưởng lương hưu.

Điều 74. Mức lương hưu hằng tháng

1. Từ ngày Luật này có hiệu lực thi hành cho đến trước ngày 01 tháng 01 năm 2018 mức lương hưu hằng tháng của người lao động đủ điều kiện quy định tại Điều 73 của Luật này được tính bằng 45% mức bình quân thu nhập tháng đóng bảo hiểm xã hội quy định tại Điều 79 của Luật này tương ứng với 15 năm đóng bảo hiểm xã hội; sau đó cứ thêm mỗi năm thì tính thêm 2% đối với nam và 3% đối với nữ; mức tối đa bằng 75%.

2. Từ ngày 01 tháng 01 năm 2018, mức lương hưu hằng tháng của người lao động đủ điều kiện quy định tại Điều 73 của Luật này được tính bằng 45% mức bình quân thu nhập tháng đóng bảo hiểm xã hội quy định tại Điều 79 của Luật này và tương ứng với số năm đóng bảo hiểm xã hội như sau:

a) Lao động nam nghỉ hưu vào năm 2018 là 16 năm, năm 2019 là 17 năm, năm 2020 là 18 năm, năm 2021 là 19 năm, từ năm 2022 trở đi là 20 năm;

b) Lao động nữ nghỉ hưu từ năm 2018 trở đi là 15 năm.

Sau đó cứ thêm mỗi năm, người lao động quy định tại điểm a và điểm b khoản này được tính thêm 2%; mức tối đa bằng 75%.

3. Việc điều chỉnh lương hưu được thực hiện theo quy định tại Điều 57 của Luật này.

Điều 75. Trợ cấp một lần khi nghỉ hưu

1. Người lao động có thời gian đóng bảo hiểm xã hội cao hơn số năm tương ứng với tỷ lệ hưởng lương hưu 75%, khi nghỉ hưu, ngoài lương hưu còn được hưởng trợ cấp một lần.
2. Mức trợ cấp một lần được tính theo số năm đóng bảo hiểm xã hội cao hơn số năm tương ứng với tỷ lệ hưởng lương hưu 75%, cứ mỗi năm đóng bảo hiểm xã hội thì được tính bằng 0,5 tháng mức bình quân thu nhập tháng đóng bảo hiểm xã hội.

Điều 76. Thời điểm hưởng lương hưu

1. Thời điểm hưởng lương hưu của các đối tượng quy định tại Điều 72 của Luật này được tính từ tháng liền kề sau tháng người tham gia bảo hiểm xã hội đủ điều kiện hưởng lương hưu theo quy định tại Điều 73 của Luật này.
2. Bộ trưởng Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội quy định chi tiết Điều này.

Điều 77. Bảo hiểm xã hội một lần

1. Người lao động quy định tại khoản 4 Điều 2 của Luật này mà có yêu cầu thì được hưởng bảo hiểm xã hội một lần nếu thuộc một trong các trường hợp sau đây:
 - a) Đủ điều kiện về tuổi theo quy định tại điểm a khoản 1 Điều 73 của Luật này nhưng chưa đủ 20 năm đóng bảo hiểm xã hội mà không tiếp tục tham gia bảo hiểm xã hội;
 - b) Ra nước ngoài để định cư;
 - c) Người đang bị mắc một trong những bệnh nguy hiểm đến tính mạng như ung thư, bại liệt, xơ gan cổ chướng, phong, lao nặng, nhiễm HIV đã chuyển sang giai đoạn AIDS và những bệnh khác theo quy định của Bộ Y tế.
2. Mức hưởng bảo hiểm xã hội một lần được tính theo số năm đã đóng bảo hiểm xã hội, cứ mỗi năm được tính như sau:
 - a) 1,5 tháng mức bình quân thu nhập tháng đóng bảo hiểm xã hội cho những năm đóng trước năm 2014;
 - b) 02 tháng mức bình quân thu nhập tháng đóng bảo hiểm xã hội cho những năm đóng từ năm 2014 trở đi;
 - c) Trường hợp thời gian đóng bảo hiểm xã hội chưa đủ một năm thì mức hưởng bảo hiểm xã hội bằng số tiền đã đóng, mức tối đa bằng 02 tháng mức bình quân thu nhập tháng đóng bảo hiểm xã hội.
3. Mức hưởng bảo hiểm xã hội một lần của đối tượng được Nhà nước hỗ trợ thực hiện theo quy định tại khoản 2 Điều này không bao gồm số tiền Nhà nước hỗ trợ đóng bảo hiểm xã hội tự nguyện, trừ trường hợp quy định tại điểm c khoản 1 Điều này.
4. Thời điểm tính hưởng bảo hiểm xã hội một lần là thời điểm ghi trong quyết định của cơ quan bảo hiểm xã hội.
5. Việc thực hiện chế độ bảo hiểm xã hội đối với người lao động tham gia bảo hiểm xã hội tự nguyện đang hưởng lương hưu ra nước ngoài để định cư được thực hiện theo quy định tại khoản 1 và khoản 2 Điều 65 của Luật này.

Điều 78. Bảo lưu thời gian đóng bảo hiểm xã hội, tạm dừng, hưởng tiếp lương hưu

1. Người lao động dừng đóng bảo hiểm xã hội tự nguyện mà chưa đủ điều kiện để hưởng lương hưu theo quy định tại Điều 73 hoặc chưa nhận bảo hiểm xã hội một lần theo quy định tại Điều 77

của Luật này thì được bảo lưu thời gian đóng bảo hiểm xã hội.

2. Việc tạm dừng, hưởng tiếp lương hưu đối với người tham gia bảo hiểm xã hội tự nguyện được thực hiện theo quy định tại Điều 64 của Luật này.

Điều 79. Mức bình quân thu nhập tháng đóng bảo hiểm xã hội

1. Mức bình quân thu nhập tháng đóng bảo hiểm xã hội được tính bằng bình quân các mức thu nhập tháng đóng bảo hiểm xã hội của toàn bộ thời gian đóng.

2. Thu nhập tháng đã đóng bảo hiểm xã hội để làm căn cứ tính mức bình quân thu nhập tháng đóng bảo hiểm xã hội của người lao động được điều chỉnh trên cơ sở chỉ số giá tiêu dùng của từng thời kỳ theo quy định của Chính phủ.

Mục 2. CHẾ ĐỘ TỬ TUẤT

Điều 80. Trợ cấp mai táng

1. Những người sau đây khi chết thì người lo mai táng được nhận trợ cấp mai táng:

a) Người lao động có thời gian đóng bảo hiểm xã hội từ đủ 60 tháng trở lên;

b) Người đang hưởng lương hưu.

2. Trợ cấp mai táng bằng 10 lần mức lương cơ sở tại tháng mà người quy định tại khoản 1 Điều này chết.

3. Trường hợp người quy định tại khoản 1 Điều này bị Tòa án tuyên bố là đã chết thì thân nhân được hưởng trợ cấp quy định tại khoản 2 Điều này.

Điều 81. Trợ cấp tuất

1. Người lao động đang đóng bảo hiểm xã hội, người lao động đang bảo lưu thời gian đóng bảo hiểm xã hội, người đang hưởng lương hưu khi chết thì thân nhân được hưởng trợ cấp tuất một lần.

2. Mức trợ cấp tuất một lần đối với thân nhân của người lao động đang đóng bảo hiểm xã hội hoặc đang bảo lưu thời gian đóng bảo hiểm xã hội được tính theo số năm đã đóng bảo hiểm xã hội, cứ mỗi năm tính bằng 1,5 tháng mức bình quân thu nhập tháng đóng bảo hiểm xã hội quy định tại Điều 79 của Luật này cho những năm đóng bảo hiểm xã hội trước năm 2014; bằng 02 tháng mức bình quân thu nhập tháng đóng bảo hiểm xã hội cho các năm đóng từ năm 2014 trở đi.

Trường hợp người lao động có thời gian đóng bảo hiểm xã hội chưa đủ một năm thì mức trợ cấp tuất một lần bằng số tiền đã đóng nhưng mức tối đa bằng 02 tháng mức bình quân thu nhập tháng đóng bảo hiểm xã hội; trường hợp người lao động có cả thời gian đóng bảo hiểm xã hội bắt buộc và tự nguyện thì mức hưởng trợ cấp tuất một lần tối thiểu bằng 03 tháng mức bình quân tiền lương và thu nhập tháng đóng bảo hiểm xã hội.

3. Mức trợ cấp tuất một lần đối với thân nhân của người đang hưởng lương hưu chết được tính theo thời gian đã hưởng lương hưu, nếu chết trong 02 tháng đầu hưởng lương hưu thì tính bằng 48 tháng lương hưu đang hưởng; trường hợp chết vào những tháng sau đó, cứ hưởng thêm 01 tháng lương hưu thì mức trợ cấp giảm đi 0,5 tháng lương hưu.

Chương V

QUỸ BẢO HIỂM XÃ HỘI

Điều 82. Các nguồn hình thành quỹ bảo hiểm xã hội

1. Người sử dụng lao động đóng theo quy định tại Điều 86 của Luật này.
2. Người lao động đóng theo quy định tại Điều 85 và Điều 87 của Luật này.
3. Tiền sinh lời của hoạt động đầu tư từ quỹ.
4. Hỗ trợ của Nhà nước.
5. Các nguồn thu hợp pháp khác.

Điều 83. Các quỹ thành phần của quỹ bảo hiểm xã hội

1. Quỹ ốm đau và thai sản.
2. Quỹ tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp.
3. Quỹ hưu trí và tử tuất.

Điều 84. Sử dụng quỹ bảo hiểm xã hội

1. Trả các chế độ bảo hiểm xã hội cho người lao động theo quy định tại Chương III và Chương IV của Luật này.
2. Đóng bảo hiểm y tế cho người đang hưởng lương hưu hoặc nghỉ việc hưởng trợ cấp tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp hằng tháng hoặc nghỉ việc hưởng trợ cấp thai sản khi sinh con hoặc nhận nuôi con nuôi hoặc nghỉ việc hưởng trợ cấp ốm đau đối với người lao động bị mắc bệnh thuộc Danh mục bệnh cần chữa trị dài ngày do Bộ Y tế ban hành.
3. Chi phí quản lý bảo hiểm xã hội theo quy định tại Điều 90 của Luật này.
4. Trả phí khám giám định mức suy giảm khả năng lao động đối với trường hợp không do người sử dụng lao động giới thiệu đi khám giám định mức suy giảm khả năng lao động mà kết quả giám định đủ điều kiện hưởng chế độ bảo hiểm xã hội.
5. Đầu tư để bảo toàn và tăng trưởng quỹ theo quy định tại Điều 91 và Điều 92 của Luật này.

Điều 85. Mức đóng và phương thức đóng của người lao động tham gia bảo hiểm xã hội bắt buộc

1. Người lao động quy định tại các điểm a, b, c, d, đ và h khoản 1 Điều 2 của Luật này, hằng tháng đóng bằng 8% mức tiền lương tháng vào quỹ hưu trí và tử tuất.

Người lao động quy định điểm i khoản 1 Điều 2 của Luật này, hằng tháng đóng bằng 8% mức lương cơ sở vào quỹ hưu trí và tử tuất.

2. Người lao động quy định tại điểm g khoản 1 Điều 2 của Luật này, mức đóng và phương thức đóng được quy định như sau:

a) Mức đóng hằng tháng vào quỹ hưu trí và tử tuất bằng 22% mức tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội của người lao động trước khi đi làm việc ở nước ngoài, đối với người lao động đã có quá trình tham gia bảo hiểm xã hội bắt buộc; bằng 22% của 02 lần mức lương cơ sở đối với người lao động chưa tham gia bảo hiểm xã hội bắt buộc hoặc đã tham gia bảo hiểm xã hội bắt buộc nhưng đã hưởng bảo hiểm xã hội một lần;

b) Phương thức đóng được thực hiện 3 tháng, 06 tháng, 12 tháng một lần hoặc đóng trước một lần theo thời hạn ghi trong hợp đồng đưa người lao động đi làm việc ở nước ngoài. Người lao động đóng trực tiếp cho cơ quan bảo hiểm xã hội nơi cư trú của người lao động trước khi đi làm việc ở nước ngoài hoặc đóng qua doanh nghiệp, tổ chức sự nghiệp đưa người lao động đi làm việc ở nước

ngoài.

Trường hợp đóng qua doanh nghiệp, tổ chức sự nghiệp đưa người lao động đi làm việc ở nước ngoài thì doanh nghiệp, tổ chức sự nghiệp thu, nộp bảo hiểm xã hội cho người lao động và đăng ký phương thức đóng cho cơ quan bảo hiểm xã hội.

Trường hợp người lao động được gia hạn hợp đồng hoặc ký hợp đồng lao động mới ngay tại nước tiếp nhận lao động thì thực hiện đóng bảo hiểm xã hội theo phương thức quy định tại Điều này hoặc truy nộp cho cơ quan bảo hiểm xã hội sau khi về nước.

3. Người lao động không làm việc và không hưởng tiền lương từ 14 ngày làm việc trở lên trong tháng thì không đóng bảo hiểm xã hội tháng đó. Thời gian này không được tính để hưởng bảo hiểm xã hội, trừ trường hợp nghỉ việc hưởng chế độ thai sản.

4. Người lao động quy định tại điểm a và điểm b khoản 1 Điều 2 của Luật này mà giao kết hợp đồng lao động với nhiều người sử dụng lao động thì chỉ đóng bảo hiểm xã hội theo quy định tại khoản 1 Điều này đối với hợp đồng lao động giao kết đầu tiên.

5. Người lao động hưởng tiền lương theo sản phẩm, theo khoán tại các doanh nghiệp, hợp tác xã, hộ kinh doanh cá thể, tổ hợp tác hoạt động trong lĩnh vực nông nghiệp, lâm nghiệp, ngư nghiệp, diêm nghiệp thì mức đóng bảo hiểm xã hội hằng tháng theo quy định tại khoản 1 Điều này; phương thức đóng được thực hiện hằng tháng, 03 tháng hoặc 06 tháng một lần.

6. Việc xác định thời gian đóng bảo hiểm xã hội để tính hưởng lương hưu và trợ cấp tuất hằng tháng thì một năm phải tính đủ 12 tháng; trường hợp người lao động đủ điều kiện về tuổi hưởng lương hưu mà thời gian đóng bảo hiểm xã hội còn thiếu tối đa 06 tháng thì người lao động được đóng tiếp một lần cho số tháng còn thiếu với mức đóng hằng tháng bằng tổng mức đóng của người lao động và người sử dụng lao động theo mức tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội trước khi nghỉ việc vào quỹ hưu trí và tử tuất.

7. Việc tính hưởng chế độ hưu trí và tử tuất trong trường hợp thời gian đóng bảo hiểm xã hội có tháng lẻ được tính như sau:

a) Từ 01 tháng đến 06 tháng được tính là nửa năm;

b) Từ 07 tháng đến 11 tháng được tính là một năm.

Điều 86. Mức đóng và phương thức đóng của người sử dụng lao động

1. Người sử dụng lao động hằng tháng đóng trên quỹ tiền lương đóng bảo hiểm xã hội của người lao động quy định tại các điểm a, b, c, d, đ và h khoản 1 Điều 2 của Luật này như sau:

a) 3% vào quỹ ốm đau và thai sản;

b) 1% vào quỹ tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp;

c) 14% vào quỹ hưu trí và tử tuất.

2. Người sử dụng lao động hằng tháng đóng trên mức lương cơ sở đối với mỗi người lao động quy định tại điểm e khoản 1 Điều 2 của Luật này như sau:

a) 1% vào quỹ tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp;

b) 22% vào quỹ hưu trí và tử tuất.

3. Người sử dụng lao động hằng tháng đóng 14% mức lương cơ sở vào quỹ hưu trí và tử tuất cho người lao động quy định tại điểm i khoản 1 Điều 2 của Luật này.

4. Người sử dụng lao động không phải đóng bảo hiểm xã hội cho người lao động theo quy định tại khoản 3 Điều 85 của Luật này.

5. Người sử dụng lao động là doanh nghiệp, hợp tác xã, hộ kinh doanh cá thể, tổ hợp tác hoạt động trong lĩnh vực nông nghiệp, lâm nghiệp, ngư nghiệp, diêm nghiệp trả lương theo sản phẩm, theo khoán thì mức đóng hằng tháng theo quy định tại khoản 1 Điều này; phương thức đóng được thực hiện hằng tháng, 03 tháng hoặc 06 tháng một lần.

6. Bộ trưởng Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội quy định chi tiết khoản 5 Điều 85 và khoản 5 Điều 86 của Luật này.

Điều 87. Mức đóng và phương thức đóng của người lao động tham gia bảo hiểm xã hội tự nguyện

1. Người lao động quy định tại khoản 4 Điều 2 của Luật này, hằng tháng đóng bằng 22% mức thu nhập tháng do người lao động lựa chọn để đóng vào quỹ hưu trí và tử tuất; mức thu nhập tháng làm căn cứ đóng bảo hiểm xã hội thấp nhất bằng mức chuẩn hộ nghèo của khu vực nông thôn và cao nhất bằng 20 lần mức lương cơ sở.

Căn cứ vào điều kiện phát triển kinh tế - xã hội, khả năng ngân sách nhà nước trong từng thời kỳ để quy định mức hỗ trợ, đối tượng hỗ trợ và thời điểm thực hiện chính sách hỗ trợ tiền đóng bảo hiểm xã hội cho người lao động tham gia bảo hiểm xã hội tự nguyện.

2. Người lao động được chọn một trong các phương thức đóng sau đây:

a) Hằng tháng;

b) 03 tháng một lần;

c) 06 tháng một lần;

d) 12 tháng một lần;

đ) Một lần cho nhiều năm về sau với mức thấp hơn mức đóng hằng tháng hoặc một lần cho những năm còn thiếu với mức cao hơn mức đóng hằng tháng so với quy định tại Điều này.

3. Chính phủ quy định chi tiết Điều này.

Điều 88. Tạm dừng đóng bảo hiểm xã hội bắt buộc

1. Tạm dừng đóng vào quỹ hưu trí và tử tuất được quy định như sau:

a) Trong trường hợp người sử dụng lao động gặp khó khăn phải tạm dừng sản xuất, kinh doanh dẫn đến việc người lao động và người sử dụng lao động không có khả năng đóng bảo hiểm xã hội thì được tạm dừng đóng vào quỹ hưu trí và tử tuất trong thời gian không quá 12 tháng;

b) Hết thời hạn tạm dừng đóng quy định tại điểm a khoản này, người sử dụng lao động và người lao động tiếp tục đóng bảo hiểm xã hội và đóng bù cho thời gian tạm dừng đóng, số tiền đóng bù không phải tính lãi chậm đóng theo quy định tại khoản 3 Điều 122 của Luật này.

2. Người lao động đang tham gia bảo hiểm xã hội bắt buộc mà bị tạm giam thì người lao động và người sử dụng lao động được tạm dừng đóng bảo hiểm xã hội. Trường hợp được cơ quan có thẩm quyền xác định người lao động bị oan, sai thì thực hiện việc đóng bù bảo hiểm xã hội cho thời gian bị tạm giam. Số tiền đóng bù không phải tính lãi chậm đóng theo quy định tại khoản 3 Điều 122 của Luật này.

3. Chính phủ quy định chi tiết Điều này và các trường hợp khác tạm dừng đóng bảo hiểm xã hội

bắt buộc.

Điều 89. Tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội bắt buộc

1. Người lao động thuộc đối tượng thực hiện chế độ tiền lương do Nhà nước quy định thì tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội là tiền lương theo ngạch, bậc, cấp bậc quân hàm và các khoản phụ cấp chức vụ, phụ cấp thâm niên vượt khung, phụ cấp thâm niên nghề (nếu có).

Người lao động quy định tại điểm i khoản 1 Điều 2 của Luật này thì tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội là mức lương cơ sở.

2. Đối với người lao động đóng bảo hiểm xã hội theo chế độ tiền lương do người sử dụng lao động quyết định thì tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội là mức lương và phụ cấp lương theo quy định của pháp luật về lao động.

Từ ngày 01 tháng 01 năm 2018 trở đi, tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội là mức lương, phụ cấp lương và các khoản bổ sung khác theo quy định của pháp luật về lao động.

3. Trường hợp tiền lương tháng quy định tại khoản 1 và khoản 2 Điều này cao hơn 20 lần mức lương cơ sở thì tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội bằng 20 lần mức lương cơ sở.

4. Chính phủ quy định chi tiết việc truy thu, truy đóng tiền lương tháng đóng bảo hiểm xã hội bắt buộc đối với người lao động, người sử dụng lao động, trừ trường hợp quy định tại khoản 3 Điều 122 của Luật này.

Điều 90. Chi phí quản lý bảo hiểm xã hội

1. Chi phí quản lý bảo hiểm xã hội được sử dụng để thực hiện các nhiệm vụ sau đây:

a) Tuyên truyền, phổ biến chính sách, pháp luật về bảo hiểm xã hội; tập huấn, bồi dưỡng chuyên môn, nghiệp vụ về bảo hiểm xã hội;

b) Cải cách thủ tục bảo hiểm xã hội, hiện đại hóa hệ thống quản lý; phát triển, quản lý người tham gia, người thụ hưởng bảo hiểm xã hội;

c) Tổ chức thu, chi trả bảo hiểm xã hội và hoạt động bộ máy của cơ quan bảo hiểm xã hội các cấp.

2. Nguồn kinh phí để thực hiện các nhiệm vụ quy định tại khoản 1 Điều này, hằng năm được trích từ tiền sinh lời của hoạt động đầu tư từ quỹ.

Định kỳ 03 năm, Chính phủ báo cáo Ủy ban thường vụ Quốc hội quyết định về mức chi phí quản lý bảo hiểm xã hội.

3. Thủ tướng Chính phủ quy định chi tiết khoản 1 Điều này.

Điều 91. Nguyên tắc đầu tư

Hoạt động đầu tư từ quỹ bảo hiểm xã hội phải bảo đảm an toàn, hiệu quả và thu hồi được vốn đầu tư.

Điều 92. Các hình thức đầu tư

1. Mua trái phiếu Chính phủ.

2. Gửi tiền, mua trái phiếu, kỳ phiếu, chứng chỉ tiền gửi tại các ngân hàng thương mại có chất lượng hoạt động tốt theo xếp loại tín nhiệm của Ngân hàng Nhà nước Việt Nam.

3. Cho ngân sách nhà nước vay.

4. Chính phủ quy định chi tiết Điều này.

Chương VI

TỔ CHỨC, QUẢN LÝ BẢO HIỂM XÃ HỘI

Điều 93. Cơ quan bảo hiểm xã hội

1. Cơ quan bảo hiểm xã hội là cơ quan nhà nước có chức năng thực hiện chế độ, chính sách bảo hiểm xã hội, quản lý và sử dụng các quỹ bảo hiểm xã hội, bảo hiểm y tế, bảo hiểm thất nghiệp; thanh tra việc đóng bảo hiểm xã hội, bảo hiểm thất nghiệp, bảo hiểm y tế và nhiệm vụ khác theo quy định của Luật này.

2. Chính phủ quy định cụ thể tổ chức, nhiệm vụ, quyền hạn của cơ quan bảo hiểm xã hội.

Điều 94. Hội đồng quản lý bảo hiểm xã hội

1. Hội đồng quản lý bảo hiểm xã hội được tổ chức ở cấp quốc gia có trách nhiệm chỉ đạo, giám sát hoạt động của cơ quan bảo hiểm xã hội và tư vấn chính sách bảo hiểm xã hội, bảo hiểm y tế và bảo hiểm thất nghiệp.

2. Hội đồng quản lý bảo hiểm xã hội gồm đại diện Tổng Liên đoàn lao động Việt Nam, tổ chức đại diện người sử dụng lao động, cơ quan quản lý nhà nước về bảo hiểm xã hội, cơ quan quản lý nhà nước về bảo hiểm y tế, Bảo hiểm xã hội Việt Nam và tổ chức khác có liên quan.

3. Hội đồng quản lý bảo hiểm xã hội có Chủ tịch, các Phó Chủ tịch và các ủy viên do Thủ tướng Chính phủ bổ nhiệm, miễn nhiệm, cách chức; nhiệm kỳ của thành viên Hội đồng quản lý bảo hiểm xã hội là 05 năm.

4. Chính phủ quy định chi tiết về chế độ làm việc, trách nhiệm và kinh phí hoạt động của Hội đồng quản lý bảo hiểm xã hội.

Điều 95. Nhiệm vụ, quyền hạn của Hội đồng quản lý bảo hiểm xã hội

1. Thông qua chiến lược phát triển ngành bảo hiểm xã hội, kế hoạch dài hạn, 05 năm, hằng năm về thực hiện các chế độ bảo hiểm xã hội, bảo hiểm y tế, bảo hiểm thất nghiệp, đề án bảo toàn và tăng trưởng các quỹ bảo hiểm xã hội, bảo hiểm y tế, bảo hiểm thất nghiệp.

Giám sát, kiểm tra việc thực hiện của cơ quan bảo hiểm xã hội về chiến lược, kế hoạch, đề án sau khi được phê duyệt.

2. Kiến nghị với cơ quan nhà nước có thẩm quyền xây dựng, sửa đổi, bổ sung chính sách, pháp luật về bảo hiểm xã hội, bảo hiểm y tế, bảo hiểm thất nghiệp, chiến lược phát triển bảo hiểm xã hội, kiện toàn hệ thống tổ chức cơ quan bảo hiểm xã hội, cơ chế quản lý và sử dụng quỹ bảo hiểm xã hội, bảo hiểm y tế, bảo hiểm thất nghiệp.

3. Quyết định và chịu trách nhiệm trước Chính phủ về các hình thức đầu tư và cơ cấu đầu tư của các quỹ bảo hiểm xã hội, bảo hiểm y tế, bảo hiểm thất nghiệp trên cơ sở đề nghị của cơ quan bảo hiểm xã hội.

4. Thông qua các báo cáo hằng năm về việc thực hiện các chế độ bảo hiểm xã hội, bảo hiểm y tế, bảo hiểm thất nghiệp, tình hình quản lý và sử dụng các quỹ bảo hiểm xã hội, bảo hiểm y tế, bảo hiểm thất nghiệp trước khi Bảo hiểm xã hội Việt Nam trình cơ quan có thẩm quyền.

5. Thông qua dự toán hằng năm về thu, chi các quỹ bảo hiểm xã hội, bảo hiểm y tế, bảo hiểm thất nghiệp; mức chi phí quản lý bảo hiểm xã hội, bảo hiểm y tế, bảo hiểm thất nghiệp trước khi Bảo

hiểm xã hội Việt Nam trình cơ quan có thẩm quyền.

6. Hằng năm, báo cáo Thủ tướng Chính phủ về tình hình thực hiện các nhiệm vụ, quyền hạn theo quy định và kết quả hoạt động.

7. Thực hiện nhiệm vụ, quyền hạn khác do Thủ tướng Chính phủ giao.

Chương VII

TRÌNH TỰ, THỦ TỤC THỰC HIỆN BẢO HIỂM XÃ HỘI

Mục 1. TRÌNH TỰ, THỦ TỤC THAM GIA BẢO HIỂM XÃ HỘI

Điều 96. Sổ bảo hiểm xã hội

1. Sổ bảo hiểm xã hội được cấp cho từng người lao động để theo dõi việc đóng, hưởng các chế độ bảo hiểm xã hội là cơ sở để giải quyết các chế độ bảo hiểm xã hội theo quy định của Luật này.

2. Đến năm 2020, sổ bảo hiểm xã hội sẽ được thay thế bằng thẻ bảo hiểm xã hội.

3. Chính phủ quy định trình tự, thủ tục tham gia và giải quyết các chế độ bảo hiểm xã hội bằng phương thức giao dịch điện tử.

Điều 97. Hồ sơ đăng ký tham gia và cấp sổ bảo hiểm xã hội

1. Hồ sơ đăng ký tham gia bảo hiểm xã hội lần đầu bao gồm:

a) Tờ khai tham gia bảo hiểm xã hội của người sử dụng lao động kèm theo danh sách người lao động tham gia bảo hiểm xã hội;

b) Tờ khai tham gia bảo hiểm xã hội của người lao động.

2. Hồ sơ cấp lại sổ bảo hiểm xã hội trong trường hợp hỏng hoặc mất bao gồm:

a) Đơn đề nghị cấp lại sổ bảo hiểm xã hội của người lao động;

b) Sổ bảo hiểm xã hội trong trường hợp bị hỏng.

3. Chính phủ quy định thủ tục, hồ sơ tham gia, cấp sổ bảo hiểm xã hội đối với đối tượng quy định tại điểm e khoản 1 Điều 2 của Luật này.

Điều 98. Điều chỉnh thông tin tham gia bảo hiểm xã hội

1. Người sử dụng lao động phải thông báo bằng văn bản với cơ quan bảo hiểm xã hội khi có thay đổi thông tin tham gia bảo hiểm xã hội.

2. Hồ sơ điều chỉnh thông tin cá nhân của người lao động tham gia bảo hiểm xã hội bao gồm:

a) Tờ khai điều chỉnh thông tin cá nhân;

b) Sổ bảo hiểm xã hội;

c) Bản sao giấy tờ của cơ quan nhà nước có thẩm quyền liên quan đến việc điều chỉnh thông tin cá nhân theo quy định của pháp luật.

Điều 99. Giải quyết đăng ký tham gia và cấp sổ bảo hiểm xã hội

1. Việc giải quyết đăng ký tham gia bảo hiểm xã hội lần đầu như sau:

a) Trong thời hạn 30 ngày kể từ ngày giao kết hợp đồng lao động, hợp đồng làm việc hoặc tuyển dụng, người sử dụng lao động nộp hồ sơ quy định tại khoản 1 Điều 97 của Luật này cho cơ quan

bảo hiểm xã hội;

b) Người lao động tham gia bảo hiểm xã hội tự nguyện nộp hồ sơ quy định tại điểm b khoản 1 Điều 97 của Luật này cho cơ quan bảo hiểm xã hội.

2. Người lao động nộp hồ sơ cấp lại sổ bảo hiểm xã hội theo quy định tại khoản 2 Điều 97 của Luật này cho cơ quan bảo hiểm xã hội.

3. Cơ quan bảo hiểm xã hội có trách nhiệm cấp sổ bảo hiểm xã hội trong thời hạn sau đây:

a) 20 ngày kể từ ngày nhận đủ hồ sơ theo quy định đối với người tham gia bảo hiểm xã hội bắt buộc lần đầu;

b) 07 ngày kể từ ngày nhận đủ hồ sơ theo quy định đối với người tham gia bảo hiểm xã hội tự nguyện lần đầu;

c) 15 ngày kể từ ngày nhận đủ hồ sơ theo quy định đối với trường hợp cấp lại sổ bảo hiểm xã hội; trường hợp quá trình xác minh thời gian đóng bảo hiểm xã hội phức tạp thì không quá 45 ngày. Trường hợp không cấp thì phải trả lời bằng văn bản và nêu rõ lý do;

d) 10 ngày kể từ ngày nhận đủ hồ sơ theo quy định đối với trường hợp điều chỉnh thông tin tham gia bảo hiểm xã hội của người lao động thì cơ quan bảo hiểm xã hội phải cấp lại sổ bảo hiểm xã hội. Trường hợp không giải quyết thì phải trả lời bằng văn bản và nêu rõ lý do.

4. Bộ trưởng Bộ Lao động - Thương binh và Xã hội quy định chi tiết trình tự, thủ tục tham gia và giải quyết chế độ bảo hiểm xã hội cho người lao động quy định tại điểm b khoản 1 Điều 2 của Luật này.

Mục 2. TRÌNH TỰ, THỦ TỤC GIẢI QUYẾT CHẾ ĐỘ BẢO HIỂM XÃ HỘI

Điều 100. Hồ sơ hưởng chế độ ốm đau

1. Bản chính hoặc bản sao giấy ra viện đối với người lao động hoặc con của người lao động điều trị nội trú. Trường hợp người lao động hoặc con của người lao động điều trị ngoại trú phải có giấy chứng nhận nghỉ việc hưởng bảo hiểm xã hội.

2. Trường hợp người lao động hoặc con của người lao động khám bệnh, chữa bệnh ở nước ngoài thì hồ sơ quy định tại khoản 1 Điều này được thay bằng bản dịch tiếng Việt của giấy khám bệnh, chữa bệnh do cơ sở khám bệnh, chữa bệnh ở nước ngoài cấp.

3. Danh sách người lao động nghỉ việc hưởng chế độ ốm đau do người sử dụng lao động lập.

4. Bộ trưởng Bộ Y tế quy định mẫu, trình tự, thẩm quyền cấp giấy chứng nhận nghỉ việc hưởng bảo hiểm xã hội, giấy ra viện và các mẫu giấy quy định tại các điểm c, d và đ khoản 1 Điều 101 của Luật này.

Điều 101. Hồ sơ hưởng chế độ thai sản

1. Hồ sơ hưởng chế độ thai sản đối với lao động nữ sinh con bao gồm:

a) Bản sao giấy khai sinh hoặc bản sao giấy chứng sinh của con;

b) Bản sao giấy chứng tử của con trong trường hợp con chết, bản sao giấy chứng tử của mẹ trong trường hợp sau khi sinh con mà mẹ chết;

c) Giấy xác nhận của cơ sở khám bệnh, chữa bệnh có thẩm quyền về tình trạng người mẹ sau khi sinh con mà không còn đủ sức khỏe để chăm sóc con;

d) Trích sao hồ sơ bệnh án hoặc giấy ra viện của người mẹ trong trường hợp con chết sau khi sinh mà chưa được cấp giấy chứng sinh;

đ) Giấy xác nhận của cơ sở khám bệnh, chữa bệnh có thẩm quyền về việc lao động nữ phải nghỉ việc để dưỡng thai đối với trường hợp quy định tại khoản 3 Điều 31 của Luật này.

2. Trường hợp lao động nữ đi khám thai, sảy thai, nạo, hút thai, thai chết lưu hoặc phá thai bệnh lý, người lao động thực hiện biện pháp tránh thai theo quy định tại khoản 1 Điều 37 của Luật này phải có giấy chứng nhận nghỉ việc hưởng bảo hiểm xã hội đối với trường hợp điều trị ngoại trú, bản chính hoặc bản sao giấy ra viện đối với trường hợp điều trị nội trú.

3. Trường hợp người lao động nhận nuôi con nuôi dưới 06 tháng tuổi phải có giấy chứng nhận nuôi con nuôi.

4. Trường hợp lao động nam nghỉ việc khi vợ sinh con phải có bản sao giấy chứng sinh hoặc bản sao giấy khai sinh của con và giấy xác nhận của cơ sở y tế đối với trường hợp sinh con phải phẫu thuật, sinh con dưới 32 tuần tuổi.

5. Danh sách người lao động nghỉ việc hưởng chế độ thai sản do người sử dụng lao động lập.

Điều 102. Giải quyết hưởng chế độ ốm đau, thai sản

1. Trong thời hạn 45 ngày kể từ ngày trở lại làm việc, người lao động có trách nhiệm nộp hồ sơ quy định tại khoản 1 và khoản 2 Điều 100, các khoản 1, 2, 3 và 4 Điều 101 của Luật này cho người sử dụng lao động.

Trường hợp người lao động thôi việc trước thời điểm sinh con, nhận nuôi con nuôi thì nộp hồ sơ quy định tại khoản 1 và khoản 3 Điều 101 của Luật này và xuất trình sổ bảo hiểm xã hội cho cơ quan bảo hiểm xã hội.

2. Trong thời hạn 10 ngày kể từ ngày nhận đủ hồ sơ từ người lao động, người sử dụng lao động có trách nhiệm lập hồ sơ quy định tại Điều 100 và Điều 101 của Luật này nộp cho cơ quan bảo hiểm xã hội.

3. Trách nhiệm giải quyết của cơ quan bảo hiểm xã hội:

a) Trong thời hạn 10 ngày kể từ ngày nhận đủ hồ sơ theo quy định từ người sử dụng lao động, cơ quan bảo hiểm xã hội phải giải quyết và tổ chức chi trả cho người lao động;

b) Trong thời hạn 05 ngày làm việc kể từ ngày nhận đủ hồ sơ theo quy định từ người lao động thôi việc trước thời điểm sinh con, nhận nuôi con nuôi, cơ quan bảo hiểm xã hội phải giải quyết và tổ chức chi trả cho người lao động.

4. Trường hợp cơ quan bảo hiểm xã hội không giải quyết thì phải trả lời bằng văn bản và nêu rõ lý do.

Điều 103. Giải quyết hưởng trợ cấp dưỡng sức, phục hồi sức khỏe sau ốm đau, thai sản

1. Trong thời hạn 10 ngày kể từ ngày người lao động đủ điều kiện hưởng trợ cấp dưỡng sức, phục hồi sức khỏe sau ốm đau, thai sản, người sử dụng lao động lập danh sách và nộp cho cơ quan bảo hiểm xã hội.

2. Trong thời hạn 10 ngày kể từ ngày nhận đủ hồ sơ theo quy định, cơ quan bảo hiểm xã hội có trách nhiệm giải quyết và tổ chức chi trả cho người lao động; trường hợp không giải quyết thì phải trả lời bằng văn bản và nêu rõ lý do.

Điều 104. Hồ sơ hưởng chế độ tai nạn lao động

1. Sổ bảo hiểm xã hội.
2. Biên bản điều tra tai nạn lao động, trường hợp bị tai nạn giao thông được xác định là tai nạn lao động thì phải có thêm biên bản tai nạn giao thông hoặc biên bản khám nghiệm hiện trường và sơ đồ hiện trường vụ tai nạn giao thông.
3. Giấy ra viện sau khi đã điều trị tai nạn lao động.
4. Biên bản giám định mức suy giảm khả năng lao động của Hội đồng giám định y khoa.
5. Văn bản đề nghị giải quyết chế độ tai nạn lao động.

Điều 105. Hồ sơ hưởng chế độ bệnh nghề nghiệp

1. Sổ bảo hiểm xã hội.
2. Biên bản đo đặc môi trường có yếu tố độc hại, trường hợp biên bản xác định cho nhiều người thì hồ sơ của mỗi người lao động có bản trích sao.
3. Giấy ra viện sau khi điều trị bệnh nghề nghiệp, trường hợp không điều trị tại bệnh viện thì phải có giấy khám bệnh nghề nghiệp.
4. Biên bản giám định mức suy giảm khả năng lao động của Hội đồng giám định y khoa.
5. Văn bản đề nghị giải quyết chế độ bệnh nghề nghiệp.

Điều 106. Giải quyết hưởng chế độ tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp

1. Người sử dụng lao động nộp hồ sơ cho cơ quan bảo hiểm xã hội theo quy định tại Điều 104 và Điều 105 của Luật này.
2. Trong thời hạn 15 ngày kể từ ngày nhận đủ hồ sơ, cơ quan bảo hiểm xã hội có trách nhiệm giải quyết hưởng chế độ tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp; trường hợp không giải quyết thì phải trả lời bằng văn bản và nêu rõ lý do.

Điều 107. Giải quyết hưởng trợ cấp dưỡng sức, phục hồi sức khỏe sau tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp

1. Người sử dụng lao động lập danh sách người đã hưởng chế độ tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp mà sức khỏe chưa phục hồi và nộp cho cơ quan bảo hiểm xã hội.
2. Trong thời hạn 15 ngày kể từ khi nhận đủ hồ sơ theo quy định, cơ quan bảo hiểm xã hội có trách nhiệm giải quyết chế độ dưỡng sức, phục hồi sức khỏe cho người lao động và chuyển tiền cho đơn vị sử dụng lao động; trường hợp không giải quyết thì phải trả lời bằng văn bản và nêu rõ lý do.
3. Trong thời hạn 10 ngày kể từ ngày nhận được tiền do cơ quan bảo hiểm xã hội chuyển đến, người sử dụng lao động có trách nhiệm chi trả tiền trợ cấp cho người lao động.

Điều 108. Hồ sơ hưởng lương hưu

1. Hồ sơ hưởng lương hưu đối với người lao động đang tham gia bảo hiểm xã hội bắt buộc bao gồm:
 - a) Sổ bảo hiểm xã hội;
 - b) Quyết định nghỉ việc hưởng chế độ hưu trí hoặc văn bản chấm dứt hợp đồng lao động hưởng chế độ hưu trí;

c) Biên bản giám định mức suy giảm khả năng lao động của Hội đồng giám định y khoa đối với người nghỉ hưu theo quy định tại Điều 55 của Luật này hoặc giấy chứng nhận bị nhiễm HIV/AIDS do tai nạn rủi ro nghề nghiệp đối với trường hợp người lao động quy định tại Điều 54 của Luật này.

2. Hồ sơ hưởng lương hưu đối với người lao động đang tham gia bảo hiểm xã hội tự nguyện, người bảo lưu thời gian tham gia bảo hiểm xã hội gồm cả người đang chấp hành hình phạt tù bao gồm:

a) Sổ bảo hiểm xã hội;

b) Đơn đề nghị hưởng lương hưu;

c) Giấy ủy quyền làm thủ tục giải quyết chế độ hưu trí và nhận lương hưu đối với người đang chấp hành hình phạt tù;

d) Văn bản của cơ quan nhà nước có thẩm quyền về việc trở về nước định cư hợp pháp đối với trường hợp xuất cảnh trái phép;

đ) Quyết định có hiệu lực pháp luật của Tòa án hủy bỏ quyết định tuyên bố mất tích đối với trường hợp người mất tích trở về.

Điều 109. Hồ sơ hưởng bảo hiểm xã hội một lần

1. Sổ bảo hiểm xã hội.

2. Đơn đề nghị hưởng bảo hiểm xã hội một lần của người lao động.

3. Đối với người ra nước ngoài để định cư phải nộp thêm bản sao giấy xác nhận của cơ quan có thẩm quyền về việc thôi quốc tịch Việt Nam hoặc bản dịch tiếng Việt được chứng thực hoặc công chứng một trong các giấy tờ sau đây:

a) Hộ chiếu do nước ngoài cấp;

b) Thị thực của cơ quan nước ngoài có thẩm quyền cấp có xác nhận việc cho phép nhập cảnh với lý do định cư ở nước ngoài;

c) Giấy tờ xác nhận về việc đang làm thủ tục nhập quốc tịch nước ngoài; giấy tờ xác nhận hoặc thẻ thường trú, cư trú có thời hạn từ 05 năm trở lên của cơ quan nước ngoài có thẩm quyền cấp.

4. Trích sao hồ sơ bệnh án trong trường hợp quy định tại điểm c khoản 1 Điều 60 và điểm c khoản 1 Điều 77 của Luật này.

5. Đối với người lao động quy định tại Điều 65 và khoản 5 Điều 77 của Luật này thì hồ sơ hưởng trợ cấp một lần được thực hiện theo quy định tại khoản 2 và khoản 3 Điều này.

Điều 110. Giải quyết hưởng lương hưu, bảo hiểm xã hội một lần

1. Trong thời hạn 30 ngày tính đến thời điểm người lao động được hưởng lương hưu, người sử dụng lao động nộp hồ sơ quy định tại khoản 1 Điều 108 của Luật này cho cơ quan bảo hiểm xã hội.

2. Trong thời hạn 30 ngày tính đến thời điểm người lao động được hưởng lương hưu, người lao động đang bảo lưu thời gian đóng bảo hiểm xã hội, người tham gia bảo hiểm xã hội tự nguyện nộp hồ sơ quy định tại khoản 2 Điều 108 của Luật này cho cơ quan bảo hiểm xã hội.

3. Trong thời hạn 30 ngày tính đến thời điểm người lao động đủ điều kiện và có yêu cầu hưởng bảo hiểm xã hội một lần nộp hồ sơ quy định tại Điều 109 của Luật này cho cơ quan bảo hiểm xã

hội.

4. Trong thời hạn 20 ngày kể từ ngày nhận đủ hồ sơ theo quy định đối với người hưởng lương hưu hoặc trong thời hạn 10 ngày, kể từ ngày nhận đủ hồ sơ theo quy định đối với trường hợp hưởng bảo hiểm xã hội một lần, cơ quan bảo hiểm xã hội có trách nhiệm giải quyết và tổ chức chi trả cho người lao động; trường hợp không giải quyết thì phải trả lời bằng văn bản và nêu rõ lý do.

Điều 111. Hồ sơ hưởng chế độ tử tuất

1. Hồ sơ hưởng chế độ tử tuất đối với người đang đóng bảo hiểm xã hội và người bảo lưu thời gian đóng bảo hiểm xã hội bao gồm:

- a) Sổ bảo hiểm xã hội;
- b) Bản sao giấy chứng tử hoặc giấy báo tử hoặc bản sao quyết định tuyên bố là đã chết của Tòa án đã có hiệu lực pháp luật;
- c) Tờ khai của thân nhân và biên bản họp của các thân nhân đối với trường hợp đủ điều kiện hưởng hằng tháng nhưng chọn hưởng trợ cấp tuất một lần;
- d) Biên bản điều tra tai nạn lao động, trường hợp bị tai nạn giao thông được xác định là tai nạn lao động thì phải có thêm biên bản tai nạn giao thông hoặc biên bản khám nghiệm hiện trường và sơ đồ hiện trường vụ tai nạn giao thông quy định tại khoản 2 Điều 104 của Luật này; bản sao bệnh án điều trị bệnh nghề nghiệp đối với trường hợp chết do bệnh nghề nghiệp;
- đ) Biên bản giám định mức suy giảm khả năng lao động đối với thân nhân bị suy giảm khả năng lao động từ 81% trở lên.

2. Hồ sơ hưởng chế độ tử tuất của người đang hưởng hoặc người đang tạm dừng hưởng lương hưu, trợ cấp tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp hằng tháng bao gồm:

- a) Bản sao giấy chứng tử hoặc giấy báo tử hoặc quyết định tuyên bố là đã chết của Tòa án đã có hiệu lực pháp luật;
- b) Tờ khai của thân nhân và biên bản họp của các thân nhân đối với trường hợp đủ điều kiện hưởng hằng tháng nhưng chọn hưởng trợ cấp tuất một lần;
- c) Biên bản giám định mức suy giảm khả năng lao động đối với thân nhân bị suy giảm khả năng lao động từ 81% trở lên.

Điều 112. Giải quyết hưởng chế độ tử tuất

1. Trong thời hạn 90 ngày kể từ ngày người bảo lưu thời gian đóng bảo hiểm xã hội, người tham gia bảo hiểm xã hội tự nguyện, người đang hưởng lương hưu, trợ cấp tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp hằng tháng chết thì thân nhân của họ nộp hồ sơ quy định tại Điều 111 của Luật này cho cơ quan bảo hiểm xã hội.

Trong thời hạn 90 ngày kể từ ngày người lao động đang đóng bảo hiểm xã hội bắt buộc bị chết thì thân nhân nộp hồ sơ quy định tại khoản 1 Điều 111 của Luật này cho người sử dụng lao động.

2. Trong thời hạn 30 ngày kể từ ngày nhận đủ hồ sơ từ thân nhân của người lao động, người sử dụng lao động nộp hồ sơ quy định tại khoản 1 Điều 111 của Luật này cho cơ quan bảo hiểm xã hội.

3. Trong thời hạn 15 ngày kể từ ngày nhận đủ hồ sơ, cơ quan bảo hiểm xã hội có trách nhiệm giải quyết và tổ chức chi trả cho thân nhân của người lao động. Trường hợp không giải quyết thì phải

trả lời bằng văn bản và nêu rõ lý do.

Điều 113. Hồ sơ hưởng tiếp lương hưu, trợ cấp bảo hiểm xã hội hằng tháng đối với người xuất cảnh trái phép trở về nước định cư hợp pháp và người bị Tòa án tuyên bố mất tích trở về

1. Đơn đề nghị hưởng tiếp lương hưu, trợ cấp bảo hiểm xã hội hằng tháng.
2. Văn bản của cơ quan nhà nước có thẩm quyền về việc trở về nước định cư hợp pháp đối với người xuất cảnh trái phép trở về nước định cư hợp pháp.
3. Quyết định có hiệu lực pháp luật của Tòa án hủy bỏ quyết định tuyên bố mất tích đối với trường hợp Tòa án tuyên bố mất tích trở về đã có hiệu lực pháp luật.

Điều 114. Giải quyết hưởng tiếp lương hưu, trợ cấp bảo hiểm xã hội hằng tháng đối với người xuất cảnh trái phép trở về nước định cư hợp pháp, người bị Tòa án tuyên bố mất tích trở về

1. Người lao động nộp hồ sơ quy định tại Điều 113 của Luật này cho cơ quan bảo hiểm xã hội.
2. Trong thời hạn 15 ngày kể từ ngày nhận đủ hồ sơ theo quy định, cơ quan bảo hiểm xã hội có trách nhiệm giải quyết; trường hợp không giải quyết thì phải trả lời bằng văn bản và nêu rõ lý do.

Điều 115. Chuyển nơi hưởng lương hưu, trợ cấp bảo hiểm xã hội

Người đang hưởng lương hưu, trợ cấp bảo hiểm xã hội hằng tháng chuyển đến nơi ở khác trong nước có nguyện vọng được hưởng bảo hiểm xã hội ở nơi cư trú mới thì có đơn gửi cơ quan bảo hiểm xã hội nơi đang hưởng.

Trong thời hạn 05 ngày làm việc kể từ ngày nhận được đơn, cơ quan bảo hiểm xã hội có trách nhiệm giải quyết; trường hợp không giải quyết thì phải trả lời bằng văn bản và nêu rõ lý do.

Điều 116. Giải quyết hưởng chế độ bảo hiểm xã hội chậm so với thời hạn quy định

1. Trường hợp vượt quá thời hạn được quy định tại khoản 1 và khoản 2 Điều 102, khoản 1 Điều 103, khoản 1 và khoản 2 Điều 110, khoản 1 và khoản 2 Điều 112 của Luật này thì phải giải trình bằng văn bản.
2. Trường hợp nộp hồ sơ và giải quyết hưởng chế độ bảo hiểm xã hội chậm so với thời hạn quy định, gây thiệt hại đến quyền, lợi ích hợp pháp của người hưởng thì phải bồi thường theo quy định của pháp luật, trừ trường hợp do lỗi của người lao động hoặc thân nhân của người lao động thuộc đối tượng được hưởng chế độ bảo hiểm xã hội.

Điều 117. Hồ sơ, trình tự khám giám định mức suy giảm khả năng lao động để giải quyết chế độ bảo hiểm xã hội

1. Hồ sơ, trình tự khám giám định mức suy giảm khả năng lao động để giải quyết chế độ bảo hiểm xã hội do Bộ trưởng Bộ Y tế quy định.
2. Việc khám giám định mức suy giảm khả năng lao động phải bảo đảm chính xác, công khai, minh bạch. Hội đồng giám định y khoa chịu trách nhiệm về tính chính xác của kết quả giám định của mình theo quy định của pháp luật.

Chương VIII

KHIẾU NẠI, TỐ CÁO VÀ XỬ LÝ VI PHẠM VỀ BẢO HIỂM XÃ HỘI

Điều 118. Khiếu nại về bảo hiểm xã hội

1. Người lao động, người đang hưởng lương hưu, trợ cấp bảo hiểm xã hội hằng tháng, người đang bảo lưu thời gian đóng bảo hiểm xã hội và những người khác có quyền đề nghị cơ quan, tổ chức, cá nhân có thẩm quyền xem xét lại quyết định, hành vi của cơ quan, tổ chức, cá nhân khi có căn cứ cho rằng quyết định, hành vi đó vi phạm pháp luật về bảo hiểm xã hội, xâm phạm đến quyền và lợi ích hợp pháp của mình.

2. Người sử dụng lao động có quyền đề nghị cơ quan, tổ chức, cá nhân có thẩm quyền xem xét lại quyết định, hành vi của cơ quan, tổ chức, cá nhân khi có căn cứ cho rằng quyết định, hành vi đó vi phạm pháp luật về bảo hiểm xã hội, xâm phạm đến quyền và lợi ích hợp pháp của mình.

Điều 119. Trình tự giải quyết khiếu nại về bảo hiểm xã hội

1. Việc giải quyết khiếu nại đối với quyết định, hành vi hành chính về bảo hiểm xã hội được thực hiện theo quy định của pháp luật về khiếu nại.

2. Việc giải quyết khiếu nại đối với quyết định, hành vi về bảo hiểm xã hội không thuộc trường hợp quy định tại khoản 1 Điều này thì người khiếu nại có quyền lựa chọn một trong hai hình thức sau đây:

a) Khiếu nại lần đầu đến cơ quan, người đã ra quyết định hoặc người có hành vi vi phạm. Trường hợp cơ quan, người có quyết định, hành vi về bảo hiểm xã hội bị khiếu nại không còn tồn tại thì cơ quan quản lý nhà nước về lao động cấp huyện có trách nhiệm giải quyết;

b) Khởi kiện tại Tòa án theo quy định của pháp luật.

3. Trường hợp người khiếu nại được quy định tại điểm a khoản 2 Điều này không đồng ý với quyết định giải quyết khiếu nại lần đầu hoặc quá thời hạn quy định mà khiếu nại không được giải quyết thì có quyền khởi kiện tại Tòa án hoặc khiếu nại đến cơ quan quản lý nhà nước về lao động cấp tỉnh.

Trường hợp người khiếu nại không đồng ý với quyết định giải quyết khiếu nại của cơ quan quản lý nhà nước về lao động cấp tỉnh hoặc quá thời hạn quy định mà khiếu nại không được giải quyết thì có quyền khởi kiện tại Tòa án.

4. Thời hiệu khiếu nại, thời hạn giải quyết khiếu nại được áp dụng theo quy định của pháp luật về khiếu nại.

Điều 120. Tố cáo, giải quyết tố cáo về bảo hiểm xã hội

Việc tố cáo và giải quyết tố cáo hành vi vi phạm pháp luật về bảo hiểm xã hội được thực hiện theo quy định của pháp luật về tố cáo.

Điều 121. Thẩm quyền xử phạt vi phạm hành chính, mức phạt và biện pháp khắc phục hậu quả trong lĩnh vực bảo hiểm xã hội, bảo hiểm y tế, bảo hiểm thất nghiệp

1. Thẩm quyền của cơ quan bảo hiểm xã hội bao gồm:

a) Tổng Giám đốc Bảo hiểm xã hội Việt Nam có thẩm quyền theo quy định tại khoản 4 Điều 46 của Luật xử lý vi phạm hành chính;

b) Giám đốc bảo hiểm xã hội cấp tỉnh có thẩm quyền theo quy định tại khoản 2 Điều 46 của Luật xử lý vi phạm hành chính;

c) Trưởng đoàn thanh tra chuyên ngành do Tổng Giám đốc Bảo hiểm xã hội Việt Nam quyết định thành lập có thẩm quyền theo quy định tại khoản 3 Điều 46 của Luật xử lý vi phạm hành chính.

2. Người có thẩm quyền xử phạt vi phạm hành chính quy định tại khoản 1 Điều này có thể giao cho cấp phó thực hiện xử lý vi phạm hành chính.

3. Mức phạt tiền tối đa đối với lĩnh vực bảo hiểm xã hội, bảo hiểm y tế, bảo hiểm thất nghiệp, các hình thức xử phạt, biện pháp khắc phục hậu quả, thủ tục xử phạt vi phạm hành chính và các quy định khác có liên quan về xử phạt vi phạm hành chính thực hiện theo quy định của Luật xử lý vi phạm hành chính và quy định khác của pháp luật có liên quan.

Điều 122. Xử lý vi phạm pháp luật về bảo hiểm xã hội

1. Cơ quan, tổ chức có hành vi vi phạm quy định của Luật này, tùy theo tính chất, mức độ vi phạm mà bị xử phạt vi phạm hành chính; nếu gây thiệt hại thì phải bồi thường theo quy định của pháp luật.

2. Cá nhân có hành vi vi phạm quy định của Luật này, tùy theo tính chất, mức độ vi phạm mà bị xử phạt vi phạm hành chính, xử lý kỷ luật hoặc bị truy cứu trách nhiệm hình sự; nếu gây thiệt hại thì phải bồi thường theo quy định của pháp luật.

3. Người sử dụng lao động có hành vi vi phạm quy định tại các khoản 1, 2 và 3 Điều 17 của Luật này từ 30 ngày trở lên thì ngoài việc phải đóng đủ số tiền chưa đóng, chậm đóng và bị xử lý theo quy định của pháp luật, còn phải nộp số tiền lãi bằng 02 lần mức lãi suất đầu tư quỹ bảo hiểm xã hội bình quân của năm trước liền kề tính trên số tiền, thời gian chậm đóng; nếu không thực hiện thì theo yêu cầu của người có thẩm quyền, ngân hàng, tổ chức tín dụng khác, kho bạc nhà nước có trách nhiệm trích từ tài khoản tiền gửi của người sử dụng lao động để nộp số tiền chưa đóng, chậm đóng và lãi của số tiền này vào tài khoản của cơ quan bảo hiểm xã hội.

Chương IX

ĐIỀU KHOẢN THI HÀNH

Điều 123. Quy định chuyển tiếp

1. Các quy định của Luật này được áp dụng đối với người đã tham gia bảo hiểm xã hội từ trước ngày Luật này có hiệu lực.

2. Người đang hưởng lương hưu trước ngày 01 tháng 01 năm 1994, người đang hưởng lương hưu, trợ cấp mất sức lao động, tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp, tiền tuất hằng tháng, trợ cấp hằng tháng đối với cán bộ xã, phường, thị trấn đã nghỉ việc, người đã hết thời hạn hưởng trợ cấp hiện đang hưởng trợ cấp hằng tháng và người bị đình chỉ hưởng bảo hiểm xã hội do vi phạm pháp luật trước ngày Luật này có hiệu lực thì vẫn thực hiện theo các quy định trước đây và được điều chỉnh mức hưởng.

3. Người lao động đã có thời gian đóng bảo hiểm xã hội bao gồm phụ cấp khu vực thì ngoài lương hưu, bảo hiểm xã hội một lần và trợ cấp tuất thì được giải quyết hưởng trợ cấp khu vực một lần; người đang hưởng lương hưu, trợ cấp mất sức lao động, trợ cấp tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp hằng tháng đang hưởng phụ cấp khu vực hằng tháng tại nơi thường trú có phụ cấp khu vực thì được tiếp tục hưởng.

4. Người hưởng chế độ phu nhân hoặc phu quân tại cơ quan đại diện Việt Nam ở nước ngoài tham gia bảo hiểm xã hội bắt buộc với hai chế độ hưu trí và tử tuất; người lao động nghỉ việc do mắc bệnh thuộc Danh mục bệnh cần chữa trị dài ngày do Bộ Y tế ban hành đang hưởng chế độ ốm đau trước ngày Luật này có hiệu lực thì hành được thực hiện theo quy định của Chính phủ.

5. Người đang hưởng lương hưu, trợ cấp mất sức lao động, tai nạn lao động, bệnh nghề nghiệp

hàng tháng trước ngày Luật này có hiệu lực thì khi chết được áp dụng chế độ tử tuất quy định tại Luật này.

6. Người lao động có thời gian làm việc trong khu vực nhà nước trước ngày 01 tháng 01 năm 1995 nếu đủ điều kiện hưởng nhưng chưa được giải quyết trợ cấp thôi việc hoặc trợ cấp một lần, trợ cấp xuất ngũ, phục viên thì thời gian đó được tính là thời gian đã đóng bảo hiểm xã hội. Việc tính thời gian công tác trước ngày 01 tháng 01 năm 1995 để hưởng bảo hiểm xã hội được thực hiện theo các văn bản quy định trước đây về tính thời gian công tác trước ngày 01 tháng 01 năm 1995 để hưởng bảo hiểm xã hội của cán bộ, công chức, viên chức, công nhân, quân nhân, và công an nhân dân.

7. Hằng năm, Nhà nước chuyển từ ngân sách một khoản kinh phí vào quỹ bảo hiểm xã hội để bảo đảm trả đủ lương hưu, trợ cấp bảo hiểm xã hội đối với người hưởng lương hưu, trợ cấp bảo hiểm xã hội trước ngày 01 tháng 01 năm 1995; đóng bảo hiểm xã hội cho thời gian làm việc trước ngày 01 tháng 01 năm 1995 đối với người quy định tại khoản 6 Điều này.

8. Người lao động đủ điều kiện và hưởng các chế độ bảo hiểm xã hội trước ngày Luật này có hiệu lực thi hành thì vẫn thực hiện theo quy định của Luật bảo hiểm xã hội số 71/2006/QH11.

9. Người hưởng lương hưu, trợ cấp bảo hiểm xã hội, trợ cấp hàng tháng mà đang giao kết hợp đồng lao động thì không thuộc đối tượng tham gia bảo hiểm xã hội bắt buộc.

10. Chính phủ quy định chi tiết Điều này.

Điều 124. Hiệu lực thi hành

1. Luật này có hiệu lực thi hành từ ngày 01 tháng 01 năm 2016, trừ quy định tại điểm b khoản 1 và khoản 2 Điều 2 của Luật này thì có hiệu lực thi hành kể từ ngày 01 tháng 01 năm 2018.

2. Luật bảo hiểm xã hội số 71/2006/QH11 hết hiệu lực kể từ ngày Luật này có hiệu lực thi hành.

Điều 125. Quy định chi tiết

Chính phủ, cơ quan có thẩm quyền quy định chi tiết các điều, khoản được giao trong Luật.

Luật này đã được Quốc hội nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam khóa XIII, kỳ họp thứ 8 thông qua ngày 20 tháng 11 năm 2014.

CHỦ TỊCH QUỐC HỘI

Nguyễn Sinh Hùng